

[7th May 1962]

VII.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1962-63.

MR. SPEAKER: Now the discussion on the Madras State Electricity Board Budget will be continued. I now call the hon. Member, Sri Palaniswamy Gounder to speak.

* SRI K. N. PALANISWAMY GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்ட் பட்ஜெட்டை அங்கீகரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். மின்சாரம் வழங்கும் வகையில் நமது தமிழ்நாடு மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவோ வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். மற்ற நாடுகளிலும் சரி மேல் நாடுகளிலும் சரி நாடு முன்னேற்றமடைவதற்கு இண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவையாவன: கல்வி முன்னேற்றம், உணவு உற்பத்தி செய்து நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வது. இந்த இண்டு விஷயங்களிலும் முன்னேற்றம் கண்டால் மற்ற விஷயங்களில் முன்னேற்றம் காண முடியும். அந்த வகையிலும் நமது தமிழ்நாடு மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் நமது ராஜ்யத்தில் அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு இவ்வசக கல்வி கொடுப்பதோடல்லாமல் கல்வி கற்கிறவர்களுக்கு மதிய உணவும் கொடுக்கப்பட்டு அநேகம் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி இவ்வசமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு நமது முதலமைச்சரையும் கல்வி அமைச்சரையும் மிகவும் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் விவசாயம் முன்னேற்றமடைவதற்கும் கல்வி கொடுக்கும்போது மதிய உணவு கொடுக்கவும் விவசாயத்திற்கு முன்னேற்றம் காண அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைக்கொண்டு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக கிராமங்கள்தோறும் நல்ல முறையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு நான் நமது மின்சார அமைச்சரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இப்படி இந்த இண்டு குறைகளுக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு வருவதால் நமது ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவோ வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. இப்படி மின்சாரம் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு என்று பெரிய பெரிய திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். மற்றும் பற்றாக்குறை ஏற்படாத வகையில் அநேகம் பெரிய திட்டங்களையும் எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அவைகள் முடிவடைந்தால் மின்சார வெட்டு என்பது ஏற்படாமல் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டங்களும், நெய்வேலி திட்டமும் நிறைவேறி விட்டால் எந்த விதமான மின்சார தட்டும் நமக்கு ஏற்படாது. அத்துடன் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் நாம் மின்சாரம் சப்ளை செய்யக்கூடிய அளவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்றும் தோன்றுகிறது. அத்துடன் குந்தா திட்டமும் நிறைவேறினால் இன்னும் பெரிய அளவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையிலும் நமது தமிழ் ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைக்கண்டு நாம் பெருமையடைய வேண்டியதுதான். மின்சார போர்ட் இலாகாவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. அதற்கும் நான் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது என்று சொன்னால் அங்கு பிரதம இஞ்சினியராக பணியாற்றி வரும் சீப் இஞ்சினியர் வி. பி. அப்பாத்தரை முதலியாரின் மிகுந்த பணியாற்றலினால் இவ்வளவு நல்ல முறையில் அந்த இலாகா முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது என்று நான் சொல்லவேண்டும். அந்த இலாகாவை எடுத்து நடத்துவதற்கு அவர்திறமை வாய்ந்தவராக இருக்கிறார். இன்றையதினம் அந்த இலாகா நல்ல முறையில் பணியாற்றிவருகிறது என்று சொன்னால் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய சீப் இஞ்சினியருடைய திறமையினால் தான் அப்படி முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது என்று சொல்லலாம். அங்

7th May 1962] [Sri N. K. Palaniswamy Gounder]

குள்ள சீப் இஞ்சினியர் அவர்கள் நல்ல முறையில் தான் எடுத்து நடத்தும் வேலைகளை செய்து முடித்து வருகிறார். அனைப் போலவே அந்த இலாகாவில் அவருக்கு கீழ் வேலை செய்யும் மற்ற இஞ்சினியர்களும் நல்ல முறையில் திறமையாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அந்த சீப் இஞ்சினியர் அவைகளை திறமையாகச் செய்து முடிக்கக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவராக இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழ் வேலை பார்த்து வரும் மற்ற உதவி இஞ்சினியர்களும் நல்ல முறையில் திறமையாக வேலை பார்த்து வருகிறார் என்று தான் சொல்லவேண்டும். நானே சில சம்பங்களில் அந்த சீப் இஞ்சினியர் அப்பாத்துரை முதலியாரிடம் சில திட்டங்களைப் பற்றி பேசியிருக்கிறேன். நாம் சொல்லக்கூடியதை விட இட்டிப்பு மடங்கு அதிகமாகவே அவர் செய்து முடிக்கக்கூடிய ஆற்றல் அவரிடம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்த இலாகாவில் பணியாற்றி வரக்கூடிய மற்ற பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் அங்கு இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மினிமம் சார்ஜ் 50 லிருந்து 75 வரையில் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. மினிமம் சார்ஜை குறைக்க வேண்டும். அப்படி குறைத்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் இது வழிக்காட்டியாக இருக்கவேண்டும். மேற்றும் சரி இன்றையதினம் சரி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்த மின்சார பட்ஜெட்டைப்பற்றி ஆதரித்தே பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோராலும் ஆதரித்து பேசக் கூடிய அளவில் இந்த மின்சார இலாகா இங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இரத்தாலும் அதை சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லோரும் இதை பாராட்டுகிறார்கள். அதற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த போர்ட் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. அந்த முறையில் அதிலுள்ள பிரதம இஞ்சினியர் பணியாற்றி வருகிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவருடன் மற்ற உதவி இஞ்சினியர்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இன்றையதினம் நகரசபைகளுக்கு மின்சார விநியோக அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில நகரசபைகளுக்குக் கொடுத்ததை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். ஆனால் சில நகரசபைகளில் நகரசபைகளே நடத்தி வருகிறது. ஏதோ இது சம்பந்தமாக கேஸ்கள் நடந்ததால் மறுபடியும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அது சரியல்ல. அதைப் பார்த்தால் நகரசபைகளுக்குள் ஏதோ பாராபட்சம் காட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அப்படி இல்லாமல் எல்லா நகரசபைகளுக்கும் அந்த அதிகாரத்தை கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அதிகாரத்தை கொடுத்து நாஷனலைஸ் பண்ணுவதை வருகிற ஜூன் மாதத்திற்குள்ளாகவே செய்து விட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நிர்வாகத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குகிறார்கள். அப்படி நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யும்போது அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய ஆபீஸ்கள் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறது. அப்படி இப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் ஒரே இடத்தில் இங்காமல் பல இடங்களில் இருக்கும் படியாக இருக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தில் ஒரு டிவிஷனல் இஞ்சினியரை அமைத்து விட்டு இண்டென்டர் இஞ்சினியர்களைப் போட்டு நடத்தலாம். அப்படி நடத்தினால் எவ்வளவோ செளகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் நிர்வாக துறையை அமைக்க வேண்டும் என்ற கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் மினிமம் சார்ஜ் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது கேட்கப்படும் மினிமம் சார்ஜ் ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் அதிகமாக மின்சாரத்தை உபயோகிப்பது கிராமவாசிகளாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் வகையில் மினிமம் சார்ஜை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மழை இல்லாத

[Sri N. K. Palaniswamy Gounder] [7th May 1962]

கிராமங்களில் எல்லாம் விவசாயத்திற்கு மட்டையை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். மற்றும் கிணறுகளைத் தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மோட்டார்களை வைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் இரைப்பதாக இருந்தால் 75 முதல் 50 வரையில் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைக் குறைக்க வேண்டும். மற்ற கிராமங்களில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைக்க வேண்டுமானால் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாடுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு கவலை அடித்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது மாடுகளை வாங்குவதாக இருந்தால் அது பெரிய கவலையாக இருக்கிறது. மாடுகளை வாங்கி தண்ணீரை இறைக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மாடுகள் வாங்குவதாக இருந்தால் இரண்டு அல்லது நான்கு சோடி மாடுகள் வாங்குவதாக இருக்கிறது. அப்படி மாடுகளை வாங்கி விவசாயம் செய்வது என்பது முடியாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் மழை இல்லாத வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரம் அவசியம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே மழை இல்லாமல் வரண்ட கிராமங்களாக இருந்தால் அந்த கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியாக மின்சாரம் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லாவகையிலும் நாம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு மின்சார வசதியில் முன்னேறுவது மிகவும் அவசியம் ஆகும். இன்றைக்கு சிப்பந்திகளைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்த்தளத்தில் இருக்கக் கூடிய லைன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்களின் தரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சப்ளை கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. இவையும் கவனித்து வேலைத் தரம் குறையாமலும், குறுகிய காலத்திலே மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த மின்சார போர்டு பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கும் சமயத்தில் சர்க்காரையும், அந்த நிறுவனத்தையும், அதன் பிரதம என்ஜினியர், அசிஸ்டெண்டு என்ஜினியர் ஆகியவர்களையும், பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இன்மேல் பேசக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் ஐந்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளாதிருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** SRI S. MUTHULINNAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார இலாகாவைப் பற்றி குறிப்பாக என் தொகுதியில் உள்ள சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சாரம் பலவகைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொழில் போன்ற இனங்களுக்குப் பயன்படும் மின்சாரத்தைவிட உழவு போன்ற அமசங்க களுக்கு விவசாயத்துக்குப் பயன்படும் வகைகளுக்கு உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மின்சாரத்தை விவசாயத்துக்கு மேற்கொள்ளும்போது மின்சாரத்தைப் பெரும் விவசாயிகள் அதை விவசாயத்துக்கு எவ்வளவு பயன்படுத்துகிறார்களோ அவ்வளவுக்குமட்டில் பணம் செலுத்தும் நிலையின்றி அதற்கும் அதிகமான தொகையை அதாவது தான் பயன்படுத்தும் மின்சாரத் தொகைக்கும் மேலாக பத்து வருஷ காரண்டி என்ற தலைப்பில் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் செலுத்த வேண்டியவர்களாகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் நஷ்டமடைய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதை ஏற்கனவே அமுலிலிருந்த இரண்டு வருஷ காரண்டி என்ற முறையில் வசூல் செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம்.

ஒரு விவசாயி தன்னுடைய கிணற்று நீரை விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்தக் கோரி மின்சார போர்டுக்கு விண்ணப்பித்து அவருக்கு உத்தரவும் வந்து பல இடையறுகள் காரணமாகவோ அல்லது பணமுடையின்

7th May 1962]

[Sri S. Muthulingam]

காரணமாகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவருக்கு மேற்படி எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் கம்பெனியிலிருந்து வராத காரணத்தாலோ குறிப்பிட்ட காலத்தில் மின்சார சப்ளை ஏற்காவிட்டால் அவரை சப்ளை ஏற்குமாறு மின்சார போர்டு உத்தரவிட்ட காலம் முதல் எவ்வளவு காலம் வரை அவர் சப்ளை ஏற்காமலிருக்கிறாரோ அவ்வளவு காலமும் அவர் சப்ளை மேற்கொண்டதைப் போல் பத்தாண்டு காரண்டிப்படியான தொகையை அந்தந்த காலத்துக்கு யு. லி. எம். சார்ஜஸ்—அதாவது அன் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜஸ்—என்ற தலைப்பில் செலுத்த வேண்டிய நிரப்பந்தத்துக்கு விவசாயி ஆளாகுகிறார். இந்த அவல நிலையை போக்க கனம் மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்டஸ்ட்ரீஸ் போன்றவைகளுக்கு வேண்டுமானால் இதைக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை. இந்த விவசாயத் துறைக்கேனும் அனுமதித்தால் சிறந்ததெனக் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக வந்தவாசி தொகுதியில் அநேக பகுதிகளிலுள்ள கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சார வசதிகளில்லாமல் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு அரசாங்கம் மின்சார வசதி செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கும் மின்சார கட்டணத்தை விவசாயிகள் அறுவடைக்குமுன் வசூலிக்காமல் அறுவடைக்குமின் வசூலிக்கத் தகுந்த உத்தரவை அதிகாரிகளுக்கு போடவேண்டுமாய் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இரவில் மின்சாரம் சப்ளை வழங்காமல் பகலில் வழங்குவதுதான் நல்லது. ஏனெனில் இரவில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதத்திலும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இது விஷயமாக ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாகாக்களில் வேலை பார்த்து வந்த பெருவாரியான ஏழை தொழிலாளி மக்களை ஒருவித காரணமில்லாமல் வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழை மக்கள் பெரிதும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவதிப்படும் ஏழைத் தொழிலாள மக்களுக்கு அரசாங்கம் உடனடி பாக வேலை கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் உறரிஜன் மக்களுக்காக நல்லமுறையில் மின்சார வசதிகள் கொடுப்பது கிடையாது. அப்படிக் கொடுத்தாலும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் கொடுக்காமல் தேவையற்ற காலங்களில் மின்சார சப்ளை கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு எனக்குப் பிச வாய்ப்புத்தந்த தலைவரவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு விடை பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

DR. B. NATARAJAN: சார், இந்த மின்சார நிறுவனத்தை, அதனுடைய பணியைப் பலர் பாராட்டி பேசினார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் அது செய்துள்ள சில வேலைகளைப் பாராட்டுவதற்கு விழைகிறேன். முக்கியமாக இப்போது நமது மாநிலத்தில் நீர்வீழ்ச்சி மின்சாரத்தைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கிறோம். நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தர்மல் பவர் எஸ்பெக்ட் நமக்கு வசதியில்லை. இப்போது நீர்வீழ்ச்சி மின்சாரத்தை நம்பியிருப்பதில் சில நன்மைகளும் உண்டு. சில இடைக்காலங்களும் உண்டு. உதாரணமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக நாம் நிலக்கரி மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதைவிட ஏராளமான பொருள் முதலீடுசெய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்திச்செலவு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதோடு நீர்வீழ்ச்சி மின்சாரத்தை நம்பியிருப்பதனால் தண்ணீர் வற்றுக்கின்ற காலங்களில் மின்சாரத்தை உற்பத்திக்கு அந்த அந்த மின்சாரத்தை நாம் முழு அளவுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலையை இருக்கிறது. இதனால் தொழில்கள் பாதிக்கின்றன. இதனால்தான் நாம் அனல் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதைச் செய்வதற்கு முன் பக்கத்து மைசூர், கேரளா போன்ற ராஜ்யங்களில் இன்னும் எவ்வளவோ நீர்வீழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப்

[Dr. B. Natarajan]

[7th May 1962]

பயன்படுத்தி மேலும் மின்சாரம் எவ்வளவோ உற்பத்தி செய்ய முடியும். திராவிட நாடு தனி நாடாக வருவதற்கு முன் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையை முன் வைக்கிற எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த நீர் அருவிகளை ஒட்டுமொத்தமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மின்சாரத் திட்டமானது ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. ரஷ்யாவில் லெனின் முதலில் ஆட்சிக்கு வந்ததும், “எலெக்ட்ரிசைத் தி வில்லேஜஸ்” (கிராமங்களை மின்சார மயமாக்குங்கள்) என்று உத்தரவு போட்டானும். அதைத் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் முதலில் செய்திருக்கிறோம். கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது அநேகமாக நமது மின்சார உற்பத்தி சாதகங்கள் எல்லாம் குறைந்து வருகின்றன. இயி மேல் சிறு சிறு நீர்வீழ்ச்சிகள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஜப்பான், ஸுவிட்சர்லாந்து போன்ற தேசங்களில் ஆராய்ந்து இருக்கிறார்கள். குட்டி மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களை பல இடங்களில் செய்யலாம். பிறகு கிரிட்டில் எவ்வளவு சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து கொள்ளலாம். இந்த ஆராய்ச்சியில் நமது மின்சார நிறுவனம் எவ்வளவு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாக விளங்கவில்லை. இனிமேல் அதைச் செய்ய வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் சில நீர்வீழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. பல ஜில்லாக்களில் இம்மாதிரி நீர்வீழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. கோவையாறு, உலக்கருவி போன்றவைகளைப் பார்த்தால் நீர்வீழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கும். அங்கே ரிசர்வாயர் கட்டி குடி தண்ணீர் வசதிக்கான திட்டங்களையும் இணைத்து, பலர் உற்பத்தி செய்தற்கு முடியும் என்று பல நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதரப்பற்றி மேலும் இந்த நிறுவனம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இண்டாவதாக கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் இது திருவாங்கூர்-கொச்சியோடு இருந்த காலத்தில் பலவிடங்களில் மின்சார லைன் போடுவதற்காக திட்டங்கள் எடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது தமிழ்நாட்டோடு அப் பிரதேசம் இணைந்த பிறகு அவ்வேலை பூர்த்தியாக நடைபெறவில்லை. அவைகளையும் கவனித்து இந்த போர்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்த மின்சார போர்டு அதிகமான அளவிற்கு லாபம் காட்டவில்லை. 0.3 சதவிகிதத்தான் லாபம் காட்டுகிறது. லாபம் காட்டாததை நான் பெருமையாகவே கொள்ளுகிறேன். நஷ்டம் வந்தால் கூட தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய வளர்ச்சிக்கும் மின்சார வசதி கொடுக்கத்தான் வேண்டும். இருப்பினும் மின்சார போர்டானது “நெட் ப்ராபிட்” என்பதை 6 சதவிகிதத்திற்கு மேல் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வட்டி 7 சதவிகிதமாக இருப்பதால் அதிக லாபம் காட்ட முடியவில்லை. அரசாங்கம் இந்த போர்டுக்கு கொடுக்கக் கூடிய தொகைக்கு குறைந்த வட்டி வசூலித்தால் அதன் மூலம் மின்சார “ரேட்” டைக் குறைக்கவோ அல்லது அதிக லாபத்தைக் காட்டவோ அந்த போர்டினால் முடியும். தொழில்களுக்கு மின்சாரம் அளிப்பதில் அதிகமான வரி வசூலித்தாலும் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும்போது அந்த “டாரிப் ரேட்”-டைக் குறைப்பது மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகும். இது பற்றிக் கவனிக்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அபுமினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்த்தால், Appendix “R”-ல் 221-வது பக்கத்தில் “connected load statement” என்பதில், சிமென்ட், ஆயில் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்றெல்லாம் பல தொழில்களைக் கொடுத்து 18-வது ஐடமாக “Industrial” என்றுகொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால், அதற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்டவைகள் எல்லாம் “Industrial” இல்லையா? அந்தத் தலைப்பின் பொருள்

7th May 1962]

[Dr. B. Natarajan]

என்ன ? இது மாதிரி விளக்கமான அறிக்கைகளைக் கொடுக்கும்போதெல்லாம் அலுவலர்களர்கள் இது பற்றிக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 155,000-ல் இருந்து “ Low tension ” என்று இருக்கிறது. “ Industrial ” என்பது என்ன ? “ Low tension ” மிகுதியாக இருக்கும். “ Industrial ” என்ன என்பது தெரியவில்லை. இது பற்றி விளக்கமான அறிக்கைகளைத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். புனராவது திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 290 கோடி ரூபாயில் 100 கோடி ரூபாயை மின்சாரத்திற்காகவே செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எவ்வளவு வரைவில் மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோமோ அவ்வளவு விரைவில் வறுமையிலிருந்து நாட்டில் தொழிலும் உழவும் செழிக்கும் என்பதைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. MUTHUKARUPPANNASWAMI GOUNDER : கனம்

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய கோயில்பாளையம் தொகுதியில் சில இடங்களில் இன்னும் மின்சாரம் இராமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு விரைவில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளில்கூட விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கப் பகலில் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இவ்விலை கொடுக்கப்படுகிறது. இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் கொடுப்பதால், ஒரு ஆள் வேலை செய்ய வேண்டிய இடத்தில் 3 ஆட்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இறைக்க விவசாயிகளுக்குப் பகலில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை கடன் பெற்றுத்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் சொசைடிகளிலும் 3 வருஷ காலக்கெடு விர்துள்ளதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் கொடுப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. 10 வருஷ காலக் கெடுவிலாவது கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிலஅடமான பாங்கில் இருந்து விவசாயிகள் பூமிபின் பேரில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிக்க கடன் வாங்கியிருக்கும் பூமிபின் பேரில் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது நிலத்தின் மதிப்பீட்டை பழைய நிலையிலேயே எக்ஸ் ஒன்றுக்கு 300, 400 என்று மதிப்பிட்டுக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று அதே நிலங்கள், எக்ஸ் ஒன்றுக்கு 3,000, 4,000 பெறுமானம் உள்ளவையாக இருக்கிறது. அந்த பூமிபின் விலை மதிப்பைப் பொறுத்தாவது விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் வேண்டிய கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்ததற்காகத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. NARAYANAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்

நாட்டு மின்சார சபையின் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி, எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் வெகு அழகாக எடுத்துப் பேசினார்கள்.

இந்த மின்சக்தியின் மூலமாக தமிழ் நாட்டிலே எவ்வளவு விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூர்ந்து பார்த்தால், பல விவசாயிகளுக்குக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரம் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது என்பது நன்றாகத்தெரியும். புறம்போக்கு நிலத்தில் உள்ள கிணற்றிலிருந்து மோட்டார் வைத்து மின்சக்தி மூலம் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு அனுமதியளிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கவும் மின்சக்தி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Narayanan]

[7th May 1962]

தற்போது அரசாங்கம் தண்ணீர் தீர்வையை “நீர்க்கூலி” என்ற முறையில் வசூலிக்கிறது. அவ்வாறு வசூலிக்கலாம் என்ற என்னுடைய விருபத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் அரியலூர், ஜெயங்கொண்டான் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளில் மட்டுந்தான் மின்சார விளக்குகள் இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் மின்சார வசதி இல்லாதது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மின்சாரம் கொடுப்பதில் விவசாயிகளுக்கு முதன்மையான இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப் பட்டு ஒரு வருஷ காலமாகியும்கூட விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் இறைக்க 10, 12 கிணறுகளுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 100 கிணறுகளில் இருந்து தண்ணீர் இறைக்க மின்சார வசதி கேட்டும் கொடுக்காது மறுத்து வருகிறார்கள். பக்கத்திலே வாய்க்கால்கள் இருந்தால் அந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி வாய்க்கால்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தால் இந்த அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

செந்துறை வட்டாரத்தில் 200 அடி ஆழமுள்ள ஒரு கிணற்றை வெட்டி னால் விவசாயிகள் நன்மை அடையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைச் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மின்சார இலாகாவில் டெம்பரவரியாக வேலை செய்பவர்களையும், தனக் கூலிகளாக வேலை செய்பவர்களையும் நிரந்தரமாக அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் 1,880 நகரங்களும் கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெற்றிருப்பதாக அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய அரியலூர் தொகுதியில் இரண்டு கிராமங்களைத் தவிர வேறு எந்த கிராமமும் மின்சார வசதி பெறவில்லை. அந்த கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகள் பயன்பெற்று அதன் மூலம் உற்பத்தி பெறுக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் ஒவ்வொரு வாரமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 6 மணி முதல் மாலை 3 மணி வரையில் கட்டிங் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே கரெண்டைக் கட்ட செய்யாமல் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஒரு முடிவும் தெரியவில்லை. பராவைப்பாக வேலை செய்யும் ஆட்களுக்கு எவ்வளவு கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. 2, 3 நாட்களுக்குப் பின் உங்களுக்கு வேலை இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI G. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மின்சார பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து “அவற்றை இப்போது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என நான் பிரேரேபிக்கிறேன்” என்று ஆரம்பித்து கடைசியில் “இதுகாறும் நான் கூறியதைப் பொறுமை யுடன் கேட்பதற்காகத் தங்களுக்கும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் என் ஈன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது தனிப்பட்டதொரு போர்டின் அறிக்கையென்ற காரணத்தால், இதன் மீது வோட்டெடுப்பு தேவையில்லை என்ற அளவு நல்லதொரு அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். இதன்மீது விவாதம் நடக்கும்போது பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. இன்று மின்சாரத் துறையின் அதிகளவு கிராமங்களில் பரவியிருக்கிறதென்று சொன்னால், அவற்றை நன்கு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு முக்கிய காரணம், தொழில் முன்னேற்றம்தான். தொழில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு, பம்ப் செட்ஸ் போன்றவைகள் வாங்க கடன் உதவி போன்றவைகள் அளிக்கப்படுவதால் மின்சாரம் ஏராளமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. முன்பு, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துங்கள், பயன்படுத்துங்கள் என்று கட்டாயமாக வீடு வீடாகச் சொன்று கேட்டுக் கொண்ட காட்சி என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மனித சக்திக்கு

7th May 1962] [Sri G. Venkataraman]

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தினால் தான் தொழில் லாபகரமாக நடக்கும், மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தினால்தான் நல்ல முறையில் விவசாய வளர்ச்சி ஏற்பட்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கமுடியும் என்று இன்று அதிகப்படியான மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் நல்ல மகிழ்ச்சிகரமான செய்திகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். தற்போது இருக்கிற மின்சார உற்பத்தியின் அளவை, 560,000 கி.வா. இருப்பதை இட்டிப்பாக ஆக்கப்போகிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போதும் நம்மால் மின்சார உற்பத்தியை இட்டிப்பாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை நம் உள்ளத்தில் எழுங்கிறது. ஹொகெனக்கல் அருகே ஒரு மின் திட்டம் தொடங்கவும் அடுத்து அணுசக்தி நிலையம் நிறுவவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அணுசக்தியைக் கொண்டு மின்சாரம் உற்பத்திசெய்வது என்று சொல்லும்போது அதற்கு பல அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு, போராவதாலும் வாதாவதாலும் பயன் இல்லை. நல்ல அழுத்தமான நிலப் பகுதியும், குளிர்ந்த தண்ணீர் வசதியும் இருக்கும் இடத்தில்தான் அணுசக்தியால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யமுடியும். அதைத்தான் ப்ராம் பேயில் காண்கிறோம். இது அணுசக்தி நிலையம் ஏற்படுத்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அணுசக்தி கமிஷன் அதைப் பராவையிட்டிருக்கிறது. இது அணுசக்தி மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த வாய்ப்புகள் இருப்பதை நல்லமுறையில் அறிந்துதான் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சபாரச்ச செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை காண முடிகிறது. அதன் வெற்றிக்கான அறிகுறி இந்த அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. 1,131,000 கி.வா. நமக்கு அதிகத் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் தொழில் வளர்ச்சி காரணமாக, புதிதாக அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிற தொழில்களுக்கு மின்சாரம் தேவை என்பதால் காவேரி-ஹோகனக்கல் திட்டம் மூலம் 8 லட்சம் கி. வா. பெறுமுடியும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக, மத்திய சர்க்காரோடு நமது நண்பர்கள் கூறியதுபோல் நாம் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. பேச்சு வார்த்தை மூலம் நமக்கு வேண்டியதைக் கேட்டு பெறும் நிலையில்தான் இருக்கிறோம். அடுத்து, தனிப்பட்ட கம்பனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்சார் 200 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1961-62ல் 25 லட்சம் ரூபாய் அரசின் கடனாக வழங்கியுள்ளனர் இந்த தனிப்பட்ட கம்பனிகள் இங்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது அது நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றதாக அமையவில்லையென்று நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். காரணம் எங்கள் சேலம் பகுதியில், சேலம்-ஈரோடு மின்சார விநியோக கம்பனியானது அரசாங்கத்தினிடம் கடன் பெற்றுத்தான் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் நிலையிலிருக்கிறது. அங்கு டிரான்ஸ்மார்மர்கள் இல்லையென்ற காரணத்தினால் கடன் தொகையிலிருந்து அதை வாங்கி நிறைவேற்றமுடியும் என்கிறார்கள். அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து, மின்சாரத்தை குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்து கொடுத்து அதை கம்பனியார் விநியோகிக்கும் போது லாபம் அடைந்து, பின்னர் அதை தேசியவுடமையாக மாற்றும் போது சுட்டிட்டங்கொட்டி அக்கம்பனி பங்குகளின் விலையின் பல மடங்கு அதிகமாக காம்பன்சேஷன் கொடுத்துத்தான் அவற்றை தேசியவுடமையாக்க வேண்டியிருக்கிறது. 25 லட்சம் கொடுக்கும்போது அதன் பங்கு விலை அதிகரிக்கிறது. ஆகவே இன்றை நேரம் நாம் கடன் கொடுப்பதை கண்டிப்பாக நிறுத்தி அக் கம்பனிகளை ஒவ்வொன்றாக தேசியவுடமையாக்கி—மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது அரசாங்கம், தொழில்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் குறைந்த விலையில் கொடுப்பது மின்சார போர்ட்—ஆகவே இந்த கம்பனிகளை தேசியவுடமையாக்கி அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தி அக்கம்பனிகளை அரசாங்கமே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஏன் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri K. S. NATARAJA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்

[Sri K. S. Nataraja Go under] [7th May 1962]

நாட்டில் மின்சாரம் அதிகமாக எல்லாவிடங்களுக்கும் கொடுக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் இன்னும் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகளுக்கு இன்னும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் வசதியாகயிருக்கும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்ப்செட்ஸ் போன்றவைகள் வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் தொகைகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆற்றுத் துலையில் மின்சார மோட்டார் செட்ஸ் வைத்து இறைத்துக் கொள்ள, அதற்கு மின்சாரம் எல்லாவிடங்களுக்கும் வழங்கப் படவேண்டும். வாய்க்காலுக்கு ஒரு பர்லாங் தூரத்திற்கு கொடுப்பதில்லை என்பதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு ஆங்காங்குள்ள கேணிகளுக்கு மின்சாரம் வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பது என்பதை மாற்றி அவர்களுக்கு பகலில் மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் அதை விவசாயத்திற்கு நல்லபடியாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அடுத்தபடியாக, இன்று மினிமம் காரண்ட் 50 ரூபாய் என்றிருக்கிறது ஹார்ஸ் பவர் 1க்கு. அதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு 15 ரூபாய் என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir. The Madras State Electricity Board, it is said, has to be under the control of the State Government in regard to matters of policy and certain financial matters. Government have also granted a loan of Rs. 47 crores to the State Electricity Board. The Board's budget is the subject for discussion here. I am not aware whether there is effective control over the Board.

We are happy to learn that there will not be power cut this year while neighbouring States with large water resources have announced cuts. The administration and technical side of the Board has to be congratulated on the development of high and low tension power in Madras State. We understand further that all the villages will be connected with electricity by the end of the Third Plan. I hope that this will solve many problems, political, social and economical.

Coming to the budget, the Vellore Electricity System has spent about Rs. 146 lakhs during last year. That is what the Revised Estimates show. But a provision of only Rs. 79 lakhs has been made this year. A perusal of these figures go to show that it will retard the expansion of electrical schemes in Vellore : in particular Tiruttani, which has been recently taken over by Madras State. Previously it was in Andhra Pradesh when in the matter of technical expansion, service connection, etc., there had been negligence. After its merger with Madras on 1st April 1960, the State Electricity Board has taken several measures to extend electricity to many villages and we are grateful for that. I request that the difference in the tariff rates which is in vogue in Tiruttani may be rectified. In Tiruttani it is collected on the basis of Madras and Andhra rates. Andhra tariff is a little higher. The uniform rate prevailing in the rest of Madras State may be applied to Tiruttani and thus the uniformity may be maintained and the entire tariff may be collected on the basis of Madras rates. Government are well aware of the fact that Tiruttani is most

7th May 1962] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

backward and so it may be declared as backward area and given the facilities of 'minimum guarantee' and 'lower tariff'. I think there is retrenchment in Vellore Electricity System due to the fact that manufacturing of poles and sinking of pits have been entrusted to the contractors. I request that the Government may reconsider the cases of such retrenched personnel and absorb them in other jobs. With these words I conclude my speech.

* **SRI K. R. SAMBANDAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார போர்டானது நல்லமுறையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் வேலை செய்கு கொண்டு வருகிறது. இதைப்பற்றி நாம் மட்டும் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தோழர்களும் இதைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 85 சதவிகிதம் சர்க்காரே இப்போது மின்சார விநியோகத்தை ஏற்று நடத்துகிறது. ஆனால், 15 சதவிகிதம் இன்றைக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனத்தினிடமும் மற்றுமுள்ள கம்பெனிகளிடமும் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகளும் அவர்களுடைய திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக நம்மிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறார்கள். எந்த கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சார வசதி இல்லையோ அங்கெல்லாம், கம்பெனி இருக்கிற இடங்களில் போய் விஸ்தரிப்பு வேண்டும் என்று கேட்டால் சர்க்காரிடத்தில் போய் கடன் கேட்டு வாங்கி வாருங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதோடு மினிமம் கியாரண்டியும் அதிகமான அளவில் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது நாம் எவ்வளவு தீவிரமாக மின்சார அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ, அதற்கெல்லாம் இந்த கம்பெனிகள் குந்தகமாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் மின்சாரம்" என்ற புத்தகத்தைப் பார்க்கும்போது விரிவான முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன்தரத்தக்க முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், நெல்களஞ்சியம் என்று சொல்லக் கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மின்சாரத்தின் மூலமாக நீர்ப்பாசன வசதிபெற வேண்டும் என்று மக்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். கிடைக்கின்ற தண்ணீரை சிக்கனமாக உபயோகிப்பதற்காக, தண்ணீர் விறு வதற்கு முன் விதைவிட்டு பின்னால் தண்ணீர் ஆற்றில் வந்தவுடன் நடுவதற்கு தயாராகி விடுகிறார்கள். இவ்விதம் செய்வது அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் சிக்கனமாக தண்ணீரை உபயோகிப்பதற்கு அவர்களுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. அந்த முறையில் எல்லா விவசாயிகளும் இன்றைக்கு மின்சாரத்தின் மூலமாக நீர்ப்பாசனத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ள தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு போதிய அளவில் மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. காரணம் கம்பெனி அதிகமாக இருப்பதினால்தான் இந்த வசதி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. கம்பெனிகளிடம் போய் கேட்கும்போது அவர்கள் தட்டிக்கழிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, பக்கத்தில் ஒரு கிராமத்தில் மின்சார வசதி இருந்தாலும்கூட, அதன் பக்கத்திலுள்ள கிராமம் கம்பெனி எல்லைக்குள் இருந்தால் மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. சர்க்காரே மின்சாரத்தை குள் இருந்தால் மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. மின்சாரம் வேண்டும் என்று கொடுக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கிராமங்களில் மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுப்பதற்கு தயங்குவது கிடையாது. இன்றைக்கு மின்சாரம் உபயோகிப்பதை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் இந்தியாவில் மூன்றாவது ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றோம். கல்கத்தா, பம்பாய் இந்த இரண்டு மாகாணங்களும் முன்னால் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களுக்கு அதிகமான மின்சாரம் கொடுத்திருப்பது நம்முடைய சென்னை மாகாணம்தான். மின்சாரம் அப்படியிருந்தும் கூட, இன்னும் பல கிராமங்களில் மின்சாரம் வரக்கூடிய நிலை இல்லை. ஆகவே கிராமங்களில் எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) மேலும் சில முக்கியமான விஷயங்களை சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் உதவி சபாநாயகர்

[Sri K. R. Sambandam]

[7th May 1962]

அவர்கள் மணியடித்துவிட்டதால், ஆகவே இன்னும் ஒரு நிமிடம் நேரத்திற்குள் எனது தொகுதியைப் பொறுத்த விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியை பொறுத்தவரையில், கீழைமூர், புஞ்சைகிரங்கொண்டான், நல்லாடை, அன்னவாசல், நடுக்கரை, பந்தாழை, கழனிவாசல் போன்ற கிராமங்களில் எல்லாம், அங்குள்ள மக்கள் மினிமம் கியாரண்டியை கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எந்த விதத்திலாவது தங்களுக்கு மின்சாரம் வந்து விடும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வரவில்லை. அந்த இடங்களிலுள்ள மக்கள் மின்சாரம் மட்டுமாவது எங்களுக்கு அளிக்கக்கூடாது, அப்படி கொடுப்பதாயிருந்தால், நல்லமுறையில் வெளிச்சமாவது போட்டுக்கொள்வோமே என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களின் இடம் கம்பெனி எல்லைக்குள் இருப்பதால், நாம் உடனடியாக எந்தவிதமான ஆர்டரும் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலும் இம்மாதிரி பல கிராம மக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அதிக ஆழமான இடங்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சீக்கிரமாக நெய்வேலி அனல் மின்சாரம் நிலையம் வந்துவிட்டால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மின்சார போர்டு வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, மின்சாரமும் தொழில் துறையும் ஒரே அமைச்சரின் கையில் இருப்பது, கிராமங்களில் நாள் முழுவதும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற கிராம மக்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் நாம் இதை பாராட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதுமாதிரி மல்ல, மின்சார இலாகாவானது, ஏதாவது ஒரு மகஜர் அனுப்பினால், அந்த இலாகாவிலிருந்து ஒருவாரத்திற்குள் உங்களுடைய மகஜர் வந்தது, அதன் பேரில் இன்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் வந்துவிடுகிறது. இவ்விதம் பதில் வரக்கூடிய இலாகா ஒன்று உண்டு என்றால் அது மின்சார இலாகாதான் என்று நம்மால் சொல்லமுடியும். அந்த அளவில் இந்த போர்டிலுள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மின்சார போர்டு அதிகாரிகளை என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

10-00 அ.ம. அதோடு, சனிக்கிழமை பேசியபோது கூட ஒரு சில எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள், மின்சாரத் துறை இன்னும் மோசமான நிலைமையிலே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்கு ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும், அந்த போராட்டத்திற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை தாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எதற்கு போராட்டம் நடத்த வேண்டும்? நாம் என்ன கையால் ஆகாத அரசாங்கமா? நினைக்கிற காரியத்தை செய்ய முடியாமலா இருக்கிறோம்? இப்போது 19-3-லே பத்திரிகையிலே பார்த்த ஒரு விஷயம் என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 1953-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி டாஸ்பியாபுரத்தை கள்ளக்குடி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு போராட்டம் அவசியமில்லை. ஆகவே, இந்த போராட்டம் என்பதெல்லாம் இல்லாமல் குறைபாடுகள் என்ன இருக்கிறது என்பதை மட்டும் கவனித்தால் போதும். கிராமப் புறங்களுக்கு அதிகமான மின்சாரம் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி செய்து கொண்டு வரும்போது ஒரு சில கிராமங்களில் ரொம்பவும் துரிதமாக செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை அமைந்து விடுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், பொருளாதாரம், நமக்கு அது லாப கரமாக இல்லை என்பதால் அந்தவிதமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதை மாற்றியமைக்க, அது லாபகரமாக இல்லாவிட்டாலும், அதை போர்டு கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், நேரிடையாக அரசாங்கமே பணம்

7th May 1962] [Srimathi A. S. Ponnammal]

கொடுத்தது. அந்த இடங்களிலே துரிதமாக மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதோடு மாத்திரமல்லாமல், இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயதும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் சாங்கிவிட்டது என்று கட்டந்த ஐந்தாண்டுகளாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுப்பதிலே ரொம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. மற்றப் பகுதிகளைக் காட்டிலும், இந்த ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய பகுதிகளுக்கு இந்த விதமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. சில இடங்களில் ஒரு சிறிய அரிக்கேன் விளக்குக்கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கையையே கூட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அனுப்பி, நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே கூட சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. இப்போது லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், சில இடங்களில் சிறிய கிணறுக இருந்து, அதிக தண்ணீர் இருக்காது என்பதற்காக 2 ஹார்ஸ் பவர் உள்ள பம்பு செட்டு வேண்டுமென்று கேட்டால், 5 ஹார்ஸ் பவர் அல்லது 10 ஹார்ஸ் பவர் தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த 3 ஹார்ஸ் பவருக்குமேட இல்லாமல், அதை வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பி. டபிள்யூ. டி. இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வைகை நதி ஓடக்கூடிய மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலே இருக்கக்கூடிய வர்கள் அங்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கேட்டால், பிறகுதான் கொடுப்போம் என்று அரசாங்கத்தில் இருந்து உத்திரவு வந்திருக்கிறது. இந்த வைகையிலே தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு பம்பு செட்டுகள் வைத்து அவர்கள் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொள்வதற்காக, இந்த மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே உள்ளவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மினிமம் சார்ஜ் என்றிருக்கிறது. மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் மழைக்காலத்தில் மின்சாரத்தின் உதவி இல்லாமல் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டு, கோடை காலத்தில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மினிமம் சார்ஜ் என்று கொண்டு வந்தால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1962-63 ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அதன்பேரில் விவாதம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. தேவையான கருத்துக்கள் அல்லது இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதுதான் விவாதம் ஆகும். ஆகவே, அப்படி சொல்கின்ற விவாதத்திலே இத்தயெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னாலே தங்களுடைய தொகுதியிலே இன்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை மட்டும் தான், அதுவும் தேவையான கருத்துக்களை மட்டும் தான் எதிரிக்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆகவே, நாங்கள் குறைபாடுகளை அப்படியே உள்ளபடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம்.

[Sri S. Ramasamy]

[7th May 1962]

இந்த தமிழ்நாடு மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையிலே கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியாக மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, திருச்சி மாவட்டத்திலே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 296 கிராமங்களுக்கும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 486 கிராமங்களுக்கும், ஆகமொத்தம் 782 கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 782 கிராமங்களிலே உடையார்பாளையம் தாலுகா, டி. பழுவூர் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு கிராமங்களுக்கே மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் கீழப்பழுவூர் என்னும் கிராமத்தில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, கோக்குடி என்னும் ஒரு கிராமத்திற்குத்தான் கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 248 கிராமங்களிலே ஒரு கிராமத்திற்குக் கூட மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட மின்சார வசதிகளை கிராமப்புறங்களுக்கு செய்து கொடுத்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் உணவு பெருக்கத்தை நல்ல முறையிலே செய்ய முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்வதுடன் அப்படி மின்சாரம், செய்து கொடுக்கின்ற நேரத்திலே கிராமப்புறங்களிலே ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் கீழப்பழுவூர், கோக்குடி ஆகிய கிராமங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்களிலே மின்சார வசதி செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, அப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்வதற்கு ஊராட்சி மன்றத்திலே போதிய பொருளாதாரம் இல்லாத காரணத்தால், அதற்காக ஹரிஜன இலாகாவில் தனிப்பட்ட முறையில் நிதி வசதி பெற்று ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி விவசாயிகளுக்கு உணவுப் பெருக்கத்திற்கு வசதி செய்வதோடு, அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் மோசமான நிலைமையிலே அமைந்திருப்பதால், நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வருகின்ற காரணத்தினால், நல்ல முறையிலே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக்கொண்டு, நான் என்னுடைய விவாதத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடத்துகின்றபோது, மின்சார இலாகா இந்த அரசாங்கத்தில் மின்சார வேகமாக வேலை செய்யக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இதில் அதனுடைய வேகத்திற்குக் காரணம், சீப் என்ஜினியர் திரு. அப்பாதுரை அவர்கள் போர்டு ஆவதற்கு முன்னால் போட்ட திட்டங்கள் யாவும் இன்றையதினம் வெகு வேகமாக போய்க்கொண்டே இருப்பதாகும். இதில் இந்த இலாகாவின் முன்னாள் அமைச்சர் கனம் திரு. ராமையா அவர்கள் கிராம மக்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டியதன் பெருமையை அறிந்து கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, கிராம மக்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சலபமாக சுகங்களை அனுபவிக்க முடியுமோ அதை செய்து விட்டார்கள். இப்போது வந்திருக்கிற கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இதில் நெருக்கடிதான் எற்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். இப்போது ஏராளமான டிமாண்டு இருக்கிறது. டிமாண்டை பூர்த்தி செய்வதுதான் இன்றையத்தினம் பிரதான காரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இப்போது போர்டு என்று ஒன்று இருக்கிறது. போர்டு என்று சொல்லும்போது அது ஸ்டாசுடரி பாடியாக இருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கத்தின் தலையீடு கூடாது என்று சமீபத்தில் சொல்லிவிட்டார்கள். என் இதைச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், போர்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒருவர் சொன்னார், பிரதம மந்திரி வந்தால்கூட எங்களுக்கு என்ன ஆக வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் போர்டு உத்தரவு எப்படிகோ, அப்படித் தான் செய்வோம் என்று. இப்படி ஒரு மாகாண அதிகாரி சொல்லவில்லை, ஜில்லா அதிகாரி சொன்னார். ஆனால் இன்றையதினம் போர்டு எவ்விதம் நடக்கிறது என்று பார்த்தால், மக்களுடைய டிமாண்டு அதிகமாகிக்

7th May 1962] [Sri K. T. Kosalram]

கொண்டு வருகிற அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமா என்ற சர்ச்சைதான் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. இதை எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு வேகமாக செயல்பட முடியும். இந்த போர்டு இப்போது அகில இந்திய ரீதியாக இருக்கிறது. இந்த போர்டு சரியாக, சுமுகமாக வேலை செய்வதற்கு, பொதுமக்களுக்கு நல்லமுறையிலே காரியங்களைச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வெகு சீக்கிரத்திலே ஆங்காங்கு குந்தகமாக இருக்கக்கூடியவைகளை அகற்றி, இந்த போர்டை சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் கனம் வெங்கடராமன் அவர்களை இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, கீழே ஏராளமாக டிமாண்டு இருக்கிறது, சூப்ரவைஸர்கள் லெவலில். நண்பர் ராமையா அவர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வெகுவேகமாக, வெகு சலபமாக ஜனங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே செய்துவிட்டார்கள். ஜனங்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவை, அதிகமாகத் தேவை என்று சொல்லும்பொழுது, இலாகாவில் இருக்கிற என்ஜினியர்கள் அம்மாதிரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். தலைமை பீடத்தில் இருக்கிற என்ஜினியர்கள் வெகு வேகமாக சொன்னவுடனேயே டெலிபோனில் பேசி செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், அதை நிறைவேற்றி வைக்க கீழே சூப்ரவைஸர்கள் கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், 30 சதவிகிதம் சூப்ரவைஸர்கள் கமிடி என்று கேள்விப் படுகிறேன். என்ஜினியர்கள் நினைக்கிறமாதிரி வேகமாக எக்ஸ்சியூட் பண்ண முடியவில்லை. சூப்ரவைஸர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். எதற்காக சூப்ரவைஸர்கள் “ல்கார்வாடி” வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஏன் கிடைக்க வில்லை என்பதை அரசாங்கம் வெகு நுணுக்கமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை, உங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை என்று ஏராளமான டிமாண்டு இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் கூறியது போல் பொது ஜனங்கள் சொல்லிவிட்டால், மெம்பர்கள் சொல்லிவிட்டால், சீப் என்ஜினியர் அவர்கள் உடனே செய்து கொடுக்க வேண்டும், மணிக்கணக்கில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். எந்த அங்கத்தினரோ அல்லது பொது மக்கள் பிரதிநிதியோ இதுபற்றி குறைபட வேண்டியது கிடையாது. அம்மாதிரி உடனே செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது, கீழே எக்ஸ்சியூட் செய்ததற்கு ஆள் கிடையாது. அடிப்படையிலே ஆள் இல்லை. இதைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். இதிலே இலாகாவில் உள்ளவர்க்கு இப்பொழுது பணம் வாங்கவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் எவ்வளவு அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தமாதிரி பணம் கொடுத்தால்தான் கணக்கென் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (குறுக்கீடு) பொதுமக்களிடமிருந்தும் வருகிறது. இங்கிருந்தும் வருகிறது. அங்கிருந்தும் வருகிறது. இரண்டு பக்கத்திலும் இருக்கிறது. ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் சேலம் பராஜக்ட், அடாபிக் ஸ்டேஷனைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மாஸ்டர் பிளான் இருக்கிறது. கேரளத்தில் ஏராளமான எலக்டிரிஸிடி “பொரொயூஸ்” செய்யமுடியும். அம்மாதிரி எலக்டிரிஸிடி “பொரொயூஸ்” செய்து ஏராளமாக கேரளாவுக்கு கொடுக்க முடியும். நண்பர் வெங்கடராமன் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நண்பர் ராமையா அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து வேகமாக கோள அரசாங்கத்துடன் பெரிய அளவுக்கு பேரம்பேச வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏராளமாக லாபம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதைத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற டிமாண்டையும் பூர்த்திசெய்து, கேரளா முழுமையும் தெழில் வளம் ஆவதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நண்பர் வெங்கடராமன் அவர்கள் கவனம் கட்டிக்கொண்டு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழில்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று தொழில்

[Sri K. T. Kosalram]

[7th May 1962]

அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். தொழில் வளம் பெருகுவதற்கும் விவசாயம் பெருகுவதற்கும் வேண்டிய அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் அமைச்சர்கள் அவர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவதற்குக் கொடுக்கிறோம். அதேமாதிரி பதநீர் காய்ச்சுவதற்கும், மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பின் வெல்லம் காய்ச்சும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் பதநீர் காய்ச்சுவதற்கு பயன்படுத்த முடியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்த பொழுது, தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கிடு) விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு ரேட் போட்டு கொடுக்கிறோமோ அம்மாதிரி ரேட் போட்டு கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும். மின்சாரம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு அன்பிற்குரிய நண்பர் வெங்கடராமன் அவர்கள் நிச்சயம் கவனம் செலுத்துவார்கள், தமிழ் நாட்டை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் முடிக்கிறேன்.

* Sri R. RANGASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி அறிக்கையைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தச் சபை சம்பந்தப்பட்டவரை, கடன் வாங்குபவருக்கும், கடன் கொடுப்பவருக்கும் சம்பந்தத்தான் இருக்கிறது என்று தெரிகிறதே ஒழிய, இதைப் பொறுத்து இந்தச் சபையினுடைய அதிகாரத்தை செலுத்தக்கூடிய முறையிலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்னென்றால், நாம் இலாகாவிற்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய முதலீட்டுப்பணம் எல்லாவற்றிற்கும் 5½ சதவிகிதம் வட்டி வசூல் செய்கிறோம். அந்த முறையில் நமது சர்க்காருக்கு எந்த விதமான நஷ்டமும் கிடையாது. பார்க்கப்போனால் 5½ சதவிகித வட்டியானது யாரிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படுகிறது என்றால், சாதாரணமாக மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறவர்களிடமிருந்து தான் வசூல் செய்கிறார்கள். இன்று கிராமப்புறத்தில் விவசாய பம்புசெட்டுகள் அமைக்க வேண்டியிருந்தால் 10 சதவிகிதம் லாபகரமாக எஸ்டிமேட் வந்தால்தான் பம்பு செட்டுகள் போடக்கூடிய முறையிலே எஸ்டிமேட் போட்டு, அதற்குப்பிறகு தான் அந்த வேலையை ஆரம்பிக்க எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி 1) சதவிகிதம் லாபம் காட்டி வேலையை ஆரம்பிக்கும்பொழுது, 5½ சதவிகிதம் வட்டியும் சேர்ந்தால், மின்சார இலாகாவுக்கு நஷ்டம் வராதுமுறையிலே அவர்கள் எஸ்டிமேட் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில், மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக்கூடியவர்கள் தலையில்தான் அதைச் சுமத்துகிறார்கள். முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, வட்டியைக் குறைத்தோ அல்லது வட்டி இல்லாமலோ மின்சார இலாகாவுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தால் அதை விவசாயத்திற்கு லாபகரமாக பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே உபயோகப்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு கூட, இதற்கு முன்பு நடந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் கூட்டங்களில் எல்லாம் மின்சார இலாகா சிப்பந்திகள் வந்து கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்டு கவுன்சில் கூட்டங்களில் வந்து கலந்துகொள்ளுகிறார்களே ஒழிய, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்ஸில் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதில்லை. ஆகவே, சட்ட சபை அங்கத்தினர்களோ அல்லது யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களோ மின்சார இலாகா ஆபீசுக்குச் சென்றுதான் குறைகளை சொல்லக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வராமல் இருப்பதால் அவர்களிடம் நேரிடையாக குறைகளை சொல்லுவதற்கு ஏது இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கு அங்கு இருக்கும் உதவி என்ஜினியராவது வந்து கலந்துகொள்ளும்படியான ஏற்பாடு செய்தால், அந்த யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட கிராமங்களுக்கு வேண்டிய உதவி பெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அதோடு கூட, இப்பொழுது கிராமத்தில் 6 மணி நேரத்திற்குச் சேர்ந்தாற்போல் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதினால் கேணிகளிலே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது விவசாயிகள் மிகவும் சிரமம்

7th May 1962]

[Sri R. Rangaswamy]

படுகிறார்கள். அதை $\frac{1}{2}$ மணி நேரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் பகல் பூராவும் கொடுத்தால் காலையில் 2 மணி நேரம் மாலை 2 மணி நேரம் அவ்வப்பொழுது கணக்கூடிய தண்ணீரை இறைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

இப்பொழுது எலக்ட்ரிக் பம்பு செட்டுகள் போடும்பொழுது சர்க்கார் போஸ்ட்டில் ஒரு ஸ்விட்ச் போடக்கூடிய உத்தரவு இருக்கிறது. விவசாயிகள் அவர்கள் சொந்த ரூபாயிலிருந்து சர்க்காருக்கு ஒரு ஸ்விட்ச் வாங்கி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஸ்விட்ச் வாங்கிக் கொடுக்கும் பொழுது அது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. அந்த ஸ்விட்ச் அவசியமா என்பதை சற்று யோசிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட, இப்பொழுது புதியதாக எத்தனையோ கேணிகள் கிராமத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கேணிகளுக்கு பழைய டிரான்ஸ்பார்மரிலிருந்து கணைக்களை கொடுக்க ஏது இல்லாமல் இருப்பதால் டிரான்ஸ்பார்மரை மாற்றி, நல்ல முறையில் கிராமங்களில் உள்ள எல்லா கேணிகளுக்கும் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI C. V. VELAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரிலும், 1961-62-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிற விவாதத்தில் நானும் பங்கு எடுத்து, எனது கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களும், பாராட்டிப் பேசிய அங்கத்தினர்கள்—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—எந்த அளவுக்கு பாராட்டிப் பேச வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பேசி விட்டு அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் எடுத்துக்கூறத் தான் செய்தார்கள். அதே போன்று எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளையும், மற்றும் விவசாயிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் என்ன வசதிகள் வேண்டும் என்ற கருத்துக்களையும் எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். இதைக் காணுகிறபொழுது, இதிலே இருக்கக்கூடிய ஒருசில குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் மின்சார போர்டு பணியாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறோம். அந்த முறையிலே, மின்சார போர்டில் பணியாற்றுவதற்கு சிப்பந்திகளுக்கு அவ்வப்போது ஏற்பட்ட கூடிய சூழ்நிலைக்கேற்ப செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் விரும்பிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சுமார் 18,000-க்கும் மேற்பட்ட தினக்கூலி வேலை செய்கிற ஆட்களை நிரந்தரமாக மாதச் சம்பளத்தில் அமர்த்தி, அவர்கள் தொடர்ந்து பணி புரிவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்குவதற்கு ஜாகை வசதி கொடுப்பதோடு, ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நேரங்களில் ஸைக்கிள் அலவன்ஸ், அதாவது போக்குவரத்து அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கும், மேலும் பல தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதை இன்னும் அதிகப்படுத்தப்போவதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்காக இரவு நேரத்தில் மின்சாரம் அளிப்பதால், பகல் முழுமையும் தொழிலிலே ஈடுபட்டு, ஆழ்ந்து உறங்கக்கூடிய இரவு நேரங்களிலே மின்சாரம் வழங்குவதால் அவர்கள் ஓய்வு எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்காக பகல் நேரத்திலேயே மின்சாரம் வழங்கவேண்டுமென்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்விசை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த இடத்தில்தான் வேண்டும், இந்த இடத்தில் தான் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, பொது நோக்கத்தோடு எந்த இடத்திலே உடனடியாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ, அதற்கு

[Sri C. V. Velappan]

[7th May 1962]

உடனடியாக முயற்சி எடுக்கவேண்டும். ஒப்பந்தத் தொகை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவாதத் தொகை ஒரு குதிரை ஓட்டத்திற்கு ரூபாய் 50 ஆக இருக்கிறது. அதை ரூபாய் 25 ஆகக் குறைக்க வேண்டும். சுமார் 30 அடி ஆழமுள்ள கிணறுகளுக்கு ரூபாய் 25 ஆகக் குறைப்பதோடு 30 அடிக்கும் மேற்பட்ட வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு இந்த உத்தரவாதத் தொகையை அறவே நீக்கவேண்டும். பம்பு டெட்கள் சாங்ஷன் ஆன உடனே அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்வதில்லை. ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு விவசாயிகளை எலெக்டிரிக் மோட்டார் வாங்கும்படி கூறுகிறார்கள். அப்படி வாங்கி வைத்தும் ஓராண்டு காலத்திற்கு கூட அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவது கிடையாது. இதைப் பார்த்து மற்ற விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் விரும்பினால் பம்பு செட்டுகளிலிருந்து ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 வாட்ஸ் அல்லது 100 வாட்ஸ் என்று ஒரு திடமான வாட்ஸ் பவர் கொடுத்து, அருகிலுள்ள கட்டிடத்திற்கு லைடுகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டணங்கள் விவசாயிகளிடம் வசூலிக்கும்பொழுது, டைம் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை வசூலித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோகும்பொழுது, சுற்றுப்புறத்தைக் கணக்கில் வைத்து, மின்சார கம்பிகளைப் பெரிதாகப் போட்டு, மின்சாரம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. PONNUSAMY : கனம் உதவிசபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டு அறிக்கையை நன்றாகப் படித்து, அதை நான் இப்பொழுது புகழ்கிறேன், அதைப் பார்த்து மகிழ்கிறேன். அதே சமயத்தில் அதை வாழ்த்தும் செய்கிறேன். வாழ்த்துதல் போதாது என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. ஏனென்றால், காலம் சென்ற உலகக் கவி தாகூர் அவர்கள் இறக்கும் தருவாயில், ஆங்கிலேயருக்கு ஒரு அறைகூவல் விட்டார். அவர் சொன்னதுவது, “ஆங்கிலேய நண்பர்களே, உங்களோடு அவ்வளாவப் பழகியிருக்கிறேன். நீங்கள் நாசரீகம் உள்ளவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். இந்தியாவுக்கு நீங்கள் சுதந்திரம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் என்னுடைய ஒரு நாள் கொடுக்கத்தான் பேசுகிறீர்கள். அந்த நாளில், நீங்கள் விட்டு விட்டுப்போவது, குப்பையும், கூழும் தான் இருக்கும் என்றார்.” இந்த நிலைமையிலே இந்த நாட்டில், அதுவும் சிறப்பாக தமிழ் நாட்டில், மற்ற மாநிலத் தவர்களும், மற்ற நாட்டவர்களும், புகழ்ச்சியை வகையில், மின்சார உற்பத்தி இவ்வளவு அதிகமாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்றால், அதைப் போற்றித் தான் ஆக வேண்டும். பிரிட்டிஷர் ஆட்சிகாலத்தில், “The sun never sets in the British Empire” என்ற வார்த்தையைக்கேட்கோம். ஆனால், நான் என்ற சொல்லிக் கொள்ள ஆவசர்படுவது என்னவென்றால் ‘Electricity never sets in Tamil Nad.’ இதோடு மட்டுமல்ல. மின்சக்தியின் பெருமையைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் உணர்ந்துதான் ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், வளருவர “விண் என்று பொய்ப்பின் கிரிதீர் வியனுலகத்து
உன்றின் முடற்றும் பசி”

என்று கூறிபுள்ளார். அதோடு இன்னும் இரண்டு வரிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது.

“மின் இன்று பொய்ப்பின் கிரிதீர் வியனுலகத்து
உன்றின் முடற்றும் பசி”

என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆகவே, இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யுதல் தொழிலாளர்களும், அதிகாரிகளும், சம்பந்தப்பட்ட மற்ற எல்லோரும், விசேஷமான தேசப்பற்றோடு நடந்துகொண்டால், நம் நாடு இன்னும் வளம்பெறும். நாட்டு மக்களுடைய வளர்ச்சியும் மேம்பெறும்.

BUDGET FOR 1962-63

7th May 1962]

[Sri S. Ponnusamy]

மினிமம் சார்ஜைப் பற்றி இங்கே பல அ கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்காருக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் என்னுடைய சொந்தக் கருத்து ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, நம் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருள்கள் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று நாம் எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். அந்நியச் செலாவணியைப் பெருக்கினால்தான் இந்த நாட்டு மன லெவம் பெருகும். இது பொருளாதார நடவடிக்கை அறிந்த முறை. இந்த நடவடிக்கை அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருள்கள் பல இருக்கின்றன. சேனா இலை (அவுரி இலை), பனை மாதிலுள்ள தம்பு ஈர்க்கள் தமிழ் நாட்டிலே கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் சர்க்கரை வைப் பெருவாரியாக ஏற்றுமதி செய்கிறோம். கரும்பு விவசாயத்தையும் மேற்சொன்ன பொருள்களின் விவசாயத்தையும் அதிகரிப்பதற்கு சர்க்கார்க்கும் அளிக்கவேண்டும். ஏற்றுமதிப் பொருள்களைத் தயாரிக்கிற சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களுக்கு ஒத்தாசை கொடுத்து, ஏற்றுமதியைப் பெருக்கினால், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிறைய சட்டிடி பெறுவதற்கு வசதி ஏற்படும். அந்த வசதியைக் கொண்டு, ஏனைய விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிக்கலாமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மினிமம் கட்டணத்தை நிராம மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும்பொழுது சரிான முறையில் ரோட்டில் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கெள்விபடுகிறேன். கிராமங்களில் எங்கு பார்த்தாலும் ஹாஜன் மக்களும், கட்டிலாரப் பகுதிகளில் வாழும் மீனவர்களும் ஒதுக்கமாக குடியிருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. செலவு அதிகமானபோதிலும், அந்த பகுதிக்குக்கெல்லாம் வேண்டிய போட்டுமினார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும், பஞ்சாயத்து யானிபன்களுக்கு பட்டெட்டிலே அதிக பரிசுப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-30

a.m.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரத்தில் மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்வதைப் பார்த்தால், மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்கமுடியாது. அந்த இலாக்காவின்ருக்கு நம் பாராட்டுகள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மூன்றாவது திட்டத்திலே இத்தனை திட்டங்களை உருவாக்கினாலும், ஹெராகென்கெல் திட்டம் உள்பட, ஆறு லட்சத்து சொச்சம் கி.வா. இன்னும் நமக்குத் தேவைப்படும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, மேலும் மேலும் நம் திட்டங்களை விரைப்பிப்பதி நம் அறிவைப் பயன்படுத்தி ஆலோசிக்கும் கட்டத்தில் தான் இருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்த வருஷம் வெட்டு இல்லாமல் மின்சாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் எப்படியோ. வெட்டு இல்லாமல் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதே முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு அறிகுறி. இனிமேல் நாம் அனல் பிளச்சத்தியை உற்பத்தி செய்வதில்தான் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம்களை எல்லாவற்றையும் செய் தாகிவிட்டது, ஹெராகென்கெல் திட்டம் தவிர. இனிமேல் நாம் நீர் நிலையில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது என்பது முடியாத காரியம். அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களைத்தான் அதிகமாக நம்பவேண்டும். அதைச் செய்து, “ஸ்டெடி கரண்ட்” என்று சொல்கிறார்களே அம்மாதிரி, தாராளமாக, தயக்கமில்லாமல் மின் சக்தி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். அப்படி தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் போடும்போது, நிலக்கரி கிடைக் காதோ என்ற பயத்தில் இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் என்னென்னைய எரிபொருளாக உபயோகப்படுத்தி, ஆயில் தர்மல் ஸ்டேஷன் வைக்க முடியுமா என்றும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அது சிக்கனமாக இருக்கும் என்று ஆராய்ச்சி மூலம் தெரிந்தால் ... (குறுக்கீடு) இப்பொழுது யூனிட் 29 நயாபைசா என்று கொடுக்கிறோம். அதையும் ஆராய்ந்து, அது சிக்கனமாக இருக்குமென்றால், அதைச் செய்வது நலமாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள் யூனிட் ஒன்றுக்கு 29 நயா பைசா வீதம் கட்டணம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு ஸலாய் ஸ்டீடம் இருக்கிறது. வீட்டில் ஹீட்டர் மற்ற டொமஸ்டிக் அப்யன்ஸ் வைத்திருந்தால், அதற்கெல்லாம் ஒரு விதிவிலக்குக் கொடுத்து, 10 நயா

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th May 1962]

பைசா, அதற்கு ரூ. 10 முன் பணம் கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரிகள் வந்து நம் வீட்டில் ஹீட்டர் மற்ற உபகரணங்கள் வைத்திருக்கிறோமா, அதை வைத்திருக்கிறோமா, இதை வைத்திருக்கிறோமா என்று பார்வையிட்டு விட்டுப் போன பிறகு, பின்னால் எந்த அளவுக்கு யூனிட் போடுகிறார்கள், 29 நயா பைசாவிலேயேவா அல்லது நம் வீட்டிலுள்ளவைகளை ஒப்புக்கொண்டு, 10 நயா பைசா வீதமா என்று ஒன்றும் தெரிவிப்பதில்லை. அப்படி யில்லாமல் அதை உடனுக்குடன் தெரியப்படுத்தினால், நமக்கும் நிலைமை புரியும். கணக்கெல்லாம் போடுவது என்பது நமக்குத் தெரிவதில்லை. எந்த கட்டத்தில் ஸ்லாப் ரிவைவ் ஆகிறது என்பதெல்லாம் புரிவதில்லை. ஆகவே, இதைச் சலப்மாக மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவில் அதிகாரிகள் பார்த்துவிட்டுப் போன பத்து நாட்களில் ஒரு பதிலைத் தந்தால், நாமும் விழிப்போடு இருக்கலாம், நமக்கும் எந்த அளவில் கட்டணம் போடுகிறார்கள் என்று தெரியும். நகரத்து மக்களுக்கு மின்சார போர்டார் இந்த வசதியைச் செய்துதர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று பெரிய பெரிய வீடுகள் இன்னும் விளக்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. வாடகை மட்டும் மாதத்திற்கு 500, 600 ரூபாய் வரும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் அங்கே இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்த வீட்டுக்கு மின்சார விளக்குகள் பொருத்தவில்லை. அந்த மாதிரி என் தொகுதியிலேயே ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்று நாம் சொல்லும் போது, நகரத்து மக்கள் எல்லோருக்கும் மின்சார வசதிகள் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் போர்டாரோடு ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, ஒரு வீட்டுக்கு வாடகை ரூ. 200-க்கு மேல் இருந்தால் அந்த வீட்டுக்குக் கடாயம் மின்சார வசதி செய்ய வேண்டும் என்று செய்தால், பல மக்கள் பலனை அடைவார்கள், மின்சார போர்டையும் வாழ்த்துவார்கள்.

அதற்குப் பிறகு தொழிலாளிகள் இன்னமும் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இண்டஸ்டிரியல் ஒர்க்கர்ஸா, கவர்ன்மெண்ட் ஒர்க்கர்ஸா என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். அவர்கள் கவர்ன்மெண்ட் ஒர்க்கர்ஸ் என்றால், என்.ஜி.ஓ.களுக்குக் கொடுக்கும் வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இப்பொழுது அந்த வசதிகள் கிடையாது. மருத்துவ வசதிகள் கிடையாது. அரசாங்க சிப்பந்திகளாக இருந்த போது அந்த வசதிகளையெல்லாம் அவர்கள் அடைந்து வந்தார்கள். 1957-ல் போர்டை அமைத்து விட்டு, இன்று வரை ஜஸ்களைப் போடாமல் இருந்தால், தொழிலாளிகளின் நிலைமை என்னவாகும் என்று பார்க்க வேண்டும். மிக்க அபாயமான எச்.டி. லைன் தொழிலாளிகள் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். செத்தால் செத்ததுதான். இந்தத் தொழிலாளிகள் வரையிலாவது இன்ஷூரன்ஸ் செய்து மின்சார போர்டார் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது மிக மிக அவசரமும் அவசியமுமானது. இல்லை யென்றால், அந்தத் தொழிலாளிகளின் குடும்பங்கள் என்ன நிலைக்குள்ளாவார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகையினால், அத்தகைய வசதிகளைத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேல், எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் எத்தனை பேர்களுக்கு வீட்டு வசதி கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டித்தர போர்டு முன்வரவேண்டும்.

மின்சாரத்தை அதிகரிக்க எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்து, அனால் மின்சாரம், அணுசக்தி மின்சாரம், ஹைகனெசுகல் திட்டம் இவைகளையெல்லாம் அமலாக்கி, தொழிலாளிகளுக்கும் எல்லா விதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று சில தொழில் அதிபர்கள் தாங்களாகவே தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் வைத்துக்கொள்ள முன் வருகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அப்படி 10 இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்கள் தொழில்களுக்கு வேண்டிய மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்து கொள்கிறார்கள் என்றால், நமக்கு மற்றைய வகையில் கிடைக்கும் சக்தியை உபயோகப் படுத்த முடியும். ஆகவே, அதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து செய்தால், நமக்கு

7th May 1962] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

வெட்டு இல்லாமல் மின்சாரம் கிடைக்க வழி பிறக்கும். சென்னைக்குப் பக்கத்தில் எண்ணூர், திருவொற்றியூர், ஆவடி, அம்பத்தூர் பகுதிகளில் அம்மாதிரி வசதிகள் இருக்கும் என்று தெரிகிறது. அங்கும் தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் வைக்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

SRI MUNU ADHI : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ்நாடு மின்சார போர்டு 1962-63-க்கான அறிக்கை மீது என் கருத்தினைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையிலேயே, மிகக் கவர்ச்சிகரமாகவும், பெருமையாகவும் இருக்கிறது என்றால், அது தொழில் அமைச்சரின் நீண்ட கால அனுபவத்தால் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால், நடைமுறையில் இருக்கும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. பல ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கையில் இருந்தாலும், என் தொகுதியை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பல கிராமங்கள் மின் விளக்குகள் இல்லாமலேயே இருக்கின்றன. கம்பங்கள் நட்புருக்கும், ஆனால் மின் விளக்குகள் எரியாமல், இருள் கவிந்திருக்கும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், கிராம மக்கள் வெளிச்சத்தைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் தொகையை ஈடுகட்ட முடியவில்லை என்பதால்தான். ஆகவே, பகலில் பார்த்தால் கம்பங்களைப் பார்த்து விட்டு இந்த கிராமத்தில் மின்சார விளக்குகள் இருக்கின்றன என்று தோன்றினாலும், நடைமுறையில் அந்த கிராம மக்கள் வெளிச்சத்தைக் காண முடியவில்லை. ஆகவே, அரசினர் தங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சிறைந்த வருவாய் உள்ள கிராமங்களுக்கு நிதியை அதிகமாக ஒதுக்கி ஈடு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

அறிக்கையில் 139,000-க்கும் அதிகமாகவே பம்பு செட்டுகள் விவசாயிகளெல்லாம் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருந்த போதிலும், ஒரு விவசாயி மின்சாரம் தேவை என்று மனுப்போட்பால் ஒரு ஆண்டு காலம் தீர்ருப் பின்னால்தான் அது அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. நடைமுறையிலே பல இடையூறுகளைச் சொல்கிறார்கள். கம்பங்கள் வரவில்லை என்பார்கள். கம்பங்கள் இருந்தால் கொண்டு போக வாகன வசதி இல்லை என்பார்கள். விவசாயி வாகனம் ஏற்பாடு செய்தால், தோண்டுவதற்கு ஆள் இல்லை என்பார்கள். அல்லது வேறு உபகரணங்கள் இல்லை என்பார்கள். ஆக, கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் அந்த வசதி விவசாயிக்குக் கிடைக்கும். பின்னால் வேகத்தில் செல்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இத்தனை ஆண்டு காலம் தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அந்த அலுவலகத் தொழிலாளர்கள், எரிமலையில்போல ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இருந்தும் வெல்லுர் திட்டத்தில் பழி வாங்கப்பட்டது. வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு விடுதியில், உணவு பலகாரம் தருகிறார்கள்; துணித் தொழிலாளிகளுக்கு துணிகளை இலவசமாக கொடுக்கிறார்கள்; அதேபோல் மின்சார தொழிலாளிகளுக்கு அவர்கள் வீடுகளுக்கு மின்சக்தியை இலவசமாக எடுத்துக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் பில் கலெக்டர்களுக்கு உடைகள் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கும் லெயலில் கதர் உடையை அணிவதால், அவர்களுக்கு உடலில் எரிச்சல் ஏற்படுகிறது; ஆகவே, தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறி ஆடைகளைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அதோடு, மின்சார உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்ய தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்றால், மாநில சர்க்காருக்கு அந்த உத்தரவு கொடுக்க அதிகாரம் இல்லை. டெல்லி சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் கிராவிட் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்வதுபோல எந்தப் பிரச்சினையானாலும், டெல்லிக்கு காவடி தூக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறது.

[Sri Munu Adhi]

[7th May 1962]

நம் மாநில சர்க்கார், ஆகவே எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா சொல்வது போல திராவிட நாடு தன்யாகப் பிரிந்திருந்தால்தான் அது வளம் பெரும், பொருளாதார வசதிகள் பெருகும், என்பதை அரின் ரல்ல முறையிலே எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

Sri A. ARUMUGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டு மின்சார சபையின் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வாசனை படிக்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சமீபம் நாடு போற்றுகிற அளவுக்கு இந்த மின்சார சபை பணியாற்றி வருகிறது. அதில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களும் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் நாட்டிற்கு நல்ல முறையில் பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அது மட்டுமல்ல, மற்ற மாகாணத்தவர்களுடைய போற்றக்கூடிய அளவில் அது பணி புரிந்து வருகிறது. அதில் வேலை பார்க்கக்கூடிய உத்யோகஸ்தர்களுக்கும் நல்ல முறையில் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். மின்சார துறையின் சார்பில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கும் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கும் நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்பொழுது உதோ சில நிபந்தனைகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தால் பல ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது நிபந்தனைகள் இருந்தால் அவற்றை தளர்ச்சி எல்லா ஹரிஜன காலனிகளுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கும் மின்சார வசதி ரிஷ்யது கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு ஏதாவது விதிகள் இடையறாது இருந்தால் அவைகளை தளர்ச்சி ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் இந்த மின்சார இலாகாவின் தலைமை அதிகாரியாக இருக்கக் கூடியவர் எங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார். அவர் நல்ல முறையில் பணி புரிவதாக தெரிய வருகிறது. அருளைய தலைமையின் கீழ் இந்த மின்சார இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்வதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அந்த விதத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்திருப்பதால் அந்தப் பெருமை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. அந்தப் பெருமை எங்களுக்கும் உள்ளது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் சில விவசாயிகள் தங்களுடைய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சூறைபாடுகளை மின்சார போர்ட் உடனடியாக தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சாத்தனூர் அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அணைக்கட்டிலிருந்து வாக்கூடிய வாங்குகாலில் விவசாய பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விறம்போது வருஷத்தில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட மாதங்களில்தான் அந்தக் கால்வாய் மூலமாக தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. வருஷத்தில் சுமார் ஆறு மாதங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கிணறுகள் வெட்டி வசதி செய்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அனுமதி கொடுத்து மின்சாரமும் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற சுமார் 200 முதல் 500 கிணறுகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்துக்கள் கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்

7th May 1962]

[Sri A. Arumugam]

போது ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செயல்வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்குக் கொடுத்த பிறகு மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை நம்முடைய மின்சார போர்டு செய்தால் ஹரிஜன மக்களுக்கு பல நன்மைகள் இப்பொழுது செய்து வருவதோடு இன்னும் அதிக நன்மை செய்வதாக ஆகும். அப்படிச் செய்தால் இந்த சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக்கூடியவர்களாவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கடைசியாக இந்த மின்சார இலாகா போர்ட் செய்து வரக்கூடிய பணியை பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார சபையின் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்படி பாராட்டி ஆரம்பித்த வர்கள்கூட கடைசியில் தங்களுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக பேசும் போது அங்கே இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் கொல்லித்தான் முடித்தார்கள். எந்த காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் முழுவதிலும் பாராட்டத்தக்கதாக இருந்து விட முடியாது. முழுவதும் பாராட்டக் கூடியதாகவும், பாராட்டாமல் இருக்கக் கூடியதாகவும் இருந்து விட முடியாது. முழுவதும் கண்டிக்கத்தக்கதாகவும் இருந்து விட முடியாது. இவ்வளவு சோடி ரூபாய் செலவு செய்யக் கூடிய திட்டத்தில் பாராட்டக்கூடிய அம்சம் இல்லாமல் இருக்காது. பாராட்டக்கூடிய அம்சம் இருக்கத்தான் இருக்கும். பெரிய திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் சரி அதிகாரிகளும் சரி பாரட்டு தலை எதிர் பார்ப்பதை விட குறைகளைத்தான் அதிகமாக எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். குறைகளை எதற்காக சுட்டிக் காண்பிக்க வேண்டும் என்றால் இன்னும் நல்ல முறையில் அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவில் தான் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அதற்கு யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது. உதாரணமாக கலியாணசுந்தரத்திற்கு பாராட்டவே தெரியாதுபோல் இருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டாம். நாம் பாராட்டும்போது எந்த அளவு நம்முடைய தேவை பூர்த்தி செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எதனை சாதிக்க வேண்டுமோ அதனை சாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவில் சாதித்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது எந்த அளவில் நாம் சாதினைகளை எதிர் பார்த்தோமோ அந்த அளவு சாதிக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்தியா முழுமைக்கும் உள்ள உற்பத்தி திரன் என்ன அந்த அளவு நாம் சாதித்திருக்கிறோமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திலும் நாம் எதிர்பார்த்த உற்பத்தி 57 லட்சம். அதில் நாம் ஐந்து லட்சத்தி எழுபது லட்சத்தைத் தான் எட்டிப் பிடிக்க முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே மொத்தத்தில் பத்து சத விதிகத்தான் நம்மால் எட்டிப் பிடிக்க முடிந்தது. அதிலும் ஐந்திப்பாக நமது ராஜ்யத்தில்தான் அதிகப்படியாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் இந்தியா முழுமைக்கும், பார்த்தால் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் அந்த அளவு நாமும் உற்பத்தி செய்திருப்பதாக தெரிய வரும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் குறுக்கே) இரண்டு சத விதிகம் குறைவு என்று கூட சொல்லலாம். இந்தியா முழுமைக்கும் பார்த்தால் உற்பத்தி திரனைப் பார்த்தால் ஓரளவு வெட்டு வருமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் இலக்கைப் பார்த்தால் நாம் 34 லட்சம் அடைய வேண்டும் என்று போட்டதற்கு 22 லட்சம்தான் நம்மால் அடைய முடிந்தது. அதற்குக் காரணம் அந்நியச் செலாவணி அதற்கு பாதகமாக இருந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. உற்பத்தியைப் பார்த்தால் நம்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[7th May 1962]

முடைய ராஜ்யத்தில் ஓரளவு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அது ஒரு அதிருஷ்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும். கனடா சர்க்கார் நமக்கு எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லாமல் நமக்கு இயந்திரங்களைக் கொடுக்க முன் வந்தது ஒரு காரணம் என்றும் சொல்லலாம். இன்னும் வேண்டிய தேவைகளையும் கொடுக்க சோவியத் யூனியன் கொடுக்க முன் வந்ததும் ஒரு காரணமாகும். இப்படி அந்த நாடுகள் நமது நாட்டின் ரூபாய் செலாவணியிலேயே யந்திரங்களையும் மற்ற சாமான்களையும் கொடுக்க முன் வந்தது ஒரு காரணம் என்றும் சொல்லலாம். அதனால்தான் ஓரளவு முன்னேற முடிந்தது. துண்டு விழுந்தால்கூட அதை எந்த அளவில் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கவலையையும் தெரிவித்திருக்கிறார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால இறுதியில் நமக்கு எந்த அளவு பற்றுக் குறை இருக்கும் எந்த அளவு அவசியம் முதலிபவைகளை யெல்லாம் அவர் எடுத்துக் காட்டிருக்கிறார்: எந்த அளவில் நாம் அதைச் சமாளிக்க அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது மிகுதியாகாது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதை எந்தத்துறையில் அபிவிருத்தி செய்வது? நம்மிடம் இருக்கக் கூடிய ஜலத்தை எந்த அளவு உபயோகித்துக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவு உபயோகித்துக் கொண்டாயி்விட்டது. இன்னும் அதிகப்படியாக வேண்டுமானால் பக்கத்திலுள்ள தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் தண்ணீர் எங்கே இருக்கிறது என்பதை பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யத்திலிருந்து நமக்கு தண்ணீர் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களும் தண்ணீரைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் ஹெரிகனெக்கல் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் மைசூர் ராஜ்யத்திலிருப்பவர்களைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இ தப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. நாம் எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்களுக்குரியது. இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் ஆந்திரா. அங்கு தண்ணீரைக் கேட்டால் எங்களுக்கே தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் நமக்கு குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கோளாவில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளைக் கேட்டால் அதைப்பற்றி அவர்களுக்கும் தெரியாது, சொன்னாலும் புரியாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்னொரு ராஜ்யத்தைப் பற்றி இந்தச் சபையில் குறை கூறக்கூடாது. இங்குள்ள அமைச்சர்களைப் பற்றி வேண்டாமானும் குறைத்துப்பேசலாம். மற்ற ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களைப்பற்றி பேசவே கூடாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல தவறியிட்டார்கள் என்பதர்க்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய மந்திரி சபையை சேர்ந்த கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சிதான் அங்கு இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதமான சங்கடமும் இல்லை. அதைப் பேசுவே ஆந்திராவிலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை அரசியல் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கு முன்னதாக கோளா சர்க்கார் கம்யூனிஸ்ட் கையில் இருந்தது. அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள் இந்த சர்க்காருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுது இவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஒருக்கால் தமிழ் ராஜ்யத்திற்குக் கொடுத்து விட்டால் அது அரசியல் பிரச்சனையாகப் போய்விடுமோ என்று நினைக்கலாம்.

நம்மிடம் இருந்து பிரிந்து போனவர்தான் திரு. சஞ்ஜீவி ரெட்டியார். சென்னை நகரத்தில் படித்தவர்தான் அவர். ஆனாலும் சென்னைக்கு உதவ அவர் தயங்குகிறார். அங்கு அத்தகைய அரசியல் நெருக்கடி இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் நெருக்கடி எதுவுமே இல்லாத மந்திரி

7th May 1962] [Sri M. Ka'yanasundaram]

சபை இதுதான். ஆகவே இவர்களாவது அரசியல் பிரச்சனைகளை அப்புறம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். எல்லா ராஜ்யங்களிலும் மின் சக்தி அதிகம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே எல்லோரும் சேர்ந்து மின் சக்தி உற்பத்திக்குத் திட்டமிடலாம் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டியது அவசியம்.

நம் ராஜ்யம் மற்ற நான்கு ராஜ்யங்களுடன் சேர்ந்து பொதுவான க்ரிட் ஏற்படுத்தலாம் என்பதை நம் மாநில சர்க்கார் ஆதரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தடை ஏற்பட்டால் நாம் உதவி செய்யலாம். அதைப்போலவே நகக்குத் தேவை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் உதவி செய்யலாம். ஆகவே பொதுவான க்ரிட் இணைப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியமே. ஆனால் சட்டியிலே இருந்தால்தான் அகப்பையிலே வரும் என்பார்கள். அதுபோல மின்சார சக்தி ஒன்று நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், அல்லது அண்டை ராஜ்யங்களிலாவது உற்பத்தி செய்யவேண்டும். மின் விசை உற்பத்தியானால்தான் எந்த ராஜ்யத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பயன்படும். தென்மண்டலத்தில் உளா நான்கு ராஜ்யங்களுக்கும் நடுவில் இருப்பது தமிழ், நாடு, ஆகவே நடுமையமாக இங்கே உற்பத்தியானால் மைசூருக்கும் கொடக்க முடியும், கோளாவுக்கும் கொடக்க முடியும். ஆந்திராவில் இருந்தும் வாங்கிக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே நம்முடைய உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவது தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, அண்டை ராஜ்யங்களுக்கும் கூட அனுசூலமாக இருக்கலாம். ஹொகெனக்கல் போன்ற திட்டங்களுக்காக 58 கோடி ரூபாய் செலவாகும். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் விட்டுக் கொடுத்து ஒத்துழைத்தால் அந்த அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்விசை நான்கு ராஜ்யங்களுக்குமே பயன்படும்.

நிலக்கரி மூலம் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யலாம். என்றாலும் இத் தகைய மின்விசை உற்பத்திக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. 300 மைலுக்குக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ சென்னையில் உற்பத்தி செய்கிற அனல் மின்சக்திக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு ஆறேழுமக்கால் நயாபைசா ஆகிறது. சமையநல்லாருக்குப் பக்கத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின் விசைக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு ஏழேழுமக்கால் நயாபைசா ஆகிறது. ஆகவே இப்படி உற்பத்திச் செலவு அதிகமாவதன் காரணமாக நிலக்கரி மூலம் உற்பத்தி செய்வது நமக்கு உதவி கரமாக இருக்கும் என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நிலக்கரி விலையையும் அகில இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரே விலை இருக்கும்படியாக நிர்ணயிக்க மறுத்துவருகிறார்கள். விலை எப்படி இருந்தாலும் அதைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நிலக்கரியைக் கொண்டு மின்விசையை உற்பத்தி செய்து கொடுப்பது அசாத்யமாகவே இருந்து வருகிறது. அது அதிகச் செலவு ஆகக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. டீசல் ஆயில் போன்றவற்றால் உற்பத்தி செய்யலாம் என்கிறார்கள். அதுவும்கூட அதிகச் செலவு ஆகக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில்தான் மேட்டூரில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மின் விசைக்கு யூனிட்டுக்கு 1 நையா பைசா ஆகிறது. இதுவே சாதாரண ஜனங்கள் வரையில் வருவதற்கு நாலேழுமக்கால் அணு ஒரு யூனிட் என்கிற நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. இன்னும் யூனிட் உற்பத்திச் செலவே 25 நையா பைசா என்றால் சாதாரண மனிதர் வீட்டுக்கு வரவே முடியாது. இதற்கு வேறு வழி என்ன? காற்று சூரியன், சாணம் முதலியவற்றைக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யலாம் என்கிறார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப்போல, வரண்ட பிரதேசமாகவும், காற்றின் வேகம் அதிகம் இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் வேண்டுமானால் அங்கங்கே சிறிய அளவில் காற்றின் மூலம் உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆனால் நமக்கு பெரிய அளவில் இருக்கக் கூடிய பற்றுக்குறையைப் போக்க வேண்டுமானால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அணுமின்சார நிலைம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். இல்லாவிடில் நம்முடைய மின்விசைப் பற்றுக்குறை நமது தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய முட்டுக்கட்டையாகவே இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அகில இந்திய சராசரியை எடுத்துப் பார்த்தால் 4 நையா பைசா ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். அதில்

[Sri M. Ka'yanasundaram] [7th May 1962]

கவனம் செலுத்தி தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த நமது அமைச்சரவை கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நமது கிறேன். எல்லா மக்களும் அதற்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள். இது கோளத்திற்கும், மைசூருக்கும் இடையூராக இல்லை. தென் மண்டலத்திலுள்ள நான்கு ராஜ்யங்களில் தமிழ் நாட்டில் இதை ஏற்படுத்துவது மற்ற அண்டை ராஜ்யங்களுக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. தொழில்கள், வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்கு எல்லாம் மின்விசை அதிகம் கொடுக்கப்படுகிறது. மின்விசைக்காக இப்போது அந்த தொழில் ஸ்தாபனங்கள் செலவழிக்கும் தொகை மிக குறைவு. அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் இத்துறையில் செலவைத் தாங்கலாம். தங்களுடைய தொழிலுக்கு வேண்டிய மின்விசையை தாங்களே உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துக்கொள்வது அனுசூலமாக இருக்குமா அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக அரசாங்கத்திடமே கொடுப்பது அனுசூலமாக இருக்குமா என்பதை அவர்களே யோசித்துப் பார்க்கலாம். கட்டணத்தை கொஞ்சம் உயர்த்தினாலும் அவர்களால் தாங்க முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதனால் புதிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படக்கூடிய ஊக்கம் குறையும் என்று சொல்லலாம். வேண்டுமானால் ஒரு புதுத்தொழிற்சாலை ஏற்பட்ட மூன்று, ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கலாம். தொழில் நிலைத்த பிறகு, மின்விசையை நம்பியிருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய தொழில் நிலைப்பற்றுவதற்கும், மேலும் மின்விசை உற்பத்தி செய்வதற்கும் வேண்டி அவர்கள் கொஞ்சம்கூடக் கொடுப்பது சரியாக இருக்கும். குடும்பத் தேவைகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் சம்பந்தப்பட்டவரை அதிக கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்து இருக்கலாம். ஆனால் அந்த கிராமங்களில் எத்தனை வீடுகளுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆயிரம் வீடுகள் இருந்தால் 30 வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். காரணம் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரண ஏழை மக்கள் அதற்குரிய பெயாசி, கட்டணம் இவையெல்லாம் கொடுத்துப் போட்டுக்கொள்ள சாத்யம் இல்லை. தெருவிளக்கை எடுத்துக் கொண்டால் கூட மின்சார சப்ளை ஏறத்தாழ லாபத்தில் இருக்கிறது. பொதுவாக லைசென்சுதாரர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கம்பத்திற்கும் இன்னொரு கம்பத்திற்கும் இடையில் 3 வீட்டுக்காவது கணெக்ஷன் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலேயே விஸ்தரிக்கிறார்கள். மூன்று பேர் வீட்டுக்கு ஒரு கம்பம் போடுவார்கள். ஏறக்குறைய அரசாங்கத்தின் மனப்பான்மையும் அதேதான். ஒவ்வொரு கம்பமாக கணக்கிடப் பாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு பகுதியாகக் கணக்குப்போடுகிறார்கள். போகிற வழியில் இருக்கிற கிராமத்தைப் பற்றிகூடக் கவலைப்படுவதில்லை. ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும், குடிசை வாழும் மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும் விளக்குப் போடுவதில்லை. அதற்கெல்லாம் பஞ்சாயத்து பணம் கொடுக்கிறதா என்று கேட்கும்போது பஞ்சாயத்துகள் செட் பெயர் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களும் குடிசைவாழ் மக்களும் வாழும் பகுதிகளில் உள்ள தெருக்களில் கண்டிப்பாக விளக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத்துக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். பம்பு செட்டுகளை அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மினிமம் காரண்டி ஹார்ஸ் பவருக்கு 6 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மினிமம் காரண்டிக்கு மேல் வருமானம் வருகிறதா இல்லையா என்பதை யார் போய்ச் சோதனை செய்கிறார்கள்? 10 வருஷத்திற்குக் “காரண்டி” எழுதிக் கொடுத்து விட்டால், “மினிமம் காரண்டிக்கு” மேல் போகிறதா என்பதை யாரும் போய்ச் சோதனை செய்வதில்லை. அந்தக் காலத்தை குறைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

11-00
உ.ய.

BUDGET FOR 1962-63

7th May 1962] [Sri M. Ka'yanasundaram]

விவசாயிகளுக்கு இரவில் 12 மணி நேரம் தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரம் கொடுத்து என்ன பயன்? பகலில் 6 மணி நேரத்திற்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். காலை நேரத்தில் கொடுப்பதுதான் பெரிமபவும் அவசியம். இரவில் கொடுப்பதால் பல தப்பான வழக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. காசி தத்திலே என்ன குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும் அவர்களுக்குப் பகலிலே மின்சாரம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இந்தக் கட்டுப் பாட்டை எடுத்து விடுவது நல்லது. விவசாயத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவியை முன்னிட்டு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார சபை ஏற்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகப் போகின்றது. நம்முடைய சபைக்கும் மின்சார சபைக்கும் உள்ள தொடர்பு பட்டம் பட்டாலும் இருக்கிறது. நம்முடைய சபை இதைப் பற்றி பேசலாமே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலிக்கும்போது யாரைக் குறைக்கறலாம் என்றால் அமைச்சரவையைத்தான் சொல்லலாம். அமைச்சர்களுக்குத்தான் மின்சார சபை சட்டப்படி பதில் சொல்லக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சபை தனியாகப் பிரிந்த இந்த ஐந்து வருஷ அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கும் போது, இப்படி மின்சார சபை சட்டத்தையாகப் பிரித்தது, இந்தச் சபையை மெல்புராவையில் இருந்து எடுத்தது வரவேற்கத்தக்கதுதான், அதில் நன்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதனால் கெடுதல்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் 61-வது பிரிவு, 4-வது உப்பிரிவுலே 'The Board shall take into consideration and comments made on the said statement in the State Legislature.'

என்று இருக்கிறது. போன சட்டசபையிலும் இந்த பட்ஜட் சம்பந்தமாக பேசுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றவன் நான். பல தடவை நானும் பேசி இருக்கிறேன், முன்பு இருந்த அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் செய்யக் கூடிய விவாதங்களை ஆலோசித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட தவறுகள் பற்றி அரசாங்கத் திற்குப் பதில் கொடுத்தால்தான் ஆலோசித்ததா? அத்தம். இந்த ஐந்து வருஷங்களில் இந்தச் சபையில் பேசிய விஷயங்கள் பற்றி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? உண்மையிலேயே ஆலோசித்ததா? இது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்துக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா? அப்படி இருப்பின் அதன் விவரங்களைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டப்படி அவற்றை அறிவிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லாவிட்டாலும் சட்டத்தின் நோக்கம் நின்றவேற வேண்டுமானால் இந்தக் காரியத்தையாவது குறைந்த பட்சம் செய்யவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாலிசி விஷயத்தில் "டைரக்ஷனல்" கொடுக்கலாம் என்ற பிரிவு இருக்கிறது. கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவரையில் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு அமைச்சரவைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை உபயோகப் படுத்தி இங்கு நடந்த விவாதங்களின்போது எடுத்துச்சொல்லப் பட்டவை மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளிமீது பற்றி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று புதிய மின்சார அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டப்படி செய்ய வேண்டிய பொறுப்புக்களையெல்லாம் மின்சார சபை சரியாகச் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஐந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகியும்கூட, முதல் ஆண்டினுடைய வரவு செலவுக் கணக்கு லாப நஷ்டக் கணக்கு இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. பூர்த்தி செய்யப்பட்ட கணக்கு, ஆடிட்டரால் தணிக்கை செய்யப்பட்டகணக்கு இந்தச் சபை முன் வைக்கப்படவேண்டும். அது வைக்கப்படவில்லை யென்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் 69-வது பிரிவு, 5-வது உப்பிரிவில்—

'The State Government shall cause the accounts of the Board together with the Audit Report thereon forwarded to it under sub-section (4) to be laid annually before the State

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th May 1962]

Legislature and cause the accounts of the Board to be published in the prescribed manner and make available copies thereof on sale at a reasonable price.'

என்று இருப்பதைப் படிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபைக்கு வருஷா வருஷம் கொடுக்கவேண்டுமென்பது மட்டுமில்லாமல் வருஷா வருஷம் வெளியிடப்பட்டு பொதுமக்களுக்குக் கூடக் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும். பொதுமக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்து பணம் ஈடு செய்யப் பட்டு நடக்கக் கூடிய பொதுவான நிறுவனம் இது. இந்தச் சபையின் மேற்பார்வையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட சட்டப்படி ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை இந்தச் சபை முன் வைக்க வேண்டுமென்றிருந்தும் கூட, எத்தனை முறை ஆடிட் ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒரு முறையாவது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இப்போதாவது பாலன்ஸ் ஷீட் தெரியுமா? என்னுடைய கையில் இருப்பது 'Appropriation Accounts for 1959-60 and the audit report for 1961. இதில் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் என்ன சொல்கிறார் என்றால்—

Annual Accounts of the Board.—Under Section 69 (1) of the Madras Electricity (Supply) Act, 1948, the Board is required to prepare an Annual Statement of Accounts including the Profits and Loss Account and Balance Sheet in such form as may be prescribed by the State Government in consultation with the Comptroller and Auditor-General of India.

Though the Annual Accounts for the year 1959-60 have become due, even the accounts for the first year, viz., 1957-58 had not been finalised (February 1961).

இந்த ரிப்போர்ட் 1961-ல் எழுதப்பட்டது. பிப்ரவரி மாதம் வரைக்கும் 1957-58 கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்படவில்லை. தணிக்கை அறிக்கை இந்தச் சபைமுன் சமர்ப்பிக்கப் படவில்லை. இந்த நிறுவனம் சட்டத்தை மீறி ஐந்து வருஷ காலமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. 'இன்கம்டாக்ஸ் பர்ப்பசுக்கு' தனியார் நிறுவனம் மாதிரிக் கருதப்படவேண்டுமென்பது சட்டம். தனிப்பட்ட கம்பெனி வரவு செலவுக் கணக்கைச் சமர்ப்பிக்காமல் இருந்தால் அவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலுக்குள்ளே அனுப்பலாம். ஆனால் இந்த நிறுவனத்துக்கு அரசாங்க இலாக்காக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய விசேஷ சலுகைகளும் இருக்கின்றன. தனி நபர்களுக்குள்ள பொறுப்பு இதற்கு கிடையாது. ஆகவேதான், இது போர்டானதால் முன்னேற்றத்தைவிட சங்கடங்கள் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மன வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபைக்குத் தனி நபர் தீர்மானமாவது கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது நம் பொறுப்பு. நான் திருத்தம் கொடுத்ததுகூட கொண்டு வாழுடியாதாகிவிட்டது. இதற்கு முன்பு நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு இருந்த அவை முதல்வர் அவர்களும், மின்சார அமைச்சர் அவர்களும், திருத்தம் கொடுங்கள், வோட்டுக்கு வற்புறுத்த முடியாது என்று சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு கொடுத்திருந்தேன். பிறகு அதை வற்புறுத்தவில்லை. அதேமுறையில் இப்பொழுதும் கொடுக்க முயற்சி செய்தேன். வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே விட்டுவிட்டேன், அப்படி வற்புறுத்த இந்த சபையில் எனக்கமட்டுமில்லை, எந்த அங்கத்தினருக்கும் உரிமை கிடையாது. அது சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடு. ஆகவே சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டியது மிசவும் அவசியம். அரசாங்கப் பணத்தைக் கொண்டு, பொதுமக்கள் பணத்தைக் கொண்டு நடக்கும் அச்சபை இந்தச் சபைக்குக் கட்டுப்பட்டது. இந்த ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தச் சபைக்குத்தான் பூர்ண அதிகாரம் உண்டு. இந்தச் சபையை மீறுவதற்கு எந்த அரசாங்க இலாகாவிற்கோ அல்லது அரசாங்கப் பணத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கோ உரிமை கிடையாது, என்பதை இதைவிட வலிமையாக எடுத்துக்கூற முடியாது. வேறு சில

7th May 1962]

[Sri M. Kalyanasundaram]

விஷயங்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இதை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். மின்சார சபை இன்னும் நன்றாக இயங்கவேண்டும். சட்டப்படி வெளியிடவேண்டிய உத்தரவுகள், ரெகுலேஷன்கள் இவைகள் வெளியிடப்படவில்லை என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு சிலரே கூறினார்கள். நானும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இதைச் சொல்லிவருகிறேன். என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படுகின்றன என்பதை பற்றி ஒரு பதிலும் இல்லை. வேலை அதிகமாகியிருக்கின்ற தென்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். நிர்வாகப் பொறுப்பு, விஞ்ஞான வேலைகள், வெளி நாடுகளுக்குச் செல்வது, பேரம் பேசுவது, சாமான்களைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது, அதை நிர்மாணிப்பது போன்ற பல வேலைகள் ஒருவர் தலையிலே இருந்தால் கஷ்டம்தான். சிரமத்தைக் குறித்து நான் மதிப்பிடவில்லை. ஆகவே வேலையை பரவலாக பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம். அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் குறைபாடுகள் ஏற்படலாம். எப்படி நிர்வாகப் பொறுப்புகளை பிரித்துக் கொடுப்பதென்றால் தொழிலாளிகளையும், நிர்வாகத்தையும் தனியாக பிரித்து ஒரு அதிகாரியிடம் ஒப்படைப்பது நன்றாக யிருக்கும். விஞ்ஞானிகள் இந்தத்தொல்லையை விட்டு விட்டு, என்னென்ன திட்டங்களை புதிதாகப் போடலாம் என்பவைகளில் அவர்கள் அறிவாற்றலை உபயோகிக்கலாம். இரண்டு பொறுப்புகளையும் கொடுப்பதால்தான் திண்டாடுகிறார்கள், தகராறு ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி, நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழியர்களுக்கும் பிரதம அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல உறவு இருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. அதிகாரிகள் தங்களால் முயன்றதைச் செய்தும் தொழிலாளர்கள்தான் தவறு செய்கிறார்கள் என்று கடைசியில் ஊழியர்கள் பேரில்தான் பழியைப் போடுகிறார்கள், சிலர். தொழிலாளர்கள் பால் கையாளப்படும் கொள்கையைத்தான் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தொழிற் சங்க அனுபவ முடையவர்கள். முன்று மகாநாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. கோட் ஆப் டிவலப்மென்ட்ஸ் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் அமைதியை நிலை நிறுத்துவதற்கு விதிகள், ஒழுங்கு விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது தனியார் துறைக்கும் பொருந்தும், அரசாங்கத் துறைக்கும் பொருந்தும். இது அரசாங்கத்துடனா? தனியார் துறையா? இந்த கோட் ஆப் டிவலப்மென்ட்ஸ் என்பதுக்கொள்ளவில்லை. மகாநாடு முடிவு இருக்கட்டும். பேர் டிப்பர்மென்ட் டிக்கு கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தங்கள் கமிட்டியில் வைத்து ஒழுங்கு விதிகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று பதில் எழுதிவிட்டார். அரசாங்கம் இயற்றியிருக்கும் சட்டங்களை எல்லாம் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றிருந்தாலும்கூட அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை. அப்படி அமுல் நடத்தும் முறையும், அதிலிருந்து தப்பித்துச் சொன்னும் முறையில்லாதான் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன் காஷ்வல லேபர் இருக்கக்கூடாது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 7, 8 வருடங்களாக காஷ்வல லேபராக இருப்பார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் இரண்டுதினங்கள் ஆப்சன்ட் போட்டுவிட்டு அவர்களை அனுப்பி விட்டு மீண்டும் எடுத்துக் கொள்வார்கள். இப்படி தனி மதலாளிகள் செய்தால் அது சிரிக்கக்கூடப்படும். எதைச் செய்யக் கூடாதென்று சொல்கிறோமோ அதைச் செய்கிறார்கள் அதிகாரிகள். இதற்குப் பொறுப்பு, யார்? பிரதம என்ஜினியரோ, அல்லது ரூப்பரெண்டிங் என்ஜினியரோ யார் பொறுப்பு என்று தெரியவேண்டும். ஒழுங்கு விதிகளை ஏற்றுக்கொண்டால் கூடிய பேச வாய்ப்பு இருக்கும், ஆனால் அதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். இரண்டு சாராரும் ஒன்று கூடி பேச ஒரு முறையை ஏற்பாடு செய்தால் அன்றாடப் பிரச்சனைகளை சலபமாக தீர்த்துக் கொள்ளமுடியும். பிரசாரம் செய்து விட்டால் போதாது. அரசாங்க ஊழியர்கள் சலுகையை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்கிறோம். சிலர் மறுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. 4 ரூபாய் சம்பள உயர்வு கொடுத்து, தொழில் நிறுவன ஊழியர்களுக்கு அரசாங்க சலுகை கொடுக்க மாட்டோம் என்று எழுதிவாங்கிக் கொண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர்களுக்கு ஓரளவு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. பேரன்ஸ், பஞ்சப்படி கேட்கிறபோது அரசாங்க ஊழியர்கள் போல் நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குள்ள அந்தஸ்தும் கிடையாது, Industrial Workers-க்குள்ள

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th May 1962]

அனுசூலமும் கிடையாது. அவர்கள் பயப்பட்டு கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்களே தவிர மனப்பூர்வமாக அதை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அல்ல. வேண்டுமானால் ரகசிய வேட்டு எடுத்துப் பார்க்கட்டும், எத்தனை தொழிலாளர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்று. நல்லுறவை வளர்க்கவேண்டுமேயல்லாது எமாற்றுவது என்று போகக்கூடாது. வேலை நிரந்தரமாக தவர்களே எப்படி லீட்டிற்கு அனுப்பலாம் என்று நினைக்கக் கூடாது. இவ்வளவு பணம் போட்டு தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறோமே, அங்குள்ள பொருள்களை வாங்காமல் ஏன் வெளிபில் வாங்கப்படுகின்றன. வெளிபில் தரமும் குறைவு, விலையும் உயர்வு என்று நிரூபிக்க முடியும். பின்னர், சாமான்கள் எடுத்துப் போடுவது, வைப்பது உட்பட காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விடப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக 21,000 பேர்கள் நிரந்தரமாகக் காமல் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதிலே இருந்தால், தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்? நாம் மடல் எம்பளையராயிருக்க வேண்டும்; அதற்காக கண்முடித்தனமாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. அரசாங்கத்துறையை வலுப்படுத்துவது தொழிலாளர்கள் கடமை என்ற கொள்கையை உடையவன் நான். அதற்காக சிறிதளவு தியாகம் வேண்டுமானாலும் செய்ய வேண்டுமென்ற பேச்சினைப் தொழிலாளர்களிடம் கூறுவதற்கு நான் தயார். ஆனால் அவர்களை எமாற்ற, வசூலிக்க நான் உடனடியாக இருக்க முடியாது. பொதுத் துறையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். கூடுதல் ரூபாய், அணு, பைசா செலவுக்காக விட்டால் போகிறது. ஆனால் நல்ல வார்த்தை சொல்லி அவர்களிடம் நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும். ஒப்புக் கொள்ளாத விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டதாய் பேசுவது, தொழிலாளர்களின் மனதை ஓடிப்பது இவைகள் எல்லாம் சரியல்ல. தொழிலாளர்கள் ஓரளவு தியாகம் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அது “மய்யுச்சுவலா” இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் மீது கூடாமையோடும் இருக்கக் கூடாது; தனிவர துறையிலுள்ள முதலாளித்துவ மனப்பான்மைக்கு முற்பட்டது இது. சம அந்தஸ்தோடு அவர்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். சீப் என்ஜினியருக்கு அதிகத்திறமை இருக்கலாம், அதிக சம்பளம் இருக்கலாம், அதிக அறிவற்றல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கான பொறுப்பைப்போல், கொத்தனாகும் பொறுப்பு இருக்கிறது வேலையும் இருக்கிறது. கொத்தன் இல்லாது டீட்டம் எழுப்ப முடியுமா? ஆசாரி கருவாள் இல்லாது வேலைசெய்ய முடியுமா? அத்தகைய உணற்பாறியினின் திறமையை வளர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த முறை இது இச்சபைக்கு வருவதற்கு முன்பு, இங்கு அங்கத்தினர்கள் கூறிய பேச்சினை மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன, என்ன ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டன, என்ற அறிக்கையையும் இச்சபை முன் சமர்ப்பிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கு முன்பு பேசிய கருத்துக்கள் மீதும் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது பற்றியும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI LAW GANESAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகின்ற பொழுது தமிழ் நாடு மின்சாரக் துறை நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, வளம் நிறைந்திருக்கிறது. என்று எல்லேரும் ஒருமுகமாகப் பாராட்டினார்கள். நானும் அந்த பாராட்டுகின்றவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டதில் மகிழ்ச்சி யுடையவனாய் இருக்கிறேன். ஆனால் இங்கே நாம் வந்திருப்பது பாராட்டுக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக மட்டுமல்ல என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். பாராட்டுவதிலே நான் யாருக்கும் பிறப்பவன் அல்ல. நமது நாட்டிலுள்ளவர்களின் தேவைகள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், அவைகளுக்கு என்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்பன வற்றையெல்லாம் கண்டறிந்து அவற்றை எடுத்துச் சொல்லுவதும் நம்முடைய கடமையே அன்றி இங்கு பாராட்டிக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த மின்சார சபை இருக்கிறதே, அதாவது Electricity Board அது நேரடியாக பணியாற்றுகின்றது. அல்லது நேரடியாக மின்சார விநியோகத்தை ஏற்றுக்

7th May 1962]

[Sri Saw Ganesan]

கொண்டிருப்பது 85 சதமானம் என்றும், பாக்கி 15 சதமானம் விநியோக நீர்வாகம் நகராட்சி மன்றங்களாலும், தனிப்பட்ட நிறுவனங்களாலும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் உரையிலிருந்து நாம் கண்டோம். அதைக்கொண்டு கவனித்துப் பார்க்கின்றபொழுது அந்தத் தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றை விட இந்த மின்சார சபை எல்லா வகையிலும் முன்னேறி இருக்கிறது என்று பொருள்படும் கருத்தை தெரிவித்தார்கள். ஒரு பகுதி அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். முன்னேற்றம் என்பது தரத்தால் ஒன்று, சிறப்பால் ஒன்று, எண்ணிக்கையால் ஒன்று, என்றெல்லாம் அமைந்திருக்கும். எண்ணிக்கை அளவில் பார்க்கின்ற பொழுது மின்சார சபையின் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன், மறுக்கவில்லை. ஆனால் வசதியையோ அல்லது செலவுகையோ பார்க்கிறபொழுது இந்த மின்சார சபை கொடுக்கிற தொல்லையை விட பிற நகராட்சி மன்றங்கள் அல்லது தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் குறைந்த தொல்லைகளைத்தான் தருகின்றன என்பதை என்னால் உறுதியாக சொல்ல முடியும். உதாரணம், டெம்பரரி கனக்ஷன் என்று சொல்லப்படுகிறதே அந்தத் தற்காலிக இணைப்புகள் செய்யப்படுவதில் இருக்கின்ற தொல்லைகள். இதற்கான நூற்றுக்கணக்கான தல்தாலேஜுகள் எனும் இரகசியம். அதை நான் நிரூபிக்க முடியும் என்ற திராணி யில்தான் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தற்காலிக இணைப்பு வேண்டுமானால் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டால் தான் கிடைக்கும். அதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அதிகமான தொகை கொடுக்கவேண்டும். இத்தனையும் கொடுத்து, அந்த கால அளவு முடிந்து தற்காலிக இணைப்பை எடுத்த பின்னாலும் அந்த தொகை ஓராண்டு கழிந்தும் திரும்பி வராது. கனம் அங்கத்தினர் பொன் னம்மாள் அவர்கள் அந்த டிபார்ட்மென்டில் தான் உறுதுக்குடன் பதில் வருவது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பதில் தான் ரெமீ தவிர, பணம் வராது. நான் அடிக்கடி இலக்கிய விழாக்களை நடத்திக்கொண்டிருப்பவன். பணம் செலுத்தி இணை ஆண்டுகளாக பணம் திரும்பிவரவில்லை என்பதற்கு என்னிடத்திலேயே ஆதாரம் இருக்கிறது. விழா நடப்பதே மூன்று நாட்களுக்கு. இணைப்பு ரெண்ட்மென்று கேட்கும்போது ஐம்பது கட்டுங்கள் அல்லது 100 கட்டுங்கள் என்று உத்தரவு வரும்; உடனே கட்டி விடுவதும் உண்டு; அதற்கான வவுச்சர்கள் எல்லாம் என்னிடம் இருக் கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் திரும்பி பணம் வரவில்லை. சென்ற ஆண்டு கட்டின பணம் தான் வரவில்லை, இந்த ஆண்டுக்கு அதை வரவு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றால், அது பின்னால் வரும், இப்போது பதிதாகப் பணம் கட்டினால் தான் காரண்ட வரும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் செலுத்தின பணம் இந்த வருடம், போன வருடம், அதற்கு முந்திய வருடம் இப்படி பரவலுக்கு பணம் திரும்பி வராமல் இருக்கிறது. நான் இதை குற்றம் சுமத்துவதற்காக சொல்வதில்லை, பழி சுமத்துவதற் காக சொல்வதில்லை, சை பாடுவதற்காக சொல்வதில்லை. இன்று நாட்டி வருந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் குறை நீங்கவேண்டாமா என்பதைத் தான் நாம் அனைவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார் துறை எந்த முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதை நான் அறிவேன். 30 ரூபாய் திருக்கு முன்னாலிருந்தே அங்கீகரிக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷன் நடத்தியதில் நானும் சேர்ந்திருந்தவன். என்றெல்லாம் ஒரு நாள் ஒரு லீட்டில் திடீரென்று பாட்டி இறந்துபோய் விட்டார்கள் என்றால், 12 மணிக்கு செய்தி கொடுத்தால் இரண்டு மணிக்கு இணைப்பு கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன் பின்னால், நாலைந்து நாட்களுக்குப் பின்னால், அதை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னவாடல், மீட்டரை தனியாக எடுத்தவிட்டு, அந்த நேரத்தில் எத்தனை யூனிட்கள் அகியிராக் கின்றன என்று கணக்கெடுத்துவிட்டு மறுநாள் காலையில் நாம் உபயோகித் தது போக பாக்கிப் பணம் திரும்பி அனுப்பப்படும். இப்போது அந்த விதத்தில் நடப்பதை இல்லை. இப்பொழுது தற்காலிக இணைப்புக்கு ஒரு மாதம் முன்னதாகவே விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். கல்யாணத் திற்கென்றால் முன்னதாகவே நாட் குறிப்பிட்டு ஏற்பாடு செய்கிறோம்; முன்னதாக விண்ணப்பிக்க முடியும். ஆனால் சாவுக்கு முடியுமா?

[Sri Saw Ganesan]

[7th May 1962]

நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு யாரும் சாவதில்லையே? இதற்கென்று வசதி செய்யப்பட்டிருக்கும் வாய்க்கால் வழிதான் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படித்தான் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். சட்டம் என்பது என்ன? மனிதனுடைய வசதிக்காக சட்டம் இருக்கிறதா, அல்லது சட்டத்தினுடைய வசதிக்காக மனிதன் இருக்கின்றானா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எந்த நாட்டிலுமே மனிதனுடைய வசதிக்காகத்தான் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை எவ்வளவோ சட்டங்களை எல்லாம் முறித்தெறிந்த நாம் அறிவோம். சட்டம் மனிதனுக்கு நன்மைகளை ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மற்றது விடுவதற்கில்லை. அதேமாதிரி இதிலும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதற்காக நான் யாரையும் பழி கூற விரும்பவில்லை. இவைகளை எல்லாம் நீக்க நாம் வழி செய்யவேண்டும். அதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதையும் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஆங்காங்குள்ள அந்தந்த ஸ்தலத்திலுள்ள எஞ்சினியர்களுக்கு, —அவர்களுக்கு எல்லாம் டாரிப்-ரோட் தெரியும்—அவர்களே இந்தக் கணக்குகளைப் பார்த்து, உடனே பாக்சியை கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்ற விதியை செய்தால் இதை சலபமாகச் செய்யமுடியும். சென்னையில் வந்துதான் இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து அதன் பின்னால் தான் பணம் திருப்பி கொடுப்பது என்றால் உஷேம அஸ்தமித்து விடும். ஆகவே ஆங்காங்கு அவ்வப்போது கவனிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் படியாகச் செய்வது, இந்த அமைச்சரவைக்கோ, அல்லது இந்த மின்சார சபைக்கோ அல்லது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ சாத்தியமில்லாக ஒன்று என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். முக்கியமாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், சென்ட்ரலிசேஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குடும்ப எல்லாம் ஒன்றாக இங்கே இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பது தவறு. அங்கங்கே இருக்கின்ற நகராட்சி மன்றங்கள் கையிலேயே இந்த மின்சார வினியோகத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், நகராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் வளத்தை பெருகிக் கொள்வதற்கும், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மக்களின் வசதிகளை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும், அது உதவியாக இருக்கும் அல்லவா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். அதல்லாமல் எல்லாவற்றையும் ஒரே குவியல் நிலையில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதினால் பல துன்பங்களும் இடர்களும் ஏற்படுகின்றன. இவற்றை மனக்கிளக்கொண்டு சாத்தியமான வரையில் இந்தப் பொறுப்பு ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நகராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, சென்னையில் எல்லாம் மின்சாரத்தை இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்து விளக்குகளைப் போட்டிருக்கிறார்களே, எங்கள் ஊருக்குச் சென்ட்ரலிசேஷன் தரக்கூடாதா என்றெல்லாம் பல சக அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய கருத்திலிருந்து சிறிதளவு நான் மாறுபடுகின்றேன். அதற்காக விளக்குக்காக, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில், விளக்குக்காக மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நமக்கு முதல் தேவையாக இருக்கின்ற விவசாயப்பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும், அதற்கான நீர் முலிபவைகளை பெறுவதற்கும், அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற கருபஞ்சாறு பனஞ்சாறு, இவைகளைக் கற்கண்டு, சர்க்கரை முதலிவைகளாக ஆக்குவதற்கும், விவசாயத் தொழிலை பெருக்குவதற்கும், மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் என்ருடைய கருத்து. அதோடு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்திற்கு இருக்கின்ற கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும். டாம்பீக் வாழ்க்கைக்காக உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு வேண்டுமென்றால் கட்டணத்தை சிறிதளவு உயர்த்திக் கொள்ளலாம். தி ஆல் எலக்ட்ரிக் ஹெளஸஸ் என்ற முறையில் உபயோகிக்கின்ற மின்சாரத்திற்கு எல்லாம் “டாரிப் ரோட்” போட்டிருக்கிறார்கள். யூனிட் ஒன்றுக்கு 10 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சாதாரணமாக, கட்டைக்கடை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சிறு வியாபாரிக்கு அவர்கள் உபயோகிக்கின்ற மின்சாரத்திற்கு

7th May 1962]

[Sri Saw Ganesan]

யூனிட் ஒன்றுக்கு 30 நயா பைசா., 25 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்த விடுகிறார்கள். இது நியாயமானது அல்ல என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. ஒரு லீட்டை எடுத்துக் கொண்டால், எத்தனையோ விளக்கங்கள், எத்தனையோ விசிறிகள் மின்சார அடுப்பு, ரொப்ரிஜிட்டர், தண்ணீர் காய்ச்சுவது மின்சாரத்தால், என்றெல்லாம் இருக்க வேண்டும். ஒரு அறையிலே நான்கு விளக்கங்கள் இருந்தாலும், எரிகிற விளக்கு ஒன்று தான். ஆனால் குறிச்சிக்கு குறிச்சி ஒரு விளக்கு போடப்பட்டிருக்கும். ஆனால், உண்மையிலே அந்த அறையில் உபயோகப்படுத்துவது ஒரு விளக்காகத் தான் இருக்கும். ஆனால் நான்கையும் பயன்படுத்துவதாகக் கணக்கெடுத்து, ஒவ்வொன்றும் 40 வாட் என்று கணக்கிட்டு, அந்த அளவுக்கு 250 ஆனால் 500 வாட்டுகள் என்று பிறக்கருவிகள் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்று அளவுக்கு முடிவு செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறெல்லாம் கணக்கிட்டால் தான் அவர்களுக்கு சலுகை உண்டு. அந்தச் சலுகை வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்வதற்கோ, யாருடைய நலத்திலாவது குறுக்கிடுவதற்கோ நான் தயாராக இல்லை. அவர்கள் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அதைவிட சலுகையை, நம்முடைய இந்த மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நிரம்பக் கொடுத்து அதற்குக் குறைந்த கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும். இதுதான் என்னுடைய அழுத்தமான வேண்டுகோள். இந்த விவசாயத் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு குறைந்த அளவு கட்டணம் ஏன் வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்றால், இதனால் ஓரளவுக்கு நிலச் சொந்த காரரோ அல்லது அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவரோ லாபம் அடைந்தாலும் முக்கியமாக அதன் மூலம் பயனையும் அனுபவிக்கக் கூடியவர்கள் நாம் அனைவருமாகவே இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான். ஓரளவுக்கு அவர்கள் சுகபோகமடைந்தாலும், பணத்தால் லாபமடைந்தாலும், அந்த தானியங்கள் பூராவையும் நாம் எல்லோரும் அனுபவிக்கிறோம். பணத்தை ஒருசிலரே பெற்றுலும், அதன் ஊட்டத்தை நாட்டு மக்களாகிய நாம் எல்லோரும் அனுபவிக்கிறோம். இதே மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

11-30

அதேபோல், நிறைய மழை பெய்கிறது என்றால் அப்போது பம்பு செட்டை உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நிலை தோன்றாது. அல்லது இது மாதிரியான காரணங்கள் அதாவது வாய்க்காலில் தண்ணீர் நிறையப் பாய்கிறது. அப்போதும் பம்பு செட்டை உபயோகிக்கும் நிலைமை ஏற்படாது. அதற்காக இந்த மாதிரியான காலங்களிலே தண்ணீரை இறைக்காவிட்டாலும், மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அவ்வளவு சிறப்பாகாது. நம்முடைய வழியற்ற போஷிப்பதற்காகப் பாடுபடுகின்ற விவசாய மக்களுக்கு, இந்த மாதிரி கஷ்டமோ, நிர்வந்தமோ ஏற்படுத்துவது நியாயமல்ல, நீதியல்ல, அறமும் அல்லவென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதற்கு மேலே, இப்போது சமீப காலத்திலே, இந்த ஆண்டு எப்ரல் மூற்பகுதியிலே பல தொழிலகங்களுக்கு எல்லாம் 25 சதவிகிதம் மின்சாரத்தைத் தாங்களாகவே குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று (அதாவது வாலண்டரி கட்டாக செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று) விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தோம். பலர் அப்படிச் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்யும்படியாக கட்டாயப்படுத்தவில்லை. அதற்கு விரோதமாக, ஒரு நாளைக்கு, தெற்கு பக்கம், மற்றொரு நாளைக்கு வடக்குப் பக்கம் பழுதுபார்ப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு கரண்டை தடை செய்து அந்த வாலண்டரி கட்டை சரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மின்விசை கிடைக்காமற் செய்த ஒரு நிலைமையை நாம் மனத்தில் கொள்ள விட வேண்டும்; அது நன்மையம் அல்ல. அசாங்கத்திற்கு எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. கட்டாயமாக கரண்டை நிறுத்த நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, வாலண்டரி கட்ட என்று சொல்லிவிட்டு, எந்த விதமான கண்காணிப்பும் ஏற்படுத்தாமல் இருப்பது எந்தவிதத்திலும் நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக அமையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே காலத்திலே அத்தியாவசியமான தேவை காரணமாக வாலண்டரி

[Sri Saw. Ganesan]

[7th May 1962]

கட் செய்யமுடியாதென்று சில நிறுவனங்கள் விளக்கம் காட்டி அரசாங்கத் திற்கோ அல்லது அரசாங்கத்தின் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவுக்கோ விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் அந்தப் பகுதிக்கு நிர்ப்பந்தத்தைத் நீக்கமையை நாம் காண்கிறோம். இப்படி யெல்லாம் இருப்பது நமக்குச் சிறப்பல்ல என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே, இப்படி நமக்கு உரிமையும், அதிகாரமும் இருக்கிறபோது “எதோதோ” வென்று ஒரு உத்தரவை போட வேண்டாமென்றும், அது நியாயமல்ல வென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அதற்குமேலே, இங்கு கனம் நீலகிரி அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது என் நினைவுக்கு வருகிறது. “எங்கள் பகுதியிலே வைத்திருக்கின்ற மாஸ்தம்பங்களை நீக்கிவிட்டு, இரும்பு ஸ்தம்பங்களைப் போட வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்தத் துறையிலே எனக்கிருக்கும் கொஞ்சம் அனுபவத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காற்றிலே இந்த ஸ்தம்பங்கள் சாய்ந்து விழுகின்றன. இந்த மாதிரியான பயங்கரமான நிலை எங்கள் பகுதியிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நாங்கள் அங்கெல்லாம் இரும்பு ஸ்தம்பங்கள் போடுவதுமே. என்னென்றால் காற்றின் வேகத்தலே, ஸ்தம்பம் மட்டும் விமாமல் அத்துடன் கம்பிகளும் அறுந்து விழுகின்றன. அப்போது, இரும்பு ஸ்தம்பங்களாக இருந்தால், அதிலே மின்சாரம் பாய்ந்து ஆபத்தை விளைவிக்கும். இரும்பு ஸ்தம்பம் வழியாக மின்சார விசை பாய்கிறது. ஆகவே, ஊட்டி போன்ற இடங்களிலே மர ஸ்தம்பம் இருப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி அதை மாற்ற வேண்டுமானால், அந்தத் துறை யிலே உள்ள நிபுணர்கள் அந்த மாற்றியமைக்க முடிவு செய்யுடும். சோவியத் யூனியனிலே மரத்தால் டவர் கூடப் போடுவதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மர ஸ்தம்பம் போடுவது தான் நல்லது என்பது என்னுடைய அனுபவம். தமிழ் நாட்டிலே மரத் தால்தான் எல்லாவகையான கட்டடங்களும் கட்டப்பெற்றன. அதனால்தான் தாங்களால் கட்டப்பெற்றாலும் கட்டிடக்கலைச் சொற்கள் மரத்தின் பெயரையே மிகுதியாகப்பெற்றிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பேனாவே நேரம் போதாது.

இனி, மின்சாரம் வேண்டுமானால் தண்ணீர் இல்லாமல் மின்சாரம் வர வழி இல்லை. நீர்த் தேக்கங்கள் மாதிரி இருந்துவிட்டால் மின்சாரம் வந்து விடாது. தண்ணீர் வா வேண்டும். அப்படியே பூமிக்கடியிலுள்ள தண்ணீரை உறைப்பதற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இப்படி பலவிதமாக இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்று துணையாகத் தழுவிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் இன்றேல் அல்லது விபத்தேற்பட்டால் மின்சாரம் கிடைப்பது தடைப்படும். அதனால் நாடெங்கும் இருள் மண்டி விடும். மின்சக்தியும் கிடைக்கமாட்டாது, ஆன தால் இதை இப்படி சென்ட்ரலைஸ் பண்ணுவது புத்திசாலித்தனமாகாது. ஆகவே, இதை உ-சென்ட்ரலைஸ் பண்ணவேண்டும். அனு மின்சாரமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. பல துறைகளில் அதாவது, அனு இயக்கத் தில், நிலக்கரியில், இன்னும் டீசல் முதலிய எரி எண்ணெய் மூலமாக இவற்றை அமைக்க முடியும். இதை ஒரே இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இது ஆங்காங்கு பரவலாக இருக்கவேண்டும். ஒரே இடத்தில் என் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள் என்றால், ஒரு இடத்தில் இருந்து மின்சாரம் வரவில்லை என்றால், ஊர்களுெல்லாம் இருள் மயமாகி விடும். ஆகவே, இதையெல்லாம் ஆங்காங்கு தாலுக்காவாரியாக, ஜில்லாவாரியாக பரவலான முறையிலே அமைக்கவேண்டும். தவிர, நிலக்கரி, எண்ணெய் எரிபொருள் ஆகியவற்றால் உற்பத்தி செய்யும் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் ஆங்காங்கே தனித்தனியாக அமையும் வாய்ப்பு சிறப்பாக அமையும். அதோடு கூட, நிலக்கரி, எண்ணெய் முதலியவற்றைக்கொண்டு குறைந்த செலவிலே உற்பத்தி செய்தும் கொடுக்க முடியும். ஆனால் இப்போது மின்சாரசபை நடந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமைக்கும், முன்பிருந்த தனிப்பட்ட கார்பொரேஷன்கள் நிலைமைக் கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இன்று ஏராளமாக செலவழிக்கப்படுகிறது.

7th May 1962]

[Sri Saw Ganesan]

முன்பு, ஒரு சைக்கிள், கைவண்டி மட்டும் தான் வேலை செய்துகொண்டு வந்தது. இப்போது அந்த நிலைமை மாறி, ஜீப், லாரி, ஸ்டேஷன் வாகன ஆகிய இத்தனைபும் அடங்கியிருக்கிறது. அவைகள் அத்தனையும் கூடுதல் எண்ணெய் செய்துகொண்டிருக்கின்றனவோ தெரியாது. நான் இதை ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. சிந்திக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே சொல் கிறேன். இதையெல்லாம் அகற்றவேண்டும். அப்போது தான் செலவு சுருங்கும், உற்பத்தி ஏறவில்லை; இன்னும் விநியோகத்திற்கு வரவில்லை. ஆனால் இதுவரை இதற்காக செலவிடுவதைக் கணக்கிட்டால் ஏராளமான தொகை சம்பளமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் மன திலே கொள்ள வேண்டும். அதற்குப்பிறகு, இந்த ஐந்தாண்டுகளில் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்படவில்லை. இப்படி இருபது நமக்கு சிறப்பல்ல. அதற்குமேலே கடுமையான சொற்களை பிரயோகிக்க நான் விரும்பவில்லை. தனியார் துறையிலே இந்த நிலை இருக்குமா? சிந்திக்க வேண்டும். ஐந்தாண்டுகள் கணக்குத் தணிக்கை செய்யப்பட்டு வருமான வரி இலாகாவக்கு ரிட்டர்ன் கொடுக்கவில்லை. நான் ஒரு வருஷம் இன்கம் டாக்ஸ் ரிட்டர்ன் கொடுக்காவிட்டால், விட்டிரூப்பரா அந்த இன்ஃமடாக்ஸ் ஆபிசர்? இதையெல்லாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். தனியார் துறையையிட சர்க்கார் துறை உயர்ந்தது, புனிதமானது, மேலானது என்பதை நான் கூட ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொள்கிறேன். எப்பொழுது? பொறுப்பை உணர்ந்து, செம்மையாக உணர்ந்து, தான் வைத்த சட்டத்திற்கு தான் அடங்கி, அதற்கு உய்யட்டு நடந்தால், நாம் கொண்டு வந்த சட்டத்திற்கு பிறர் மதிப்பு கொடுப்பதை விட நாம் அதிகமாக மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும். இல்லையா? தனியார் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். சர்க்கார் கொடுக்காமல் இருந்தால், அதையிட குறைபாடு வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக, இந்தத் துறையிலே உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலைமை இன்று இரண்டு மூன்று நிலைகளில் இருக்கிறது. தனியார் துறையில் இந்த ஸ்தாபனங்கள் இருந்தபொழுது எவ்வளவோ வசதிகள் இருந்தன; அவர்கள் ஊழியம் ஸ்திரீயம் எனதாயிருந்தது. அம்மாதிரி இடத்திலிருந்து வருவன் நான். அங்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எல்லாம் தனியார் துறையில் இருந்தது. இன்று அவ்வளவு நாஷனலைஸ் பண்ணியிட்டு அவைகள் சர்க்கார் கைக்கு வந்த பிறகு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அன்றிருந்த உரிமைகளும், கொள்கைகளும், வாய்ப்பும் இப்பொழுது இல்லை. அப்பொழுது ஒரு தொழிலாளி லீட்டில் கலியாணம் என்றால் மாதாந்தில் டைரக்டர் அடிவான்ஸ் ரூபாய் கொடுத்து, 5, 6 மாதங்களில் சம்பளத்தில் வசூல் செய்துகொள்வது என்பது வழக்கம். அந்தமாதிரி வசதிகள் இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு இல்லை. அதற்கு மேலே முன்பிருந்த உரிமைகள் இப்பொழுது பறிபோகின்றன என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. பலர் இன்னும் அன்றாகக் கூலியாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பலர் ஆண்டுக்கணக்காக தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாகியே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆகப்படவில்லை. இது அரசாங்கத் துறைக்கு பலன் தராது, கொள்கை தராது, வாய்ப்பு தருவது ஆகமாட்டாது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*Sri V. R. NEDUNCHEZHIAN : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டு மின்சார நிறுவனத்தின் 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் உலமாக இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எடுத்து வைக்கிறபொழுது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், நிர்வாகத் துறையை பொறுத்த வரையில், 5 நி கண்டிவ இம்முதல் நிலைமைகளைப்பற்றி, இப்பொழுது இருக்கிற, இருந்த வருகிற நிலைமைகளையும், இனிமேல் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளையும் முன்முனையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை ஒட்டி, இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சருத்துக் களை வழங்குகிறபொழுது, இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைகளைப்பற்றி எடுத்துக்

[Sri V. R. Nedunchezian] [7th May 1962]

சொல்லி அதில் இருக்கிற குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டி, நீக்கவேண்டிய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இனிமேல் உருக்கவேண்டிய நிலைமைகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதையும் மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிற எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்ற பரீட்சிப்பொறுத்தும், தீர்மானவடிவிலோ அல்லது திருத்த வடிவிலோ நிறைவேற்ற வழியிலாவது எல்லையில், இந்த மின்சார நிறுவனமானது அரசாங்கத்தின் நேரிடை நிர்வாகத் தொடர்புக்குக் கீழே அமையாமல், தனிஉரிமை வாய்ந்த ஒரு நிறுவனமாக அமைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, யோசனை சொல்லுகிற அளவுக்குத்தான் இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை உண்டே தவிர, தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதற்கோ, தீர்ப்பு வழங்குவதற்கோ, திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கோ இந்த மன்றத்திற்கு உரிமையில்லை என்பது எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கருத்துக்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் செயல்படுத்துகிற அளவிலே, கனம் தொழில் அமைச்சரான மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த மின்சார நிறுவனத்திற்கும் தொடர்பு அமைந்திருக்கிறது என்ற அளவுக்குத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கொள்கையை உருவாக்கும் விஷயத்திலும், நிதி விஷயங்கள் பொறுத்தும் இந்த மின்சார நிறுவனம் மாநில அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டது என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முன்னுரை அறிக்கையிலே விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். அதை ஒட்டி இந்தச் சபையிலே வழங்கப்படுகிற கருத்துக்கள் எல்லாம் சென்ற ஐந்தாண்டுகளில் வழங்கப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களினாலைய முடிவுகள் என்ன ஆயினவோ அதே நிலைக்கு இவையும் ஆகுமோ என்று இந்த மன்றத்திலே இருந்த நல்ல அனுபவம் பெற்ற எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நல்ல திறன், கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். இங்கே கூறப்படுகிற அத்தகைய கருத்துக்கள் எந்த நிலையிலே வருகின்றன? இங்கே வழங்கப்படுகிற யோசனைகள் எந்த அளவிலே போய் நிற்கின்றன? அமைச்சர் அளவிலே மட்டும் போய் நிற்கின்றனவா? அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து இங்கே கூறப்படுகிற விழுமிய கருத்துக்களை எடுத்து, அவற்றிலே சீரானவைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வருகிற அளவிலே போய் நிற்கின்றனவா? இந்த நிறுவனத்தினிடம் எந்த அளவிற்கு கருத்துக்களை எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிறுவனம் அவற்றை எந்த அளவிலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், எவற்றை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிக்கின்ற முறை, நிலைமை ஏற்படுமேயானால், மிக நன்றாக இருக்கும் என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்துறையைப்பொறுத்த வரையில், இந்த மாநிலம் மிக நல்ல முறையில் முன்னேறி வருகிறது; நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் பல இருக்கின்றன; அதற்கான முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்; சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் வேறுபட துறைகளுக்குச் செலுத்தியிருக்கிற கவனத்தைவிட, இந்தத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறோம்; எதிர்கால திட்டங்களுக்கு அதிகமான அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கி மின்சாரத் துறையை விரிவுபடுத்துவதற்கான முறைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை போன்ற கருத்துக்களெல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழக மாநிலம் மின்சாரத்துறையில் மிக நல்ல முறையில் ஓங்கவேண்டும், மின்சாரத் துறையில் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அத்தனை யும் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அவற்றின் மூலம் மின்சாரம் பெருகுவதற்கான வழிவகைகள் காணவேண்டும், அவற்றின் மூலம் விநியோகாளர்களும், கனிப்பொருள்களையும், செய்பொருளாக ஆக்கி, அவற்றை ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்குக்கூட விரிவுபடுத்தி, நாட்டின் பொது வருமானத்தை ஓங்கச் செய்வவேண்டும் என்பதிலே இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கும் உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க நியாயமில்லை. அதன்மூலம் இந்த மாநிலம் முதல் தரத்தில் வரவேண்டும், நல்ல பல நன்மைகளைப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்தில் யாருக்கும்

7th May 1962] [Sri V. R. Nedunchezian]

மாறுபாடு இருக்க நியாயமில்லை. எந்த வகையிலே நிறைவேற்றுவது, எப்படிப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம் நிறைவேற்றுவது, அவற்றை விநியோகிக்கின்ற முறையில் எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, எப்படி முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலம் நாட்டின் வளமும், வசதியும் பெருகுவதற்கான நிலைமை ஏற்படும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். விநியோகிக்கின்ற முறையிலோ திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலோ வேண்டுமானால் சில பல கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். மின்சாரம் அதிகமாகப் பெறவேண்டும், இந்த மாநிலம் முதன்மை பெறவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயமில்லை.

இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறபொழுது, மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில், இதை மின்சாரக் காலம் என்று சொல்லுவார்கள். மனித நாகரிகம் எப்படியெல்லாம் வளர்ந்து வருகிறது என்று, அத்தகைய வளர்ச்சியை எடுத்துரைக்கிற வரலாற்று பேரறிஞர்கள், உலகப் பேரறிஞர்கள் பல பெயரிட்டு கற்கருவிக் காலம், இரும்புக் கருவிக் காலம், செப்புக் காலம், நீராவிக் காலம், மின்சாரக் காலம் என்று வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வரலாற்றை நோக்குகிறபொழுது, இதை மின்சாரக் காலம் என்று செப்பியிருக்கிறார்கள். அனுசுத்திக் காலம் என்று பெயர் கொடுக்கலாம். ஆனால், அனுசுத்தி மின்துறையினுடைய ஒரு கூறுபாடே தவிர மின்சாரத்தை விட்டு தன்யே அமைந்திருக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்க வில்லை மின்சாரக் காலமாக இருக்கிற அளவிலே, அகில உலகத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களாலும் நாட்டப்பட்டிருப்பது எந்த நாடு என்று பார்த்தால் மின்சார உதவி அதிகமாகப் பெற்று தன்னுடைய வளத்தை பெருக்கிக்கொள்ளுகிற முயற்சியிலும், தன்னுடைய வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிற முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிற நாடேயாகும். அந்த நாடு தான் நன்றாக வாழ்வதற்கும், தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகிற அளவிற்கும் திறமை படைத்ததாக விளங்குகிறது என்பதை, உலக உலக நாடுகளினுடைய நிலைமையைப் பார்க்கிறபொழுது மின்சார அறிவோம்.

“அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய தேனு மிலர்”

என்பது வள்ளுவர் கூற்று.

அறிவையும், ஆற்றலையும் பயன்படுத்தித் தன்னிடத்தில் இருக்கிற பொருள்களை மதிப்பிடுகிற அளவிலே மதிப்பிட்டுச் செய்பொருள்களாக மாற்றும் முயற்சியில் எந்த நாடு ஈடுபட்டிருக்கிறதோ அந்த நாடு மிக ஒங்குகிறது. தன்னுடைய வளத்தை பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது, வாழ்வையும் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய கருத்துக்களை நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். நமக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து வருவது இந்தக் காலத்திலே மின்சாரம் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவிக்கும். அதைத் திரட்டுவதற்கு எந்த நாடு மிக அதிகமாக கவனம் செலுத்துகிற சிரமோ, அதை மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறதோ, அந்த நாடு மேலாங்கி நிறைந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அத்தகைய நிலைமையை சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம், ஏன் இந்தியா அந்த நிலையை இன்னும் அடையவில்லை என்று கேட்பதற்காக அல்ல; இந்திய துணைக் கண்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுவதற்குத் தான் இது சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அத்தகைய நிலைமையை பார்க்கிறபொழுது கிலோவாட் மணிகள் மின் ஆற்றல் அளவிலே பார்க்கிறபொழுது, அமெரிக்கா 4,150 கிலோவாட் மணிகள் மின் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறது. கிரேட் பிரிட்டன் 2,182 கிலோவாட் மணிகள் மின் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறது. அதேமாதிரி மேற்கு, ஜெர்மனி—1825, பிரான்ஸ்—1380, இத்தாலி—935, ஜப்பான்—930, இந்திய நாடு—38.6, கிலோவாட் மணிகள் மின் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதனை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் அமெரிக்கா மாதிரி, கிரேட் பிரிட்டன் மாதிரி, பிரான்ஸ் மாதிரி, இந்தியா என் ஆக வில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்பதற்காக நான் சுட்டிக்காட்ட வில்லை. அவைகள் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்திய துணைக் கண்டம் எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அந்த ந

[Sri V. R. Nedunchezian] [7th May 1962]

களின் அளவிற்கு வளர்ச்சியையும் வசதியையும் பெருக்கவேண்டுமானால் எந்த அளவிற்கு நாம் மின் ஆற்றலை பெறவேண்டிய முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டிய கடமைப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்குத் தான், இந்திய துணைக்கண்டத்தைப் பொருத்தமட்டில், 38.6 டீலாவாட் மணிசார் மின் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும் அளவிலே, அமெரிக்கா 4.150 டீலாவாட் மணிகள் மின் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு அகில உலகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், உலகிலேயே ஆகக் கூடிய செலுத்துகிற அளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்துள்ள அமெரிக்கா மின் ஆற்றலைப் பெருக்கி, உற்பத்திப் பொருள்களையும் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த நிலைமையை நாம் பெறவேண்டுமானால், அந்த அளவுக்கு நாம் மின் ஆற்றலைப் பெருக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அகில இந்திய நிலைமையை வைத்து, நமது தமிழக மாநிலத்தில் எற்பட்டிருக்கும் வேர்த்தை காண்கிறபொழுது, அண்ணாதுக்கு ஆண்டு மிஷும் நல்ல முறையில் மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழக மாநிலம் மிகவும் முன்னேறிவருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும், பாராட்டவும் போற்றவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்த வரையில், மின்சார உற்பத்தியும், அதனை பயன்படுத்துகிற விதமும் வளரவேண்டும் என்றிருக்கிற வசதியிலே, இந்தத் துறையில் ஊகாம் செலுத்துகிற அண்ணையம், அதற்காக ஆகாம் செலுத்துகிற பொறியியல் வல்லுநர்களையும், பணியாளரையும், தொழிலாளர்களையும் மற்றும் இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவரையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்ற அளவில் இருந்துகொண்டு, அதாவது முன்னமையா ஆஷிப்போம் இனிமேல் எடுக்கவேண்டிய முயற்சிகள் எதுவும் இல்லை என்ற அளவுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எதிராகக் கி உறுப்பினர்களுக்கு அறிவுரை நல்கின்றனர். “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்ற நிலை துறவறம் போன்ற சிலவற்றில் இருக்கலாம். ஆனால், இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு “முயற்சி திருவினையாகும்” என்ற வள்ளுவர் கருத்துதான் எற்றதாகும். வேறு வகையில் இப்பதற்கு நியாயம் இல்லை.

மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நாட்டின் தொழில் வளமும் வசதிகளும் பெருகுகிற அளவுக்கு நாம் மேலோங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் மருந்து மாநிலம் மின்சாரத் துறையில் முன்னுலகு இடத்தில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டும்போது, எதிர்க்கட்சியினரை பழித்துக் கூறுவதற்கும், இழித்துக் கூறுவதற்கும் ஆளும் கட்சியினர் முற்படுகின்றனர். வேறு மாநிலங்களை விட தமிழக மாநிலம் எந்த வகையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது, பேரூர்சனிலும், சிறுபுரங்களிலும் மின்சாரத்தைப் பரவச் செய்கிற உணர்விலே விவசாயத்துக்கு மின்சார வசதி கொடுப்பதிலே மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது. எவ்வளவு முடியுமோ அந்த முயற்சியிலே, மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகம் மிஷும் முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிற அளவிலே, இன்னும் தமிழகம் 3-வது இடத்தில் தான் இருக்கிறது என்று பொறியியல் வல்லுநர்களும், அமைச்சர்களும் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு மின்சாரக் குழுவின் 1959-60-ம் ஆண்டு நிர்வாக அறிக்கையிலே தலைமைப் பொறியாளர் திரு. அப்பாதுரை அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

“தமிழ்நாடு சக்தியை உற்பத்தி செய்வதிலும், பயன்படுத்துவதிலும், இந்தியாவில் இரண்டாம் மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது. பார்ப்பதும் வங்காளமும் இதில் முன் செல்லுகின்றன. வேளாண்மைக்காக சக்தியைப் பயன்படுத்துவதில் பயன் பெறுவாரின் எண்ணிக்கையிலும், பயன் அடைவதிலும், சம்பந்தப்பட்ட பருவிலும் தமிழ்நாடு முன்னிற்கிறது. நீர் மின்சார உற்பத்தியில் தமிழ்நாடு மற்ற மாநிலங்களைவிட அண்மையில் சில சிங்களாக முன்னிற்கிறது. பம்பாயிலும், மேற்கு வங்கத்திலும், சக்தியின் பெரும் அளவு பெரிய தொழில்

7th May 1962]

[Sri V. R. Nedunchezian]

களாலும், நகரப் பளுக்களினாலும் பயன் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், தமிழ்நாடு அநேகமாக எல்லா மாவட்டங்கள், கிராமப் பற்றுகள் யாவற்றிலும் பரவியுள்ள மின்சார அமைப்பை உருவாக்கி யிருக்கிறது.” இதை எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அதை கூறவேண்டும் என்ற முறையில் அல்ல; முதன்மையாக வந்துவிட்டோம், இந்தத் துறையில் முயற்சி செய்வதற்கு எதுவும் இல்லை என்று விட்டுவிட்டு கூடாது என்பதற்காகவே. தமிழக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுதும் நாம் மூன்றாவது நிலைமையில் இருக்கிறோம். வேறு மாநிலங்களிலிட ஒங்கி வருகிறோம் என்று மகிழ்வோம். ஆனால் வங்கதேசமும், பப்புவாயும் பார்க்கிறபோது, உற்பத்தி செய்யும் அளவிலே, நாம் மூன்றாவதாகத்தான் இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலைமை மாறுகிற அளவுக்கு முயற்சி செய்வதற்கு இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பயன்படுமேயானால், நிஷம் நன்றாக இருக்கும். முதன்மையாக இருக்கிற அத்தகைய நிலைமையை குறைத்துக் கூறுகிற அளவுக்கு எதிர் பட்சியன்ஸ் இருக்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூறுவது என்ன வென்றால், உற்பத்தி அளவில் மூன்றாவதாக இருக்கும் நாடு முதல் இடத்தைப் பெறுவதற்கு மேலும் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதுதான். மின்சார வசதியை மற்ற மாநிலங்கள் பயன்படுத்துகிற விதத்தையும், நாம் பயன்படுத்துகிற விதத்தையும் பார்க்கும் பொழுது, கிராமங்களிலே மின்சாரத்தைப் பரவச் செய்யும் முறையை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இது பாராட்ட வேண்டிய, வரவேண்டிய வேண்டிய முறை ஆகும். தமிழகத் துள்ள 19,000 கிராமங்களிலே, சுமார் 11,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் எஞ்சியுள்ள 8,000 கிராமங்களும் வருகிற திட்டங்களில் மின்சார வசதி பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமென்று உணர்ச்சியில் அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய முன்னுரையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே பார்க்கும்பொழுது, உள்ளபடியே, நம் கிராமங்களில் மின்சாரத்தைப் பரவச் செய்வது, பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். கிராமங்களில் வழங்கப்படும் மின்சாரம், விவசாயத்திற்கும், மற்றும் பல துறைகளுக்கும் பயன் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கைய நிலைமை எதிர்க்காலத்தில் நல்லதொரு தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு உளிப்பதாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், அதாவது தொழில் வளர்ச்சிக்கு அதிகமாக வழங்கப்படுகிறதா அல்லது விவசாயத் துறைக்கு அதிகமாக வழங்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது, தொழில் வளர்ச்சிக்குக் குறைவாகவும், விவசாயத் துறைக்கு அதிகமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த உறிக்கையிலேயே துணிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக மாநில அரசு கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்யும் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை விடாமல் தொடர்கிறது என்று நீர்ப் பசன வசதிக்கு மட்டுமே மிகவாங்கி கொடுக்கிற அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, திட்டம் போட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை செலவுழிப்பதா, தொழில் துறைக்குச் செலவுழிப்பதா என்று கூறும்பொழுது, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையில், இரண்டிற்கும் கூடாக கிடக்கும் அளவுக்குத் திட்டங்களை வகுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், விவசாயத்திற்கு எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குத் தொழில்களுக்கும் மின்சாரத்தை அதிகமாக அளிக்க வேண்டிய முயற்சியை அரசினரும் மின்சாரத் துறையினரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். எதன் மூலம் நாட்டின் வளம் பெறுவதற்கான வசதிகள் ஏற்படுமென்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத்திற்காக அறவே செலவுழிக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. முழு கலனத்தையும் விவசாயத்திற்காக மட்டுமே செலவுழித்தால், அதிகமான வருமானத்தைத் தரக்கூடியதும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடியதுமான தொழில் வளர்ச்சியில் அதிக உலகம் செலுத்தாமல் விடுபட்டால், நாட்டின் பொருளாதாரம் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே, சம நோக்கோடு, இண்டிற்கும், செலவுழிக்கிற அளவுக்கு, அதாவது, எந்த அளவுக்கு விவசாயத்துக்கும்,

[Sri V. R. Nedunchezian] [7th May 1962]

கிராமங்களுக்கும் பயன்படுத்துகிறோமோ, அந்த அளவுக்குத் தொழில் துறைக்கும் பயன்படுத்துகிற முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு நாம் உறுதுணை புரியவேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மற்றைய மாநிலங்களில் விவசாயத்துக்குக் குறைவாகவும், தொழில் வளர்ச்சிக்கு அதிகமாகவும் செலவழித்து வருகிறார்கள். மராட்டியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே தொழில்*ளுக்காக 65.3 சத விதம் செலவழிக்கிற அளவுக்கும், மேற்கு வங்காளத்தில் 71.2 சத விதம் செலவழிக்கிற அளவுக்கும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தமிழகத்தில் 53 சத விதம்தான் செலவழிக்கிறோம். வேளாண்மைக்காக, தமிழகத்தில் 29 சத விதமும், மராட்டியத்தில் 0.1 சதவிதமும், அதே அளவுக்கு மேற்கு வங்கததிலும் செலவழிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே தான், தொழில்துறையை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை நாம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழகம் தொழில் துறையிலே மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதை பொறியியல் வல்லுநர்களும், மற்றவர்களும் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழக அமைச்சர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் மானால், தொழில் துறையை வளர்ப்பதற்கும், உற்பத்திப் பொருள்களை அதிகரிப்பதற்கும், தட்டுப்பாடில்லாத அளவுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டுத் தேவையான அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தால், ஐரிஷ் ஆண்டின் தேங்க வைத்துவிட்டு எடுத்த முயற்சியில் ஆர்வம் குறைந்து, ஒரு சில வேலைகளைச் செய்து விட்ட பிறகு, அந்தத் தொழிலை விட்டுவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஒரு சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அளவுக்கு விவசாயத்திற்கு உதவி செய்வதற்காக, ஆட்சியாளர் திட்டமிட்டு மின்சாரத்தை வழங்குகிறார்களோ, அந்த அளவுக்குமேல் தொழிலைப் பெருக்குவதற்கும், உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெருக்குவதற்கும் அதிக அளவில் மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கும் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தின் அளவைப் பொறுத்தவரை, தொழில் அமைச்சர் தன் முன்னுறையில் மூன்றாவது திட்டத்தில் பல திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம், வேறெனக்கூட திட்டம் நிலைவேற்றிய ஆறு நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரம் 9 லட்சம் சில்லரை கி. வா. ஆக இருக்கும் என்றார். ஆனால் நமக்கு தேவைப்படுவது 15 லட்சம் சில்லரை கி. வா. என்றும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் தட்டுப்பாடுகளை, குறைவானத் தவிர்க்க என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றையே உறுப்பினர்களும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை, மேற்கொண்டு செய்வதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அனால் மின்சார உற்பத்திக்கு வேறு பல மாநிலங்களில், நிலக்கரி கிடைக்கும் மாநிலங்களில் ஆகும் உற்பத்திச் செலவையே நமக்குக் கூடுதலாக ஆகும். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும் சாத்தியக் கூறுகளைக் கொண்டு, அணு சக்தியின் மூலம் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை நாம் மேற்கொள்ளலாம் என்று ஒரு கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அணுசக்தியின் மூலம் மின் சக்தியைப் பெறுவது என்று முயலும் போது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, காரணகாரியங்களை, விளக்கங்களைப் பார்த்தால், எல்லா மாவட்டங்களும், சிற்பர்களும், பெரிய ஊர்களும் நல்ல முறையிலே இணைப்பு முறையில் சேர்ந்திருக்கின்றன. இது ஒரு நல்ல சூழ்நிலையாகும். அணுசக்தியின் மூலம் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்க்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதால், அந்த விதத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வெகுவாக முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். அணுசக்தியின் மூலம் மின் சக்தி கிடைக்கவேண்டும் என்றால், அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. தென்பாண்டி நாட்டு கடற்கரைகளில், யுரேனியம், தோரியம், மாளேனைட், இலுமீனைட் முதலிய உலோகங்கள் கணியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரைகளில் நிறைய இருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால் அந்த மூலப் பொருள்கள் அமெரிக்காவுக்கும், வேறு பல நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வந்தன. அந்த

7th May 1962] [Sri V. R. Nedunchezian]

மணல் பயன் படுத்த படவில்லை. நம்மிடம் மூலப் பொருள்கள் கிடைப்பதால், அணுசந்தி உற்பத்தி நிலையங்கள் இங்கே ஏற்படுத்த நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எந்தெந்த அளவுக்கு அதிகமாக ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மின்சாரம் கிடைக்கத் திட்டங்கள் தீட்ட முடியுமோ, அந்த வகையில் செய்ய கடப்பாடுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் ஆட்சி யாளர்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது பற்றி இந்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடும் போது, அமைச்சர் உரையில், “இந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது திட்டக் கால அளவிலேயே நிறைவேற்றுவோம் என்று நம்புவோமாக” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சொல்லுகிறார்: “இது பற்றி இந்திய அரசினரிடமும் திட்டக்கமிஷனிடத்திலும் பலமுறை வலியுறுத்தியுள்ளோம்” என்று. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களை பலமுறை வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது; அமைச்சர்கள் அங்கே டில்லி அமைச்சரிடம் பல முறை வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முயற்சிகளை எடுத்துக்காட்டும் அளவுக்குப் “பலமுறை வலியுறுத்தியுள்ளோம்” என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பல முறை வலியுறுத்தியும் எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்கிறது என்றால் எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை. அந்த வகையில் “இந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது திட்ட கால அளவில் நிறைவேற்றுவோம்” என்று நம்புவோமாக” என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். “நம்புவோமாக” என்பதால், ஐயப்பாடாக இருக்கிறது என்று தான் பொருள். “நிறைவேற்றுவோம்” என்று சொல்லி “புல் ஸ்பாட்” இருக்குமானால், வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். “நம்புவோமாக” என்கின்ற நிலை 62-லும் இருக்குமேயானால், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றுவோமா, நிலையங்கள் ஏற்படமா என்ற ஐயப்பாடு தான் ஏற்படுகிறது. “நம்புவோமாக” போய், திடமாக, அழுத்தமாக “நிறைவேற்றுவோம்” என்று இருக்க வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலைகள் ஆராயப்பட, திட்டங்கள் தீட்டப்பட, முயற்சிகள் எடுக்கப்பட, நிலைமை மாறவேண்டும். அந்த நிலையின்றி முயற்சிகளிடையே ஐயப்பாடு தென்பட்டால், நிறைவேற்ற வரும்போது 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு ஐயப்பாடாகவேதான் இருக்கும். நான் அமைச்சரவையை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த மூன்றாவது திட்ட காலத்திலேயே அணுசந்தி மின்சார நிலையத்தை இங்கே நிறுவ முழு முயற்சிகளையும் எடுக்கவேண்டும் என்று. அப்படி எடுக்கப்படும் முயற்சிகளில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை கட்சிகளும் கருத்து மாறுபாடு இன்றி முழு மூச்சோடு அமைச்சர் அவை பக்கம் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அது மட்டுமல்ல. அணுசந்தி நிலையம் வைப்பது பற்றி ஒரு உயர் அதிகாரக் குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, “இக்குழு அணுசந்தி நிலையத்தினை தமிழ் நாட்டிலேயே நிறுவவேண்டும்” என்று முடிவு செய்யும் என்று நாம் நம்புவோமாக” என்று மறு படியும் ஐயப்பாட்டுக்கு இடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “முடிவு செய்யும்” என்ற உறுதிப்பாடுபேடு நிறுத்தவில்லை. “நம்புவோமாக” என்கின்ற நிலை இருக்குமானால், ஐயப்பாடாகத்தான் இருக்கிறது. டெல்லியில் எப்படி எப்படி யிருக்குமோ, யார் யாருக்கு என்னென்ன நிலை இருக்கின்றதோ? ஆகவே, ஐயப்பாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல், முழுமுயற்சியோடு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். மேலும் எந்தெந்த வகைகளில் மின்சாரத்தைப் பெருக்க, நிலையங்களை உருவாக்க அரசினர் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளில் ஈடுபட வேண்டும்.

நீர் மின்சாரத்தின் சாத்தியக் கூறுகள் இனிமேல் இல்லை, இனிமேல் அனல் மின்சாரம், அணுசந்தி மூலம் மின்சாரம் இவை கிடைக்கத்தான் முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று இருந்தாலும், அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய பெரு முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். அனல் மின்சாரம் மற்றைய நீர் மின்சாரத்தைவிட சிறிது விலை அதிகமானாலும், செலவு அதிகமானாலும், அனல் மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக பயன் படுத்தி வருகிறார்கள் இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தினால், அதற்குச் செலவாகும் அதிகத் தொகையும், அதிக வருவாயின் காரணத்தினால் ஈடுகட்டிவிடும் என்பதனால், அதுவும் இலாபகரமாகத்தான் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல.

[Sri V. R. Nedunchezian] [7th May 1962]

சிறு சிறு நீர் வீழ்ச்சிகளின் மூலம், லட்சக் கணக்கான, புத்தாயிரக்கணக்கான கி.வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, அந்த அந்த பகுதிகளுக்கு உதவமுடியும். ஆங்காங்கே இருக்கும் சிறு நீர்வீழ்ச்சிகளிலிருந்து அந்த அந்த பிரதேசம், வட்டாரம் இவைகளுக்கு மின் சக்தியை கொடுக்க முயற்சித்தால், அந்த பிரதேச, வட்டார மக்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும். கனம் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னது போல, அது அந்தந்த வட்டாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றும். அந்த முறையிலும் இந்த அரசினர் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்நாடு, மைசூர், கேரளம், ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகிய நாண்கு மாநிலங்களிலும் உள்ள மின் இணைப்புக்ளை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைப்பதற்கான திட்டத்தை மின்சக்தி அபிவிருத்திக்குழு ஆராய்ந்து வருகிறது என்று தொழில் அமைச்சர் தன் முன்னுரையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். திராவிட நாட்டைச் சேர்ந்த நான்கு பகுதிகளிலும் பின்னால் அமையும் பல இணைப்புகளுக்கு இது முன்னோடியாக அமையும். அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடும் என்று கனம் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆம், மகிழ்ச்சி தான். அந்த வகையிலும் மகிழ்ச்சி தான், இந்த வகையிலும் மகிழ்ச்சிதான். இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. திராவிட நாட்டை அமைப்பதற்கு இருப்பதற்கு இது துணையாக அமைகிறது. நான்கு மாநிலங்களையும் சேர்த்து இணைப்பது, எந்தெந்த மாநிலத்திற்குத் திட்டமிடும் இருக்கிறதோ அந்தந்தக்காலத்தில் மிகுதியாக இருக்கும் மாநிலத்திலிருந்து தாங்களாகத் தட்டி எறியும்பாது, பெற்றுக்கொள்ள, மிகுதியாக உள்ளதைப் பிறருக்குக் கொடுக்க இந்த இணைப்பு நல்ல முறையல்ல அமையும். இந்த இணைப்பின் மூலம் ஏற்படும் உறவுமுறையேறு பல உறவு முறைகளை ஏற்படுத்தப் பயன்படும். மின்சாரம் மூலம் ஏற்படுத்துகிற பரிவர்த்தனை, நெருங்கிய தொடர்பு நெருங்கிய பேச்சுவார்த்தைகள் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிவரும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த உதவும். அதுவே வேறு பல உறவு முறைகளையும் தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க துணையாகவும் இருக்கும்.

இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்ய பொருளாதார வல்லுனர்களும் பொறியியல் வல்லுனர்களும் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் இருக்கிற நீர் துறைகள் எல்லாம் 8) சத விசைம் கோளாவுக்கு பயன்படாத முறையில் அரபிக் கடலில் விழுகிறது என்று பெரிய வல்லுனர்களும் பொறியியல் வல்லுனர்களும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஒரு கிணர் ஆறுகளில் எண்பது சத விசைத் தண்ணீர் அரபிக் கடலில் விழுகிறது என்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவற்றை இங்கு திருப்பி விட்டு எந்த அளவில் அதை பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ள தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஆறுகளை இங்கே திருப்பி விடுவதன் மூலம் இங்கு அவற்றை விவசாய பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதுடன் மின்சார உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அப்படி அந்த ஆறுகளை இங்குத் திருப்பி விட்டு அவற்றின் மத்தியில் அணைகளை கட்டுவதின் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொள்வதோடு மின்சாரத்தையும் வேண்டிய அளவில் உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம். எப்படிப் பெரியாற்றில் வருகிற தண்ணீரைத் திருப்பி விட்டு அதன் மூலம் பாசன வசதியைப் பெறுகிறோமோ, அப்படியே தென் ஜில்லாக்களாகிய ராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் முதலிய மாவட்டங்களுக்குப் பாசன வசதியை இவற்றிலிருந்தும் செய்து கொள்ளலாம். அத்துடன் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கும் செய்து கொள்ளலாம். அத்துடன் மின்சார உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். எந்தெந்த அளவில் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமோ அந்தந்த அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் நம்முடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம்.

7th May 1962] [Sri V. R. Nedunchezian]

இந்த நிலைமையில் அதற்கு வேண்டிய போதிய நிதி வசதி நமக்கு வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு நாம் டுல்லி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டு வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அப்படி டுல்லி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அமைச்சரவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்ட காலத்திற்கு மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் (தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை) நான்கு சதவிகிதம்தான். மூன்று திட்டங்களுக்கும் மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் நான்கு சதவிகிதம்தான் வருகிறது. மக்கள் எண்ணிக்கை அளவில் கணக்கும் பார்த்தாலும் கூட அது 7.8 சதவிகிதம்தான் வருகிறது. ஆகவே நாம் அதிகமாகக் கேட்டு வாங்கிக்கொள்வதற்கு உரிமையும் பாத்தியமும் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த அளவில் அதிகமாக டுல்லி அரசாங்கத்தைக் கேட்டு வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையையும் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியது இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கிறது. மூன்று திட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை 14,060 கோடியாகிறது. அந்த அளவில் பார்க்கும்போது மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை 7,133 கோடியாகிறது. அந்த அளவில் தமிழகத்திற்கு மூன்று திட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை 557 கோடியாகிறது. அப்படி மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் நமது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 557 கோடி. இது மாநில தொகையில் 7.8 சதவிகிதமாகிறது. ஆகவே உண்மையாகப் பார்த்தால், நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற தொகை, மொத்த தொகையில் பார்த்தால் 4 சதவிகிதமும் மாநிலக் கணக்கில் பார்த்தால் 7.8 சதவிகிதமும் ஆகின்றன. மொத்தத் தொகை 14,060-கேடியில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 7,133 கோடியாகிறது. மத்திய அரசு மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் தொகை நெய்வேலி திட்டத்திற்கு 110 கோடி, பெரம்பூர் ரயில்பேடி தொழிற்சாலைக்கு 8 கோடி மற்றும் 3.50 கோடி, உதகை பிலிம் தொழிற்சாலைக்கு என்று 5 கோடி டெலிபிரிண்டர் தொழிற்சாலைக்கு 5 கோடி, சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலைக்கு 25 கோடி ரூபாய் ஆக 136.50 கோடி ரூபாய். ஆகவே மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியவை போக, மொத்தத் தொகையில் மீதமுள்ளவை ரூ.6,927 கோடி. அதில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற தொகை 136.50 கோடி ரூபாய். அதாவது சர்க்காருடைய திட்டங்களுக்கு, இங்கே நிறுவப்படுகிற திட்டங்களுக்கு ரூ. 150.50 கோடி. இது மத்திய சர்க்காருடைய மொத்த உதவித் தொகையோடு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 2½ சதவிகிதம் ஆகிறது. எந்த அளவில் பார்த்தாலும் (மக்கள் கணக்கு அடிப்படையில் பார்த்தாலும்) 7.8 சதவிகிதம் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப் பெறக்கூடிய உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அதை வற்புறுத்தி வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதைப் பெற்று வந்து நாம் இன்னும் அதிகப்படியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே வாதாடியாவது, அவர்களை வற்புறுத்தியாவது இந்தத் தொகையை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மின்சார நிறுவனங்களைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பாராட்டியும் கண்டித்தும் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மின்சார சபையினுடைய அதிகாரிகளுக்கும் நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுள் நல்ல உறவு இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. மின்சார சபையும், அடூஸ் இன்ஷூரன்சு நிறுவனத்தைப்போல் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளையும் கணக்குகளையும் கவனித்துக் கண்காணிக்கக் கூடிய அளவில் இந்த மன்றம் இல்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மின்சார நிறுவனத்தின் அறிக்கையின்படி விவாதிக் கலாம் என்றும், அவற்றின்மேல் வாக்களிக்க முடியாது என்றும், ஆனால் சட்ட மன்றத்தில் இதுபற்றி கூறப்படும் கருத்துகளை மின்சார சபை முந்திய ஆண்டுக்கெனப் போலவே ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் என்றும்

[Sri V. R. Nedunchezian]

[7th May 1962]

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு விவாதத்தில் சொல்லக்கூடிய கருத்துகளை அந்த நிறுவனம் ஏற்று நடத்தும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்று நடத்தும்போது பலவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை கன்ம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த ஐந்தாண்டு காலமாக இந்த நிறுவனத்தில் கணக்குகளைக் கண்காணிக்க வல்லவா என்று தெரியவருகிறது. அந்த கணக்கு இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்கப்படவேண்டும். இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி தரப்பில் சொல்லப் பட்டது. அப்படி வைத்தால்தான் அந்த நிறுவனத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியும். அப்படி வைத்தால்தான் அந்த நிறுவனத்தின் நிதி நிலையைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பதையும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இது ஒரு நடுத்தர இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. அரசின் நேரடித்தொடர்பற்ற தனி உரிமை பெற்ற இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. பாம்புக்கு தலையும் மீனுக்கு வாலும் காட்டுவதுபோல் இருக்கிறது. அதனுடைய கணக்குகளை இந்தமன்றத்துக்கு எடுத்துக்காட்டுகிற அளவுக்கு நிலைமை அமையவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய நிறுவனங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட வழிவகை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதை போலவே இவற்றிற்கும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார நிறுவனம் எப்படி கருதப்பட வேண்டும் என்பதற்கு அண்மையில் உயர் நீதி மன்றத்தில் ஒரு தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுள் இன்ஷூரென்ஸ் போன்றவைகளுக்கு எப்படிப்பட்ட சலுகைகள், உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளைப்போன்று இதற்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆயுள் இன்ஷூரென்ஸ்வலைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள், உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் இந்தத்துறையிலுள்ள தொழிலாளர்க்கும் வழங்கப்படவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் அந்த நிர்வாகம் அரசியலாளுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ளதாக இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தனியாக வழங்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள் உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசினர் கடன் கொடுத்து அதற்கு 5½ சத விதிகள் வட்டி வாங்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அந்த நிறுவனத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் நிறுவனத்திற்கும் நல்ல உறவு இருக்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. அதை கவனிக்கும்போது ஏதாவது தகராறுகள் வந்தால் மற்ற நிறுவனங்களில் இருப்பது போன்று இங்கேயும் அவர்களுடைய தகராறுகளை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விடுவதுபோன்று இருக்க வேண்டும். இந்த முறையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படித் தனியார் துறையில் தகராறுகள் வந்தால் அவற்றை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விட்டு அந்தத் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை ஏற்று நடக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அந்த அளவில் இங்கும் அமைக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய முறையில் எப்படி தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு அந்த தீர்ப்பின்படி நடக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அப்படியே இங்கும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்த நிறுவனம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் இந்த அமைச்சர் அவையை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவது திட்டத்திலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து வேறு பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. இதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

7th May 1962] [Sri V. R. Nedunchezian]

அதே சமயம் மற்றொரு பக்கம் வேலையில்லாத காரணத்தினால் வேலை குறைந்துவிட்ட காரணத்தினால் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வேலூர் லிஸ்டத்தில் மட்டும் 400-க்கு மேல் வேலையில்லை என்று தொழிலாளர்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பில்—

‘Please take notice under clause (c) of Section 25.F. of Industrial Disputes Act of 1947, I hereby inform you that your services will not be required with effect from first June 1962 in view of the reduction in works.’

என்று சொல்லப்படுகிறது. வேலூர் லிஸ்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட 470 பேர் அன்றாடம் கூலி வாங்குபவர்களாகவும், பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கூலி வாங்குபவராகவும் இருக்கிறவர்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். என்.எம்.ஆர். என்று சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்களில் 250 பேர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து வெளி ஏற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள். இப்படி பயிற்சி பெற்று வேலையில் இருப்பவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கிவிட்டு, புதிதாகப் பல திட்டங்களை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, அந்த வேலையில் இந்தத் தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்தினால் என்ன? வேலை செம்மையாக நடைபெற இவர்கள் உதவியாக இருக்கமாட்டார்களா, இவர்களுடைய அனுபவம் பயன்படாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த வேலைகள் காண்டிராக்டுக்கு விடப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். அவ்வாறு வேலைகளுக்கு மாற்றப்படுகிறபோது தொழிலாளர்களுடைய நலன்பாது காக்கப்படும், அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கி தவிக்கவிட மாட்டோம் என்கின்ற உறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தந்திருக்கிறார்கள்.

‘The Board represented that economy and expediency were the guiding factors in these matters and that no unemployment has been caused as a result of any change in the system of work.’

என்று சொல்லிவிட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுமானால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய அளவுக்குப் பாதுகாப்புத் தரப்படும் என்ற உறுதி மொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்க நல்ல அனுபவமும், பயிற்சியும் உள்ள இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நீக்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கிறபோது அவர்கள் தொழிலாளர்களிடையே உரிமைக்காக, தொழிற் சங்க ரீதியில் செயல்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயே பழிவாங்கும் படலமாக, ஒரு நாள் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்ற எண்ணத்தில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். இதிலே இவர்கள் வெற்றி காண்பார்களானால் இதர இடங்களுக்கும் இந்த முறை பரவக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய முயற்சியிலே இந்த நிறுவனம் ஈடுபாதிருக்க அமைச்சரவை தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தனியார் தொழில் நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய பாதுகாப்புகள், உரிமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவைகளை இங்கும் அமல் செய்வதற்கு அரசியலார் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். மற்ற தனியார் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு வழிகாட்டியாக, முன்னோடியாக இந்த சர்க்கார் நிறுவனமும் செயல்படவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுத்தறை நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களிடையே நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து எடுத்துக் கூறுவதற்கு 10-4-1958-லே இந்திய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த கனம் வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் தலைவராகக் கொண்ட குழுவில் காலஞ் சென்ற பிரமூஸ் காந்தி போன்றவர்களெல்லாம் உறுப்பினராக இருந்த அந்தக் குழுவில்—தொழிலாளர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு 14-11-59-ல்

[Sri V. R. Nedunchezhiyan]

[7th May 1962]

தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்—“பொதுத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் தனியார் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களைப் போன்றே எல்லா உரிமைகளும், சலுகைகளும் பாடுபாடின்றி அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய உழைப்பு சுரண்டப்படக் கூடாது. தனியார் தொழில் நிறுவனங்களில் அமைக்கப்படுவது போல பொதுத் துறையிலும் வெளிக்கட்டி, வெல்பேர் கமிட்டி, உற்பத்தி கமிட்டி, குறை நீக்க கமிட்டிபோன்ற கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு அவ்வப்போது தொழிலாளர்களுடைய குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் மன நிறைவோடு வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். பொதுத் துறை நிறுவனத்தில் அவர்கள் வெறும் தொழிலாளர்களாக மட்டுமல்லாமல், பங்குதாரராகவும், நாட்டின் முக்கிய பிள்ளையாகவும் கருதப்பட வேண்டும். இது எல்லாம் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு ஏற்படவேண்டிய மரோரூயம் என்று கருத வேண்டாம். அதற்கு வேண்டிய மனப்பான்மை மட்டும் இருந்தால் உடனடியாக நடைமுறைக்கு வரவேண்டியது ஆகும்” என்று அந்த அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மனப்பான்மை மட்டுமல்ல, மனப்பாக்குவதும் உடையவர் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக தொழிலாளர் சங்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, தொழிலாளர்களுடைய நலன்களை எல்லாம் பாதுகாக்கின்ற அரிய பல பணிகளைப் புரிந்து வந்திருக்கிறார். அகவே இவர் இந்த நிறுவனத்தில் பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டக்கூடிய வகையில் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும், இந்த நிறுவனத்திற்கும் ரல்ல உறவு முறை இருக்கும்படி செய்தால் நல்ல பல திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கு வழிவகைகள் ஏற்பட முடியும். அந்த முறையில் இது செய்ப்பாட்டிலேண்டும். மேலும் இந்த அவையிலே மின்சார நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மிக துரிதமாகவும் செம்மையாகவும் பல பணிகள் முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இந்த மின்சார நிறுவனத்தினுடைய அமைப்பில் அபிப்பிராய பேதம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதுதான். ஒருவருக்கொருவர் நியா, நாளை என்று இருக்கிற நிலைமை எந்த அளவுக்கு உணரையோ, நாம் அறியோம். பொதுவாக இந்த மாதிரியாகப் பொது நிறுவனங்கள் அமைக்கப்படுகிறபோது உத்தியோகப்பற்றி உடையவர்களோடு கூட, உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் இடம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மின்சார நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் இடம்பெற வாய்ப்புகளையும், முயற்சிகளையும் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அரசியலாளுடைய மின்சார நிறுவனத்தைத் தவிர இந்த மாநிலத்தில் வேறு 8 தனியார் கம்பெனிகள் மின்சார விநியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி மின்சார விநியோக கம்பெனிகள் தனியாரிடம் இருந்துகொண்டிருப்பதன் காரணமாக அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் எவ்வாறு வேலை தடைபடுகிறது என்பதும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது அதே சமயத்தில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குடும்பகோணத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது—தனியார் கம்பெனிகளையும் தேசியமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்சனவேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது தான். இப்போது இருக்கிற தகராறுகள் எல்லாம் க்வொச்சன் ஆப் டைம் என்பதைப் பொறுத்தே இருக்கிறதே தவிர இந்தக் கம்பெனிகள் எல்லாம் நிச்சயமாக தேசியமாக்கப்படும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் திட்டக் கமிஷனுடைய டெய்ிட்டின் காரணமாக உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது என்றிருக்கிறார்கள்.

திட்டக் கமிஷன் எந்த வகையில் இதில் குறுக்கிட்டிருக்கிறது, எந்த வகையில் தடுத்து நிறுத்துகிறது, அதைப் போக்குவதற்கு என்ன வழி என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் சொல்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

7th May 1962] [Sri V. R. Nedunchezian]

இன்றையதினம் அந்தத் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு நாம் கடன் கொடுத்தும் உதவுகிறோம். இருந்தும் அவர்களால் நல்ல வேலை செய்ய முடியவில்லை. உடனடியாக இந்த மின்சார நிறுவனத்தின் கீழ் அவைகளைக் கொண்டுவந்தால் வேலை சிறப்பாக நடைபெற உதவியாக இருக்கும். தனியாரிடம் அந்தக் கம்பெனிகளை விட்டுவைத்து, பணமும் கடன்கொடுத்து, வட்டியோடு கூட்சேர்த்து பின்னால் நஷ்டயீடு என்று கொடுத்துத் திரும்பப் பெறுவதைவிட இப்பொழுதே அவைகளை மேற்கொண்டுவிடலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் ஒரு வழி மிகவும் சிறப்பானது—அவர்களே இந்தக் கம்பெனிகளை எங்களால் நடத்த முடியவில்லை, நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அரசியலாரிடம் ஒப்படைப்பது. அந்த வழியை அவர்கள் மேற்கொள்ளாதபோது அரசியலாரே அந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமாக்க உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எனவே, இந்த அடிப்படையிலே, முறைகளிலே எதிர்காலத்தில் சீர்திலே ஏற்படவும், நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறவும், சட்ட மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கப்பட்ட விழுமிய கருத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இடம் பெறவும், மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகவும், அதற்கான தொகையை அதிகமாகப்பெறவும் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு, தமிழகம் பொலிவோடும் வலிவோடும் ஒளிபெற்ற தமிழகமாய், ஆற்றல்பெற்ற தமிழகமாய் ஒங்கு புகழ் எய்தவும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று, ஈடும் எடுப்புற்ற நிலையைப் பெறவும் ஆன அளவுக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, அவற்றை நடைமுறைக்குக்கொண்டு வரும் முயற்சியிலே ஆளுகின்றவர்கள் ஈடுபடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சபையிலே நடத்துகிற விவாதத்திலே ஒரு மாறுதல் முதலிலே செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். எந்த ஒரு விவாதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கடைசி நாளன்று எல்லாத் தலைவர்களும் ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பேசுகின்றபோது எல்லாக் குறைகளும் சர்க்கார் மீது ஒரே சமயத்திலே வந்து விழுகிறது. இதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு தலைவரும் ஒவ்வொரு நாள் பேசினால் அந்தந்த நாள் குற்றச்சாட்டை, தவறுகளை சர்க்காரிலே எடுத்துக் காட்ட இன்னும் உபயோகமாக இருக்கும். இது பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரையும் ஆலோசிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

இப்போது நடந்துள்ள விவாதத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகின்றபோது, எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் இயங்குகின்றோம் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால்தான், சட்டசபைக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது, சர்க்காருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது, போர்டினுடைய அலுவல்கள் என்ன எந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் சர்க்காரைச் சாரும், எந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் போர்டைச் சாரும் என்றெல்லாம் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

பொதுவாக, மானியக் கோரிக்கைகளை இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்கின்றபோது, நம் சர்க்காருடைய இலக்கங்கள் மானியக் கோரிக்கையை வைக்கின்ற காரணத்தால், பொதுமக்களும் சரி, சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சரி—இது சர்க்காருடைய குறைபாடு, தவறு என்று நினைப்பார்கள். காரணம் என்னவென்றால் மானியக்கோரிக்கைகள் எல்லாவற்றுக்கும் சர்க்கார் பொறுப்பு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் சர்க்கார் மீது குறைபாடுகளைச் சொல்ல முடியும். ஆனால், இந்த நிறுவனத்தின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், 1948-ம் வருஷத்திய எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஆக்ட் படி, சர்க்காருக்கு இந்த போர்டு மீது இரண்டு விஷயங்கள் தவிர வேறு எந்த விஷயத்திலும் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற உரிமை கிடையாது. அந்த உரிமை எதில் இருக்கிறது என்பதற்கு கேஷன் 28-ஏ பிரிவை உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கொள்கை பூர்வமாக இருக்கும் விஷயங்களிலும், பண விஷயங்களிலும்தான் இந்த சர்க்காருக்கு போர்டு மீது எந்த

[Sri R. Venkataraman]

[7th May 1962]

விதமான அதிகாரமோ உத்தரவோ போடக் கூடிய உரிமை இருக்கிறது. திறுவனம் சம்பந்தமான மற்ற எல்லா விஷயங்களுக்கும் பொறுப்பு அந்த எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுதான். அவர்கள்தான் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பானவர்கள்.

பொதுவாக தொ பற்றி அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசும்போது அந்த போர்டு அங்கத்தினர்கள் இங்கு வந்திருப்பது மட்டுமல்லாமல் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை அவர்கள் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இங்கு என்னென்ன குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பதில் அளிக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். முதல் முதலாக இதுவரையில் சட்டசபையிலே பேசிய கருத்து களுக்கு போர்டு என்ன முடிவுகளைச் செய்தது என்பதை இன்னும் சில நாட்களிலே அங்கத்தினர்களுக்கு அச்சடித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு சொல்லப்பட்ட பலதரப்பட்ட அப்பிராயங்களையெல்லாம் தொகுத்து, அவற்றுக் கான பதில்களைத் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படும். அவற்றைச் 'அச்சிட'க் கொடுப்பதில் தான் சற்றுக் காலதாமதம் இருக்கிறது. பதில்களையெல்லாம் அவர்கள் ஏற்கெனவே சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டார்கள். அதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். “ஐந்து வருஷமாகக் கணக்குக் காட்டவில்லை, இவ்வாறு தனிபார்க்குறையில் இருந்தால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பி விடுவார்கள்” என்று கெஞ்சும் கருமையாகக் கூடச் சொன்னார்கள். இது சிறப்பல்ல என்று சொன்னார்கள். ‘அறியாளர்மீனில் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள்’ என்று நான் சொன்னால் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். 1957-ம் வருஷம் லையிலும் இந்த நிறுவனமானது சர்க்கார் நிறுவனமாக இருந்தது. அப்போது தேய்மானம் முதலியவைகள் பாடுவதில்லை. இதைப் போட்டாக மாற்றிய பிறகு தேய்மானம் போட்டுக் கணக்கு எழுத வேண்டும் என்று சொல்லும் பொழுது, ஒவ்வொரு யூனிட், ஒவ்வொரு மெஷின், ஒவ்வொரு லாகா, ஒவ்வொரு ட்ரான்ஸ்பார்மர் எல்லா வற்றையும் தனித் தனியாக எடுத்துத் தேய்மானம் போட்டு அந்தத் தேய்மானக் கணக்கைக் கொண்டு வந்து வைத்தால் தான் அதை எடுத்து கொள்ள முடியும். 1957-ல் சர்க்கார் இலாகாவாக இருந்ததை மாற்றி போர்டு அமைப்பின் கீழ்க் கொண்டு வருப்போது எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஆக்ட் 68-வது பிரிவின் கீழ் இந்த மாதிரிக் கணக்கைத் தயாரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில் ஏற்பட்டுள்ள காலதாமதம் அதிகம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. 1957-58-ம் வருடக் கணக்கு அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரலுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது. 1958-59, 1959-60 கணக்கும் அனுப்பப்பட்டு விட்டது. ஆடிட்டர்-ஜெனரலுக்கும் அனுப்பியாகி விட்டது. இந்தக் கணக்குக் கொடுப்பதுபற்றி ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கடிதம் எழுதிக் கேட்டிருக்கலாம். ஏன் நீங்கள் கணக்குகளைச் சட்டசபையில் எலக்ட்ரிசிட்டி என்பதை முன்னாலேயே கூடக் கேட்டிருக்கலாம். இதை ஐந்து வருடக் காலம் கழித்துக் கேட்டால் முன்னாலேயே கேட்டிருக்கலாம், அப்போதே இது பற்றிச் சொல்லியிருந்தால், சொல்லுகின்ற பதிலை அப்போதே சொல்லியிருப்பேன். அப்போதே கூறி இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வரதமாவும் இருக்கும். கணக்குகளிலே எந்த விதமான தவறும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஏதோ சிறப்புக்குறைவாக யாரும் இதை நினைக்க வேண்டாம். முதலில் இந்தக் கணக்கைத் தயாரிப்பதுதான் கஷ்டம். ஒரு வருடக் கணக்கை முதலில் தயாரித்து விட்டால் அடுத்த வருடம் மத்திரெண்டு தேய்மானம் முதலியவற்றை அதே நிலைமையில் போட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியதுதான். கணக்குகள் அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் அவர்களுக்கும், ஆடிட்டர்-ஜெனரல் அவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த கணக்குகளை மாற்றுவதில் கஷ்டமிருக்கிறதென்று தெரியாத காரணத்தினால் தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

நீங்கள் எப்படி, தனியார் துறையில் இப்படிச் செய்திருந்தால் ஜெபிலுக்கு அனுப்பி விடுவார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு சொன்னார்களோ உத்தரோக இந்நதக் கணக்குகளை மாற்றியமைப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, பல வித சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியாத காரணத்தினால் தான் இந்த குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள் என்று சொல்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் உமைப்பதில் ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 1948-ம் ஆண்டும் போட்ட சட்டம் இது. அமுலுக்கு வருவது 1951-ல். அதற்கு 9 வருடங்கள் ஆகியிருக்கிறது. அது போதாது. 1951-ல் அமுலுக்கு வந்த பிறகு கணக்கு கொடுக்க இன்னும் ஐந்து வருடங்கள் ஆக வேண்டும். இது, எதிர்கட்சியினரின் அறியாமை என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மீண்டும் இது அறியாமையைத் தான் காட்டுகிறது. 1948-ம் ஆண்டு இச்சட்டத்தை இயற்றினாலும் 1951 வரை போர்ட் உமைப்பது என்ற முடிவிற்கு வரவேயில்லை. ராஜ்யசர்க்காரின் அபிப்பிராயம் இது இலாகாவாக இருந்தால் தல்லமுறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பது. ஆகவே அதுபற்றி சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தான் நினைத்தேன். ஆனால் அகில இந்தியச் சட்டம் வந்த பிறகு அதை நாம் மீற முடியாதென்ற காரணத்தினால் 1951-ல் இதைச் செய்தோம். இல்லாவிடில், இன்னும் எங்கள் அபிப்பிராயம் இலாகாவாக இருந்தால் நன்கு திறமையாக வேலை செய்ய முடியும். நேரடி கண்காணிப்பும் இருக்கும். சட்டசபையிலும் கேள்விகள் கேட்க முடியும், சட்டசபையின் கண்காணிப்பும் இருக்கமுடியும். இதை யெல்லாம் நினைத்து இலாகாவாக இருக்கலாம் என்று நினைத்தோம். பின்னர் சட்டம் வந்தபிறகு, 1951-க்கு பிறகு, போர்டாக மாற்றியிட்டு வந்த பிறகு தேய்மானம் போட்டோமே தவிர அதற்கு முன்னாலேயே தேய்மானம் போட்டு வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சமர்த்தியதைக் காண்பிக்கிறார்கள் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு மின்சக்தி தேவை, போதுமா போதாது என்று பேசப்பட்டது. ராஜ்யத்தின் மின்சக்தி போதும் என்றுதான் அறிக்கையில் சொல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தடங்கள்கள், இடைஞ்சல்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்து, இதுவரையில் நமக்குள்ளே லைசென்ஸுடன் எவ்வளவு வந்திருக்கின்றன, கொடுத்திருக்கிற லைசென்ஸுகளுக்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவைப்படும், விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அந்த திட்டமிட்ட அளவில் எத்தனை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கணக்குப் பார்த்து 15,78,000 கி.வா. நமக்குத் தேவையாயிருக்கும் என்று சொன்னோம். உள்ள 'ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்களை' எடுத்து விட்டு அவரவர் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமை, அந்த நிலைதான் 15,78,000 கி. வாட்ஸ். மின்சாரத்தை தயார் செய்ய ஒரு இடத்திற்கு ஸ்டோர் செய்து வைக்க முடியாது என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். 24 மணிநேரம் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தை 24 மணி நேரமும் உபயோகிக்கலாம். அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு இரவு 8 மணி முதல் 12 மணி வரை கொடுக்கிறார்களே அதனால் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறதென்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படிக்கொடுக்காவிட்டால் இரவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படாமல் போகும். அதன் காரணமாக 24 மணி நேரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் பயன்படாது போய் அதன் காரணமாக மின்சார விஸ்தரிப்புக் குறைவு, தொழில் வளர்ச்சிக் குறைவு, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது குறைவு எல்லாம் ஏற்பட்டு விடும். ஆக, 24 மணி நேரம் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தை எல்லா நேரங்களிலும் உபயோகிக்கும் நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். பெரிய தொழிற்சாலைகள் வைக்க முன் வந்தால் நாட் ஷிட்ட்டா கொடுக்கிறோம். 10 மணி முதல் 6 மணி வரை காலையில் முதல் ஷிட்ட்டில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாது, தொழில்

[Sri R. Venkataraman]

[7th May 1962]

வளர்ச்சியும் ஏற்படாது. தொழில் வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி இவற்றை ஒன்றுச் சேர்த்து பார்க்கும்போது இந்த விதமான ஒரு நிலை நம் ராஜ்யத்திலே 'ஸ்டாக்ரிங்', 'க்ரூப்பிங்' போன்றவற்றைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மின்சாரத்தை பரிபூரணமாக உபயோகிக்கும் நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். பிறநாடுகளில் 4,000—2,800 யூனிட்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறதாக எக்ஸ்சர்ஜித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், உண்மையானால் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து அசுரத் தலோடில்லாவில்தான் என்ன செய்வது? தலைக்கு 4,000 யூனிட் அளவிற்கு என்று வைத்து இன்று நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்து விட்டால் இந்த ராஜ்யம் பூராவும் எலெக்ட்ரிக் யூனிட்களிலிருந்து நினைக்கிறேன். எவ்வளவு மின்சாரம் உபயோகிக்க முடியுமோ அவ்வளவு உற்பத்தி செய்து அதை எடுக்கும் முறையில் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு போக வேண்டும். அதைப் பார்த்து செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று, ஹொகனக்கல் திட்டம், அனுமின்சாரம் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அடுத்தபடியாக, "இதை நம்பு வோமாக" என்று சொல்லியிருப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். செய்வோம் என்று என் சொல்லவில்லை என்று கேட்டார்கள். பெட்ரல் அசாங்கத்தில் சில அதிகாரங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கும் சில அதிகாரங்கள் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கும். அதன்படி மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளவைகளுக்கு அயர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள், மாகாண சர்க்காரின் கீழ் உள்ளவற்றிற்கு மாகாண அசாங்கம் உத்தரவு போடுகிறது. இன்று மைசூர் ராஜ்யத்தின் அனுமதிபை பெற்றுத்தான் நாம் ஹொகனக்கல் திட்டத்தை பரிசீலனை கூட செய்யமுடியும். அவர்கள் எல்லைக்குள் போய் பார்த்து அளவுசெய்ய எங்கே இடம் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும். ஆகவே நம்முடைய முடிவில் இல்லாத விஷயங்களை பிற ராஜ்யங்களின் முடிவில் உள்ள விஷயங்களை, மத்திய சர்க்கார் முடிவில் உள்ள விஷயங்களை பார்ப்போம், நம்புவோம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அது தவறல்ல, அவ்வாறு சொல்வது தான்முறை. செய்கிறேன் என்று சொல்வது, எனக்கில்லாத ஒரு அதிகாரத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டு நான் செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை நான் செய்தேன் என்று சொல்வதாகும். நாம் எதிர்பார்க்கும் சூழ்நிலை நன்றாக இருக்கிறதென்றால், 4 ராஜ்யங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் பூராவும் ஹை டென்ஷன், லோ டென்ஷன் லைன் போட்டு மற்ற ராஜ்யங்களின் எல்லை வரை போடும் வரை செய்து வைத்திருப்பதால் உற்பத்தி செய்தால் உண்டாகியாக விநியோகிக்கலாம், அவசியமானால் பிற ராஜ்யங்களுக்கு மாற்றம் செய்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த இடத்தில் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி வசதியிருப்பதால் தமிழ் நாட்டில் வைப்பது நன்மையாயிருக்கும், விசேஷமாயிருக்கும், லாபகரமாயிருக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். இதையொட்டி, இதில் நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். நாமாக செய்து விடுவோம் என்று சொல்கிற காரியமல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிர்வாகத்திற்கு வந்தால் செய்வதற்கு முன்னால் என்ன செய்கிறோம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். செய்து முடித்த பிறகுதான் சொல்வார்கள். அதுவரை, செய்வோம், நம்புவோம், எதிர்பார்க்கிறோம் என்றுதான் சொல்வார்கள். அதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இப்பொழுதே கற்றுக்கொண்டால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கும் தொழிலுக்கும் மின்சாரத்தை எப்படி பங்கிடு செய்வது என்பது. விவசாயத்திற்கு அதிகமாக கொடுப்பதா அல்லது தொழிலுக்கு அதிகமாக கொடுப்பதா என்ற பல பேச்சுக்கள் இங்கு வந்தன. இவ்வாறு பல கருத்துக்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது, எந்த நாட்டிலும், எந்த தொழில் அதிகமாக இருக்கின்றதோ அதற்குத் தகுந்தவாறு மின்சாரம் கொடுக்கப்படும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் நாடு ஒரு விவசாய ராஜ்யம். அதனால் தான் விவசாயத்திற்கு நாம் அதிகப்படியான அளவில் மின்சாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வங்காளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தொழில் அதிகம். நூறு ஆண்டுகளுக்கு

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

மேலாக நிலக்கரி இரும்பு முதலியவை அதிகமாக கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அந்த இடத்தில் தொழிலுக்காக மின்சாரத்தை அதிகமாக கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அதேபோன்றுதான் மஹாராஷ்டிரமும். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயத்திற்கும் தொழிலுக்கும் இரண்டுக்கும் சமமாக எப்படி தேவையை அனுசரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்தவாறு கொடுக்கவேண்டும், அதற்கான ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம். அதற்கான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், விலை சற்று அதிகமானாலும் நாம் அனுமின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி அதிகமான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வ வேண்டுமென்று எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அதே கருத்தை நானும் வரவேற்கின்றேன். என்னுடைய கருத்தும் அப்படித்தான். மின்சாரத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற வார்த்தை எல்லோராலும் பேசப்படுகிறது. கிராக்கி என்று சொல்லுவதை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு நிரந்தரமான ஒரு பொருளை கிடைப்பது. பைக்காரா ஆரம்பித்த காலத்திலும், மிக கிராக்கியாக இருக்கிறது “வெரி காஸ்ட்லி” என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே இப்போது விலை அதிகம் என்று சொல்லுவது இன்னும் பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னால் பார்த்தால் இது ஒருநாளும் அதிகமல்ல என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். விலை அதிகமாக இருந்தாலும் அதை ஈடு செய்யக்கூடிய அளவில் நாட்டில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். செலவு அதிகமானாலும் விலை அதிகமாக யிருந்தாலும் அவற்றுக்குப் பொருட்படுத்தாமல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து அதிகமாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்ன கருத்தை சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றது. அவ்வாறு செய்வதுதான் நம்முடைய வளர்ச்சிக்குக் கூட நல்லவழியாகும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அனுமின்சார உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது இப்போது நீர் வீழ்ச்சி மின்சார உற்பத்தி மூலம் கிடைக்கின்ற மின்சாரத்தின் விலை அனல் மின்சார நிலையத்தின் மூலம் கிடைக்கின்ற மின்சாரத்தின் விலை இவைகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது வருங்காலத்தில் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஒருவரும் சொல்லவில்லை. சமீபத்தில் “இந்திய அட்டாமிக் எனர்ஜி கமிஷன்” தலைவர் திரு. பாபா அவர்கள் அமெரிக்காவில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அதில் அவர் என்னென்ன நிலையங்கள் ஏற்படுத்தினால், எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கெல்லாம் போட்ட பதிய விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக செலவு எப்படி யெல்லாம் இருக்கும் என்பதைச் சொன்னார்கள். அனுமின்சாரத்திற்கு ஆகும் செலவைவிட, அந்தந்த இடங்களில் இருந்து கிடைக்கின்ற நிலக்கரியைக்கொண்டு நடத்தப்படும் அனல் மின்சார நிலையத்தின் மூலம் மின்சாரத்திற்கு செலவு குறைவாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலக்கரி கிடைக்காத விடங்களில் அனுமின்சாரம் சிலவு குறைவு என்பதையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். உதாரணமாக சென்னையை எடுத்து, இங்கு எத்தனை ரூபாய்க்கு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. அதற்கு விலை என்ன, அதனுடைய போக்குவரத்து செலவு என்ன, என்பதை எல்லாம் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், விலை கூடுதலை எல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு, உண்மையாக மின்சாரத்தை பெருக்குவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். அந்த முறையில் தான் சர்க்கார் வழி செய்துகொண்டு வருகிறது. அதைத்தான் என்னுடைய அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது கிராமங்களுக்கு அதிகமான அளவில் மின்சாரம் கொடுத்து வருவதால், கிராமங்களில் ஓரளவுக்கு சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகில இந்தியாவில் பஞ்சாப் ராஜ்யத்திற்கு அடுத்தாற்போல், சிறு தொழில்கள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்கின்ற ராஜ்யம் சென்னை ராஜ்யம்தான். அதற்கு காரணம் ராஜ்யத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் அதாவது, கிராமங்களிலும், சிறிய நகரங்களிலும், தாலுகா தலைநகரங்களிலும் மின்சாரம் போதிய அளவுக்கு கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அந்த இடத்தில் எல்லாம் நாம் இன்டஸ்ட்ரியல் காலனிகள், தொழிற் பேட்டைகள் இவைகள் ஆரம்பிப்ப

[Sri R. Venkataraman]

[7th May 1962]

தற்கும், தொழில்களை பெருக்குவதற்கும் உதவியாக இருக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்கு கிராமங்களுக்கு கிடைக்கின்ற மின்சாரம் பூராவும் ஏதோ விளக்கு போட்டுக்கொள்வதற்கு மட்டும் தான் பயன்படுகிறது என்று நினைக்கக்கூடாது. சாத்தியமான அளவு சிறு தொழில்களுக்கும் பயன்படுகிறது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல்தான் எவ்வளவோ தொழில்கள் இன்றைக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் இருப்பதின் காரணத்தால் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தமாதிரி ஏதாவது தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருந்தால், அவற்றை உடனடியாக எனக்கு எழுதி அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சமீப காலத்தில் எந்த விதமான தொழிலும் மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தால் ஆரம்பிக்காமல் இல்லை என்ற நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற தென்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கேட்கின்ற மின்சாரத்தை இரவிலோ அல்லது விடியற் காலையிலோ கொடுக்கலாம். அவர்கள் கேட்கின்ற நேரத்தில் வேண்டுமென்றால் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கலாம், வேண்டுமென்றால் சில நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் தொழிலுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் தொழில் தடைப்பட்டு நிற்கிறது என்ற நிலைமை தமிழகத்தில் இல்லை என்பதை வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் நமது மின்சார இலாகா பணியாற்றி வருகின்றது. மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் எந்த தொழிலும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இல்லை என்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டோம்.

அடுத்தபடியாக, ஹோனஸ் கிரிட் என்பது, கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது தாங்கள் விரும்புகிற கொள்கைக்கு முன்னோடியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் விரும்புகின்ற கொள்கைக்கு இது முன்னோடியாக இருக்கும் என்று அகில இந்தியாவிலும் ஒரு கிரிட் ஏற்படவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு இது முன்னோடியாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்). டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் பேசும்போது, சிறு மின்சார நிலையங்களை பல இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மேல்நாடுகளில் சென்ற பொழுது—சுவிட்சர்லாந்து, ஸ்வீடன் போன்ற நாடுகளில் சென்ற பொழுது சிறு மின்சார நிலையங்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அதைப்பற்றி சொல்லப்போனால், ஒரு வீட்டின் பக்கத்தில் ஒரு சிறிய நீர்வீழ்ச்சி இருந்தால் அதிலிருந்தே அந்த வீட்டுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி நம்முடைய நாட்டில் செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் எல்லாம் நம்முடைய நாட்டில் உற்பத்தி செய்யவில்லை. வெளி நாட்டிலிருந்துதான் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் சிறிது காலம் காத்திருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நாம் கணக்கு போட்டுப் பார்த்தால் இது நமக்கு உதவிகரமாக இருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். சிறு மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்துகின்ற விஷயத்தில் தற்போது, மின்சார போர்டர் பல திட்டங்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக கோதையாறு பிராஜக்ட் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது நிறைவேறினால் சற்றேறக்குறைய 60 கிலோவாட்ஸ் மின்சார சக்தி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் சிறிய சிறிய செட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரியான சிறு மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்த முடியுமா என்று பார்த்தால், இதுவரையில் இருந்து வருகின்ற அபிப்பிராயம், இது கட்டுபடியாகாது, இது எக்கனாமிக் யூனிட்டாக இருக்காது என்பதுதான்.

(Mr. Speaker in the Chair)

நாமே சிறு சிறு ஜெனரேட்டர்கள் உற்பத்தி செய்தால்தான் இது சாத்தியமாகும். வெளி நாடுகளிலிருந்து அவைகளை வரவழைக்கும்வரை இது நமக்கு சாத்தியமல்ல, சுலபமும் அல்ல என்பதுதான் இப்போது இருந்து வரும் அபிப்பிராயம்.

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

அடுத்தபடி, நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய விநியோகசார்ப்படி நமக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை, ஆகவே இதை விட்டுவிடாமல், அணு நிலையத்தை நாம் கேட்டு வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் சொன்னார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஒதுக்கிய நிதியில் நமது ராஜ்யத்திற்கு இருந்த விழுக்காடு எட்டு சதமானமும் கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1-00
p.m.

மத்திய சர்க்கார் செலவழிக்கின்ற பொதுத் துறைகள், அவர்கள் செலவழிக்கின்ற மொத்த தொகைகள், ராஜ்யத்திற்கு என்னென்ன வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் சொல்ல முடியாது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் தொழில் துறை மாத்திரமல்ல. சென்ட்ரல் ரோட்பண்ட் அசிஸ்டென்ஸிலிருந்து, பன்னிக்ஸ்டங்கள், அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உதவிகள், யூனியர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் போன்ற ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை எல்லாம் யாராவது தனியாக இருந்து கணக்குப்போட்டு சொல்லலாமே தவிர, மொத்தமாக சொல்லிவிட முடியாது. பொதுவாக, இன்டஸ்ட்ரிசுக்காக மத்திய சர்க்கார் செலவழிக்கிறது. தொழில் சம்மந்தமாக எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றி, சென்ற முறை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது கணக்குக் கொடுத்தார்கள். அந்த விநியோகத்தில் நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய கணக்கு இருக்கிறது. தொழிலுக்கு மாத்திரம் எவ்வளவு அகில இந்திய ரீதியிலே செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை கணக்கிட்டு, அந்த ரீதியிலே நமக்கு கிடைக்கக் கூடியதை கணக்கிட்டால் சரியாக இருக்கிறது. இதை விட்டு விட்டு, மத்திய சர்க்கார் எல்லாத் துறைகளிலும் செலவழிப்பதை கணக்குப் போட்டு தொழில் வகையிலே நமக்குக் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது அவ்வளவு சரியான வாத்தமல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்விதம் பார்த்தால்போது, அணு சக்தி மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு இந்த விதமான வாத்தம் சரியான வாத்தமாகாது. வேறு வகையானவாதம் நல்லது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே அணுசக்தி நிலையம் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு இதைவிட இன்னும் தகுந்த வாத்தம் இருக்கிறது. ஆனால் விழுக்காடு குறைவு என்று நாம் கேட்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதை நான் இரண்டு மூன்று பிரிவுகளாக குறித்து வைத்திருக்கிறேன். ஒன்று, குறிப்பிட்ட ரிஸ்ட்ரிக்ஷன் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்பது. திரு. இராம அரங்கண்ணல், திரு. முருகையன், திரு. ராஜகோபால் நாயுடு போன்ற இன்னும் பலர் பேசினார்கள். தலைப்புவாரியாக குறித்து, நான் அதற்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னதுபோல், நமக்கு மொத்தம் எவ்வளவு தேவைப் படுகிறது என்று பார்த்தால் 700 மெக வாட் தேவை இருக்கிறது. நம்முடைய கிரிட்டிலே நிரந்தரமாக கிடைக்கக்கூடிய கப்பாசிட்டி எவ்வளவு என்று பார்க்கும்போது, நமக்கு இருப்பது 571,000. ஆனால் நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய பவரோ 485,000 தான். இவ்விதமாக கணக்குப் பார்க்கிறபோது, இந்த ரிஸ்ட்ரிக்ஷனை யெல்லாம் எடுத்து விடுவோமானால், பலருக்கு நாம் மின்சார சக்தி கொடுக்க இயலாது. புதியதாக கிராமங்களுக்கும் வில்தரிக்க முடியாது. அதனால் நான் ரிஸ்ட்ரிக்ஷன் கொஞ்சம் தடைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தாலும்கூட, கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 35 தாலுகா வில் இந்த விதமான கட்டுப்பாடுகளை யெல்லாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம். ராமநாதபுரம், கன்யாகுமரி ஜில்லாக்களில் 100 தாலுகாக்களுக்கு மேல் அங்கிருந்த கட்டுப்பாடுகள் முழுவதையும் ரத்து செய்துவிட்டோம் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்ற காரணத்திற்காக.

அடுத்ததற்போல், இந்த மின்சார கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலும் விவசாயிகளுக்கு குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது ஒரு யூனிட்டிக்கு 7 ந.பை.

[Sri R. Venkataraman]

[7th May 1962]

ஆனால், பொதுவாக நமக்கு கிடைப்பது வேறு. நமக்கு சாதாரணமாக உற்பத்தி செலவு எவ்வளவு ஆகிறது என்பதை மாதிரம் பார்த்தோமானால், 12 அல்லது 13 ந.பை. மொத்தத்தில் ஆகிறது. அப்படி இருந்தும், நாம் ஸ்வசாயிகளுக்கு 7 ந.பை.-க்கு கொடுத்திருப்பது நாம் அவர்களுக்கு தனியாக சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆகவே அதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிறகு, மினிமம் கியாரண்டியை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மினிமம் கியாரண்டி என்று சொன்னால், அதை விஸ்தரிப்பதற்கு எவ்வளவு செலவாகின்றது என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அப்படி செலவிடப்படுவதை எத்தனை வருஷத்தில் நாம் பெற முடியும் என்பதைப் பொறுத்து அதை 10 ஆண்டுகளுக்கு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மேலும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பல இடங்களில் அதனால் விஸ்தரிப்புக்கு தடை ஏற்படும். ஆனால் மினிமம் கியாரண்டி அப்படி இருக்க வேண்டுமா என்று அங்கத்தினர்கள் கேட்கலாம். அவ்வாறு வைத்திருப்பதற்கு எண்ணமில்லை. அதை இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பரிசீலனை செய்து, அதைக் குறைப்பதற்கான வழிவகைகளை சர்க்கார் செய்துகொண்டே போகும். அதிலும், அந்தந்த இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, அந்த இடங்களில் எல்லாம் கட்டுப்பாட்டான நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் புதிய கனெக்ஷன் வரும். அப்போது அதைப் பங்கிடுகின்றபோது அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படாது. அதை யொட்டி நாம் மினிமம் கியாரண்டியை குறைத்துக்கொண்டே வரலாம். இப்போது இந்த முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, பார்வோட் இடங்களுக்கு எல்லாம் 45 ரூபாய் என்றும், பின்தங்கிய இடங்களுக்கு எல்லாம் 35 ரூபாய் என்றும் குறித்திருக்கிறோம். ஆனால், இந்தப் பரிசீலனையானது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நதிகளுக்கு பக்கத்தில் பம்பு செட்டுகளை வைத்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மறுக்கப்படுகிறது என்றும், அதிலும் குறிப்பாக மேட்டூர் கெனல் பக்கத்திலே பம்பு செட்டுகள் வைக்க அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்றும் திரு. அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் அவர்களும், இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். இதற்கு நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டதல்ல; பி.டபிள்யூ.ஐ. இலாகாவைப் பொறுத்தது. அந்த இடத்திலிருந்து பம்பு செட்டுகள் மூலமாக தண்ணீர் எடுப்பதால், இதற்கு முன்னால் அதிலிருந்து தண்ணீர் பாசனம் செய்து வந்தவர்களையே உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தண்ணீர் குறைந்து விடுகிறது என்பதே யாகும். கீழ்ப் பிரதேசங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு தண்ணீர் குறையாமல் இருப்பதற்காக, அங்கிருக்கக்கூடிய ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய காரணத்திற்காக இந்தவிதமான சில கட்டுப்பாடுகள் விதித்திருக்கிறோம். அதை அப்போதைக்கப்போது சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து அந்த வகையிலே விதிகள் விதிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து, மின்சாரத்தை கிராமங்களுக்கு எல்லாம் விஸ்தரிப்பதிலே ரொம்பவும் காலதாமதமாகிறது என்றும், இந்த இலாகா இந்த விஷயத்திலே ரொம்பவும் காலதாமதம் செய்கிறது என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் குறைப்பட்டார்கள். ஆனால் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன இடத்தில், 1,880 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னால், இவ்வளவு தூரம் எப்படி போட முடிகிறது என்று நான் கேட்கிறேன். அதேபோல் 15,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு 22,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னால், இதற்குக் குறைவாகத்தானே கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆகவே காலதாமதமாகிறது என்று சொல்வது சரியான குற்றச்சாட்டாகாது. உண்மையான குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இப்போது கொடுப்பது போதாது, இன்னும் இப்போதே,

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

இன்றைக்கே அதிகம் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்வதுதானாகும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 5-லிருந்து 7 ஆயிரம் கிராமங்களுக்குதான் நாம் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது முடியுமா? எங்கள் ஊர்களுக்கு கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். சர்க்காரும், போர்டும் நல்ல முறையிலே வேகமாக செய்ய முடியுமா, மேலும் துரிதமாகச் செய்வதற்கு வழிவகைகள் என்ன என்று பார்த்து செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், இதைவிட இன்னும் வேகமாக கொடுத்துவிட முடியுமென்று நான் தெரியுமா? சொல்லமுடியாது. காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார் செய்வதாக இருந்தாலும், போர்டு செய்வதாக இருந்தாலும், அதற்கான பொருள்கள் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டுமே? அதாவது லயன்கள் போடும்பி, போஸ்டுகள் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டுமே? அந்த பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கின்றபொழுது காலதாமதம் என்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இடமே இல்லை. அதற்குமாறாக, குறிப்பிட்ட இலக்குகளுக்கு மேலாக நாம் செய்திருக்கிறோம், வேலைகளும் நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் திரு. கணேசன் அவர்கள் பணம் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒருவருக்கு இப்படி பணம் வரவில்லை என்று சொன்னால் சற்று கோபம்தான் வரும். உடனே, அதை கவனிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவிலே பணம் திருப்பிக் கொடுப்பதிலே ஏதாவது காலதாமதம் இருக்குமானால், அதைப் பார்த்து தாமதம் இல்லாத முறையிலே துரிதமாக்க வேண்டியது போர்டின் கடமையும், சர்க்காரின் கடமையும் ஆகுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதைச் செய்வதற்கு நான் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தது, லைசென்ஸுடையவர்கள் இருக்கிற பிரச்சனையைப் பொறுத்தது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். லைசென்ஸுடையவர்கள் இருக்கிற இடங்கள் சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடிய இடங்களையெல்லாம் அவ்வளவு நன்றாக, வேகமாக விஸ்தரிக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், அவர்கள் தங்களுக்கு நிதி வசதி இல்லை, சர்க்கார் கடன் கொடுத்தால்தான் அதை நான் செய்ய முடியும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் கடன் கொடுத்து விஸ்தரிப்பு செய்து, அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொடுத்து, பின்பு ஒரு காலத்தில் சர்க்கார் அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கும் நாம் காம்பென்ஸேஷன் சேர்த்துத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருக்கிற நிலைமை உண்மைதான். சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில் இன்றைக்குப் படிப்படியாக இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் லட்சியம். என்ன தடைப்படுகிறது என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். என்ன, மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே இருக்கிறார்களா? பிளானிங் கமிஷன் குறுக்கே இருக்கிறதா? என்ன தடை? என்று கேட்டார்கள். ஒரே தடை தான். இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் இருப்பது பணத்தடை தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. யாராக இருந்தாலும் சரி, சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, தனியாராக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே தடை தான் இருக்கிறது, பணத்தடை தான் இருக்கிறது. அந்தத் தடை தான் இன்றைக்கு நமக்கு குறுக்கே இருக்கிறது. லைசென்ஸுகளை வாங்கிவிட ஏதோ 10 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னால், எவ்வளவு ஆகும் என்று தெரியாது, நான் உதாரணத்திற்காக சொல்லுகிறேன், 10 கோடி ரூபாய் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்ள வேமானால், 10 கோடி ரூபாய் கொடுத்து ஏற்கனவே பல இடங்களில் விநியோகம் செய்யக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவைகளைப் பெறுவது நல்லதா அல்லது 10 கோடி ரூபாயை செலவுமிடத்து இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படாத பல இடங்களுக்கு வெகு சீக்கிரமாக விஸ்தரிப்பது நல்லதா என்பதைத்

(தொடர்ச்சி)

[Sri R. Venkataraman]

[7th May 1962]

தான் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்கிறது. எவ்வளவு கோடி ரூபாய் ஆகுமோ அதை நீங்கள் இருக்கிற கம்பெனிகளை வாங்குவதிலே செலவழிப்பதைவிட, உங்களிடம் பணம் இருக்குமானால் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படாத இடங்களில் அதைச் செலவழித்து விஸ்தரித்துவிடவேண்டும், பின்னால் வாங்கிக்கொள்வது பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம் என்று தான் பிளானிங் கமிஷனும் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாத இடங்களில், புதியதாக இன்னும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை உள்ள இடங்களிலே விஸ்தரித்துக்கொள்வதற்கு நம்மிடத்திலே இருக்கிற செல்வத்தை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமே தவிர, இருக்கிற பொருளை ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் மாற்றிக்கொண்டு, அதன் மூலம் இன்றைக்கு எங்கு மின்சாரம் இருக்கிறதோ அதையே நாம் எடுத்து நடத்துவதில் அதிகமான லாபம் இல்லை என்று நினைக்கிறோம். அதனால் தான் சற்றுத் தடங்கல் இருக்கிறது. என்றாலும், இந்தவிதமாக லைசென்ஸிகள் விஸ்தரிக்க முடியாத இடங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு, அதையும் விஸ்தரிப்பு செய்வது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விதத்தில் பல கிராமங்களை நாம் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக சவுத் மதராஸ் சப்ளை கார்பரேஷன் பற்றி தஞ்சை வாசிகளெல்லாம் சற்று வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். ஓரத்தநாடு தாலுகா பூராவும், அறந்தாங்கித் தாலுகா பூராவும் எடுத்துக் கொண்டாகிவிட்டது. அவர்களால் விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுமேயானால், சர்க்கார் அதை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு விஸ்தரிப்பதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. அதைத் தான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரும்புக் கம்பம் வேண்டாம், வேண்டும், மாக்கம்பம் வேண்டாம், வேண்டும் என்று சொல்லியதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் போர் தொழிலாளர்களாக மாறினார்கள். இலாகாவிலிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் சலுகைகள், அவர்களுக்கு அதற்குள்ள உரிமைகள், அத்துள்ள கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் இருந்தன. அவ்வாறு அவர்கள் மாறியபொழுது, தனி முதலாளிகளிடம் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் போன்ற நிலைமை வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவர்கள் என்று சொன்னால், சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர், என் பலர் விரும்பினார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு நாம் பலவிதமான சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். “எஜுகேஷனல் கன்ஸெஷன்”, “மெடிகல் கன்ஸெஷன்” எல்லாம் கொடுக்கிறோம். தனியார் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு எந்த எஜுகேஷன் கன்ஸெஷனும் கிடையாது. மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தால், அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் போனால், மாதம் ரூ. 15 குறைந்தபட்சம் ஆகி விடும். சர்க்காரிலே ஊழியர்களுக்கு எந்த சலுகைகள் கொடுக்கிறோமோ அதே சலுகைகள் இன்றைக்கு போர்டில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு நாம் கொடுக்கிறோம். இன்னும், 5 வருஷங்கள், 7 வருஷங்களாகியும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை என்று குறை சொல்லப்பட்டது. சர்க்கார் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், தனியார் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு பெரிய மாறுபடு உண்டு. சர்க்கார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் “பெர்மனென்ட்” என்று சொல்லி விட்டால், வேலையை விட்டு போகச் சொல்ல மாட்டார்கள். எப்படியாவது அவர்களுக்கு இடம் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையான். தனியார் துறையிலே என்ன நிலைமை என்று சொன்னால், 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் டெம்பரரி, ப்ரொபேஷனர் என்று சொல்லலாம். ஒரு வருஷம் முடிந்த பிறகு அவர்கள் பெர்மனென்ட் என்று சொல்லி விடுவார்கள். அவர்கள் பெர்மனென்ட் தொழிலாளர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களை “ரிடரென்ட்” செய்யக்கூடாது வேலையை விட்டு போகச் சொல்லக்கூடாது என்ற எந்தவிதமான நிலைமையும் கிடையாது. இதைத் தான் தொழிலாளர்கள் ஒருவேளை புரிந்து கொள்ளவில்லையோ என்று நான் நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக தனியார் துறையில் தொழிலாளர்

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

களில் மூன்று விதமான பிரிவு உண்டு, “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ்படி”, “காஷுவல் லேபர்”, “டெம்பரரி லேபர்”, “பெர்மனென்ட் லேபர்” என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு வருஷம் ஆனவுடன் பெர்மனென்ட் என்று பெயர் கொடுத்துவிடலாம். ஆனால், அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக் கூடாது என்றே, ரிட்ரென்ச் செய்யக் கூடாது என்றே எந்த விதமான சட்டமும் கிடையாது. ஆனால், சர்க்காரில் இருக்கிற முறை என்னவென்று சொன்னால், ஒரு இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு நிரந்தரமாக எவ்வளவு “போஸ்டு” எவ்வளவு இடங்கள் உண்டு என்று தீர்மானம் செய்வார்கள். அந்த இடங்களுக்கு எவ்வளவு பேர்கள் வேண்டுமோ அவர்களை “பெர்மனென்ட்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அப்படி பெர்மனென்ட் என்று சொல்லிவிட்டால், அந்தப் போஸ்டு “அபர்லிஷ்” ஆனாலொழிய அவர்களை போகச்சொல்லுவதில்லை. இந்த விதத்தில் நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், எந்தெந்த சமயத்தில் அவ்வப்பொழுது தேவை ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் அத்தனை போஸ்டுகள் அந்த இலாகாவுக்கு வேண்டும் என்று அதிகரித்துக்கொண்டே போவார்கள். அம்மாதிரி போஸ்டுகள் அதிகரித்துக்கொண்டு போகப்போக, என்.எம்.ஆர். ஊழியர்களும் பெர்மனென்ட் செய்யப்படுவார்கள். பிறகு அந்த இடம் வேண்டாம் என்று “ரிட்ரென்ச்” செய்யல்லவென்றால், அவர்களை வெளியே போகச் சொல்ல முடியாது. தனியார் துறையில் பெயர் தான் “பெர்மனென்ட்” என்று இருக்கும் தவிர, தினம் பொழுது விடிந்தால் அவர்களைப் போகச் சொல்லலாம். காரணம் காட்ட வேண்டும், எங்களுக்கு தேவையில்லை என்று காட்டவேண்டும், அவ்வளவு தான். இரண்டு இலாகாவையும் பொறுப்பு ஏற்று பலன் தெரிந்தவன் என்ற முறையில், தொழிலாளர் நன்மையில் எனக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். போர்டு தொழிலாளர்கள் சர்க்கார் சலுகைகள் பூராவும், அவர்களுக்கு இருக்கிற பொறுப்புகள் பூராவும் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வதுதான் நல்ல முறை. அதை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு விருவார்கள், அதனால் நல்ல நன்மை ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த விதமாக நாம் பார்க்கிறபொழுது, சர்க்காரிலே “பே கமிஷன்” நியமித்தார்கள். “பே கமிஷன்” என்ன சலுகைகள் கொடுத்தார்களோ அந்த சலுகைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்து விட்டோம். அவர்களுக்குச் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முன்பணம் மெடிகல் ரீஸே-க்கு கொடுத்துவிட்டு பின்னால் போர்டில் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதெல்லாம் சில்லரைப் பிரச்சனை. சர்க்கார் கொடுக்கும் எல்லா விதமான சலுகைகளும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு உள்ள பொறுப்புக் களையும் கடமைகளையும் பெருவதாக அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால், இதெல்லாம் பற்றி எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது. “கோட் ஆப் டிவலிப்ளின்” ஒத்துக்கொள்ளுவதில்லை என்று குற்றம் சொன்னார்கள். “கோட் ஆப் டிவலிப்ளின்” என்கே ஒழுங்காக நடக்கும் என்று சொன்னால் ஒரு தொழில் சங்கம் இருக்கும் இடத்தில்தான் ஒழுங்காக நடக்கும். இங்கு 16, 17 தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. யார் பொறுப்பு “கோட் ஆப் டிவலிப்ளின்”-க்கு என்று சொல்லுகிறபொழுது, எப்படி போர்டு தன்னுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு தான் பொறுப்பாக இருக்கிறதோ, அதேமாதிரி தொழிலாளர்களும் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு யார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வது? நான் தொழிலாளர் நல இலாகா மந்திரியாக இருந்தகாலத்தில்கூட ஒரு சங்கம் இருந்த இடத்திலே, ஒன்றிரண்டு சங்கம் இருந்த இடங்களிலே நானே இதை வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். “கோட் ஆப் டிவலிப்ளின்” அமுல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 9 சங்கங்கள் இருக்கும் இடத்தில் அமுல் செய்வது, சாத்தியமல்ல. அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மின்சார இலாகாவில் . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : “கோட் ஆப் டிவலிப்ளின்” சம்பந்தமாக எந்தெந்த சங்கங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது என்பதை அறிவதற்கு வழிகளும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[7th May 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வாஸ்தவம்தான். எப்பொழுது? 3, 4 சங்கங்கள் இருந்தால். 9 சங்கங்கள், 17 சங்கங்கள் இருந்தால், வெறும் பெயர் அளவிற்குத்தான் அது இருக்கிறது. வெளியிலே காட்டிக் கொள்வதற்கு ஒரு “கோட் ஆப் டிஸிப்ளின்”, ஆனால் அதை அமுல் நடத்துவது முடியாது. அது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த அபிப்பிராயம்தான் இன்றைக்கு கோட் ஆப் டிஸிப்ளின் அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்யாமலிருந்தால், அதற்குப் பொறுப்பு யார் என்று சொல்ல முடியாத நிலையிலே எத்தனையோ பிரிவுகள் இந்த மின்சார போர்டில் இருக்கின்றன. அதனால்தான் அவர்களுக்குக்கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள்கூட சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த முறையிலே கோட் ஆப் டிஸிப்ளின் சரியாக அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று நினைத்தால், சிதறிக் கிடக்கிற சங்கங்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்தால்தான் முடியும். அப்படி செய்தால் சர்க்காருக்கு நன்மை. போர்டுக்கும் நன்மை. அவர்களுக்குப் பொருப்பாக ஒருவர் இருப்பார். இஷ்டம்போல் வேலை நிறுத்தம் செய்ய முடியாது. கோட் ஆப் டிஸிப்ளின் பிரகாரம் நோட்டீஸ் கொடுத்துத்தான் செய்யவேண்டும். குறைகள் ஏற்படுமானால் அவற்றைச் சொல்லுவதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன. அதைத்தான் பின்பற்றவேண்டும். கோட் ஆப் டிஸிப்ளின் நடத்துவதிலே சர்க்காருக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்று நினைப்பது சரியல்ல. கஷ்டமும் இல்லை. இப்பொழுது கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு காரணம் நிறைய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பொறுப்பு யார் என்று சொல்ல முடியாத நிலைமை இருப்பதனால்தான் கஷ்டம் இருக்கிறது. நம்முடைய தொழிலாளர்களைப் பொருத்த வரையில் நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெயர் அளவில் போர்மென்டன் என்ற பெயர் வேண்டுமா, தனியார் துறையில் இருப்பது போல் ரிட்டரஞ்சமென்ட் செய்வது, டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்வது வேண்டுமா, அல்லது சர்க்கார் துறையில் இருக்கிற மாதிரி காலியாகும் ஸ்தானங்களுக்கு என்.எம்.ஆர்.-களை போர்மென்டன் போஸ்டுகளுக்கு மாற்றியமைக்கவேண்டிய முறை வேண்டுமா என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பாரக்கவேண்டும். தனியார் துறையில் டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்துவிட்டால், எனது சகா மந்திரி அவர்கள் அட்ஜஸ்டிகேஷன் கொடுத்தால்தான் பிரகாரம் காணமுடியும் ஆனால் இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு அப்பீல்கள் இருக்கின்றன என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஸெக்ரட்டரி ஆப் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் இருக்கிறது என்று தெரியும். சம்பள விகிதத்தில் மொத்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், போர்டில் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது. பலவிதமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கிற காரணத்தினால் இது தெரியவில்லை. சர்க்காரில் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகளை போர்டுக்கும் விஸ்தரித்து, அதன் மூலமாக பஞ்சப்படியாக இருந்ததை இப்பொழுது பேஸிக் சம்பளத்தில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொடுப்பது நல்ல திட்டமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி, இதிலே பணியாற்றுகிற தொழிற் சங்கங்களுடன் தொடர்ந்து பேசவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்காக நான் சபீபத்திலே ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறேன். சங்கங்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லி அவர்களுடன் விவாதிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு இடத்திலே வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதும், மற்றொரு இடத்திலே வேலை துவக்கப்படுவதும் இந்த இலாகாவிலே தவிர்க்கமுடியாதது. கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் நடந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது சில வேலைகள் பூர்த்தியாகிவிடும். வேறு இடத்திலே வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். உதாரணமாக, வேலூரில் வேலை பூர்த்தியாகி, பரம்பிக்குளத்தில் வேலை துவங்குகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். வேலூரில் இருப்பவர்களை பரம்பிக்குளத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னால், பரம்பிக்குளத்தில் இருப்பவர்கள், “ஏதாவது 10 ரூபாய் சம்பளம் கிடைத்தால் நாங்கள் பிழைக்கலாமென்று நினைத்தோம். அதற்குள் நீங்கள் வேறு ஊரிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவந்து விட்டீர்களே. இந்த மாதிரி ஒரு பிராஜெக்ட் வந்தால் நன்மை ஏற்படுமென்று நினைத்தோம்” என்று மனவருத்தப்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால், “இது என்ன அநியாயம், ஒருபுறத்தில் வேலையிலிருந்து ஆட்

7th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

களை நீக்குகிறார்கள், மற்றொரு புறத்தில் பிராஜெக்ட் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று தோன்றும். என்னைப் பொருத்தவரையில், இந்த மின்சார இலாகாவின் தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டால் இந்த அளவுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களுக்கு வருத்தம் எவ்வளவு இருந்த போதிலும், உண்மையாக நல்ல முறையில் அவர்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் என்னால் ஆன முயற்சியைச் செய்வேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் சொல்லப்பட்ட அரிய யோசனைகளுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி போர்டார் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : On a point of clarification. கடந்த ஐந்தாண்டு காலமாக ஆடிட் ரிப்போர்ட் இந்த சபை முன் வைக்கப்பட வில்லை என்று நான் சுட்டிக் காட்டியபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அறியாமைமையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எங்களுக்கு அறியாமை இருப்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளும் கிடைப்பாது. அமைச்சர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாக்காவிலே தேய்மானத்துக்கு என்று நிதி ஒதுக்குவது கிடையாது, கணக்கு வைப்பது கிடையாது என்று கூறினார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்லிமெண்டிலும் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். நான் என்கையில் 1957-58-ம் வருடத்திய ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வைத்திருக்கிறேன். பைக்காரா ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்டேஷின் 1957-ம் ஆண்டு ஜூன் 30-ம் தேதி முடிவான காலத்திற்கான பாலன்ஸ் ஷீட் அதிலே இருக்கிறது. அதிலே பெர்ஸனியேஷன் பண்டுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கண்ணை மூடிக்கொண்டு தேய்மான நிதிக்கு ஒதுக்க முடியாது. அதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. விலில் வெளியாக இருந்தால் அதனுடைய ஆயுள் காலம் எவ்வளவு, தேய்மானம் எவ்வளவு பெர்ஸென்ட் என்றிருக்கிறது. அதேமாதிரி ரூல்களையே இருந்தால், அவற்றின் ஆயுள் காலம் எவ்வளவு, தேய்மானம் எவ்வளவு சதவிகிதம் என்றிருக்கிறது. சர்க்கார் அண்டர்லேக்கிங்கில் உள்ள பஸ் ஆக இருந்தால், அதனுடைய ஆயுள் காலம் எவ்வளவு, எவ்வளவு சதவிகிதம் தேய்மானம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று விதிகள் இருக்கின்றன. அதிலே அறியாமை யாருக்கு என்று சபை ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் சொன்னது தவறாக இருந்தால், அதைத் திருத்திக்கொள்ள எனக்கு அப்ஜெக்ட்ஷன் கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல், அமைச்சர்களுக்கு இலாகாவில் உள்ளவர்கள் எழுதிக்கொடுப்பதுதான் தெரியும். உலகம் பூராவும் தெரியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. 68-வது பிரிவின்படி ஒவ்வொரு மெஷினை எடுத்துப் போட வேண்டும், அந்தமாதிரிக் கணக்குப் போடவில்லை என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

V. ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) PROGRAMME FOR THE BUDGET SESSION.

MR. SPEAKER : The Annual Financial Statement (Budget) for the Financial Year 1962-63 will be presented to the Assembly on 30th June 1962. In consultation with the Hon. Leader of the